

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1999-2000

27 oktober 1999

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

BENOEMING TWEE PLAATSVERVANGENDE LEDEN RAADGEVENDE INTERPARLEMENTAIRE BENELUXRAAD

ACTUELE VRAGEN

RESOLUTIE PRIORITAIRE UITGANGSPUNTEN VLAANDEREN INZAKE DE STAATSHERVORMINGS-
CONFERENTIE

RESOLUTIE VERDEELSLEUTEL ONDERWIJSDOTATIE

VERZOEKSCHRIFT PROBLEMATIEK VAN DE WEEKENDVERBLIJVEN

MET REDENEN OMKLEDE MOTIES – STEMMINGEN

Inhoud

Nr. 8

Woensdag 27 oktober 1999

Berichten van verhindering	1
Boodschappen	1
Raadgevende Interparlementaire Beneluxraad Benoeming van twee plaatsvervangende leden	2
Begrotingen 2000 Indiening en verwijzing	2
Begrotingsstuk Indiening en verwijzing	2
Voorstellen van decreet Indiening en verwijzing	2
Voorstellen van resolutie Indiening en verwijzing	3
Verslag Indiening	3
Met redenen omklede moties Indiening	3
Boek van het Rekenhof Indiening en verwijzing	5
Opmerking van het Rekenhof Indiening en verwijzing	5
Mededeling van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap Indiening	5
Mededeling van het Rekenhof Indiening	5
Mededeling van de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen (MINA-raad) Indiening	5
Jaarverslag Indiening	6
Arresten van het Arbitragehof Indiening	6
Kennisgevingen van het Arbitragehof Indiening	6

Actuele vragen (Regl. art. 82)

Actuele vraag van de heer Jacques Timmermans tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over het programma beleidsgericht onderzoek	7
Actuele vraag van mevrouw Patricia Ceysens tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over het gelijkheidsbeleid ten aanzien van leerkrachten met een handicap	
Actuele vraag van mevrouw Ria Van Den Heuvel tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over het gelijkheidsbeleid ten aanzien van leerkrachten met een handicap	7
Actuele vraag van de heer Jan Loones tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de verklaring van de minister betreffende de toeristische promotie van Vlaanderen in het buitenland	
Actuele vraag van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de verklaring van de minister betreffende de toeristische promotie van Vlaanderen in het buitenland	8
Actuele vraag van de heer Filip Dewinter tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de reactie van de minister op het afschaffen van de dienstencheques voor schilder- en behangwerken door de federale regering	
Actuele vraag van de heer Johan Weyts tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de reactie van de minister op het afschaffen van de dienstencheques voor schilder- en behangwerken door de federale regering	10
Actuele vraag van de heer Gerald Kindermans tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over het voorstel van de minister om gemeentelijke natuurambtenaren aan te stellen	
Actuele vraag van de heer Paul Wille tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over het voorstel van de minister om gemeentelijke natuurambtenaren aan te stellen	12
Actuele vraag van mevrouw Sonja Becq tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de gevolgen voor Vlaanderen van de strengere Brusselse geluidsnormen voor luchtverkeer	13
Actuele vraag van de heer Joachim Coens tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de eventuele vervroegde sluiting van de Isvag-verbrandingsoven in Wilrijk	
Actuele vraag van de heer Johan Malcorps tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de eventuele vervroegde sluiting van de Isvag-verbrandingsoven in Wilrijk	13
Actuele vraag van de heer André-Emiel Bogaert tot de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, over de wijziging van de statuten van de Gemeentelijke Holding met het oog op de Dexia-fusie	15
Actuele vraag van de heer Stefaan Platteau tot de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, over de outsourcing van de informatietechnologie bij de Vlaamse overheid	16
Actuele vraag van de heer Jan Penris tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over de bescherming van het personeel van De Lijn tegen geweldplegingen	17
Actuele vraag van de heer Jan Van Duppen tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over het psychiatrisch ontslagmanagement en de psychiatrische thuiszorg	19
Actuele vraag van de heer Jacques Timmermans tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de fusie van ziekenhuizen in Ninove en Aalst	20

Voorstel van resolutie van mevrouw Mieke Van Hecke en de heren John Taylor en Eric Van Rompuy betreffende de prioritaire uitgangspunten van Vlaanderen inzake de staatshervormingsconferentie – 59 (1999-2000) – Nrs. 1 tot 7	
Voorstel van resolutie van de heren Eric Van Rompuy, Luc Martens en John Taylor betreffende de verdeelsleutel voor de onderwijsdotatie – 67 (1999-2000) – Nr. 1	
Bespreking	21
Sprekers : de heren André Denys, verslaggever, Eric Van Rompuy en Joris Van Hauthem, mevrouw Mieke Van Hecke, de heren Ludo Sannen, Francis Vermeiren, Paul Van Grembergen, Ludwig Caluwé en Robert Voorhamme, mevrouw Brigitte Grouwels, mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, de heren Luc Martens, Francis Vermeiren, Etienne Van Vaerenbergh, Kris Van Dijck en Luc Van den Brande, minister Marleen Vanderpoorten en minister-president Patrick Dewael	
Voorstel van resolutie van mevrouw Mieke Van Hecke en de heren John Taylor en Eric Van Rompuy betreffende de prioritaire uitgangspunten van Vlaanderen inzake de staatshervormingsconferentie – 59 (1999-2000) – Nrs. 1 tot 7	
Stemmingen over de amendementen	49
Intrekking en overname	56
Sprekers : mevrouw Mieke Van Hecke en de heer André Denys	
Voorstel van resolutie van de heer André Denys betreffende de prioritaire uitgangspunten van Vlaanderen inzake de staatshervormingsconferentie – 59 (1999-2000) – Nrs. 1 tot 7	
Hoofdelijke stemming	56
Voorstel van resolutie van de heren Eric Van Rompuy, Luc Martens en John Taylor betreffende de verdeelsleutel voor de onderwijsdotatie – 67 (1999-2000) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	57
Verzoekschrift van de heer Lode Lambrechts c.s. betreffende de problematiek van de weekendverblijven	
Onderzoek naar ontvankelijkheid, bevoegdheid en gegrondheid	59
Verwijzing naar de bevoegde commissie	60
Met redenen omklede motie van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot besluit van de op 12 oktober 1999 door de heer Luk Van Nieuwenhuysen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, over de verklaringen van federaal staatssecretaris Pierre Chevalier betreffende de buitenlandse handel en het standpunt terzake van de Vlaamse regering – 66 (1999-2000) – Nr. 1	
Met redenen omklede motie van de heer Freddy Sarens c.s. tot besluit van de op 12 oktober 1999 door de heer Luk Van Nieuwenhuysen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, over de verklaringen van federaal staatssecretaris Pierre Chevalier betreffende de buitenlandse handel en het standpunt terzake van de Vlaamse regering – 64 (1999-2000) – Nr. 1	
Met redenen omklede motie van de heren Jacques Laverge, Patrick Hostekint, Paul Van Grembergen, Frans Ramon, Stefaan Platteau en mevrouw Lisette Croes tot besluit van de op 12 oktober 1999 door de heer Luk Van Nieuwenhuysen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, over de verklaringen van federaal staatssecretaris Pierre Chevalier betreffende de buitenlandse handel en het standpunt terzake van de Vlaamse regering – 65 (1999-2000) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemmingen	61
Sprekers : de heren Luk Van Nieuwenhuysen, Freddy Sarens en Jacques Laverge	

- Met redenen omklede motie** van de heer Mark Van der Poorten en mevrouw Veerle Heeren tot besluit van de op 14 oktober 1999 door de heer Joris Van Hauthem in commissie gehouden interpellatie tot de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, over de toepassing van de zogenaamde omzendbrief-Peeters met betrekking tot de faciliteiten
– 68 (1999-2000) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 65
- Met redenen omklede motie** van de heren Etienne Van Vaerenbergh, Julien Demeulenaere, Herman De Loor, mevrouw Dominique Guns en de heer Dirk De Cock tot besluit van de op 14 oktober 1999 door de heer Joris Van Hauthem in commissie gehouden interpellatie tot de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, over de toepassing van de zogenaamde omzendbrief-Peeters met betrekking tot de faciliteiten
– 69 (1998-1999) – Nrs. 1 en 2
Hoofdelijke stemmings 67
Spreker : de heer Joris Van Hauthem
- Met redenen omklede motie** van de heren Luc Martens, Jos De Meyer, Gilbert Vanleenhove, mevrouw Veerle Heeren en mevrouw Mieke Van Hecke tot besluit van de op 14 oktober 1999 in commissie gehouden
1° interpellaties door de heren Luc Martens, Chris Vandenbroeke, Walter Vandenbossche en Dominiek Lootens-Stael tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, respectievelijk over recente verklaringen van de minister betreffende het aanbod in het hoger onderwijs, over de hertekening van het universitaire landschap en de toekomst van de Universitaire Ruimte Vlaanderen en over de toekomst van de Katholieke Universiteit Brussel ;
2° interpellatie door de heer Dominiek Lootens-Stael tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden, over de toekomst van de Katholieke Universiteit Brussel ;
3° interpellatie door de heer Luc Martens tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over recente verklaringen van de minister betreffende de vrijheid van onderwijs
– 72 (1999-2000) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 70
Spreker : de heer Ludo Sannen
- Met redenen omklede motie** van de heren Dominiek Lootens-Stael en Pieter Huybrechts tot besluit van de op 14 oktober 1999 in commissie gehouden
1° interpellaties door de heren Luc Martens, Chris Vandenbroeke, Walter Vandenbossche en Dominiek Lootens-Stael tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, respectievelijk over recente verklaringen van de minister betreffende het aanbod in het hoger onderwijs, over de hertekening van het universitaire landschap en de toekomst van de Universitaire Ruimte Vlaanderen en over de toekomst van de Katholieke Universiteit Brussel ;
2° interpellatie door de heer Dominiek Lootens-Stael tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden, over de toekomst van de Katholieke Universiteit Brussel
– 73 (1999-2000) – Nr. 1
Intrekking 72
- Met redenen omklede motie** van de heren Eddy Schuermans en Jan Laurys, mevrouw Trees Merckx-Van Goey en mevrouw Sonja Becq tot besluit van de op 14 oktober 1999 door de heer Eddy Schuermans in commissie gehouden interpellatie tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over het afschaffen van de zogenaamde nepstatuten
– 74 (1999-2000) – Nrs. 1 en 2
Hoofdelijke stemmings 73
Sprekers : de heren Eddy Schuermans, Robert Voorhamme, Jos Stassen en Jacques Laverge
- Regeling van de werkzaamheden** 76

VOORZITTER : De heer Norbert De Batselier

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend om 14.05 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

AANWEZIG

Wilfried Aers, Sonja Becq, Jos Bex, André-Emiel Bogaert, Gilbert Bossuyt, Jozef Browaeys, Ludwig Caluwé, Patricia Ceysens, Joachim Coens, Marc Cordeel, Lisette Croes, Norbert De Batselier, Carl Decaluwe, Veerle Declercq, Dirk De Cock, Frans De Cock, Monique De Gryze, Hilde De Lobel, Herman De Loor, Anny De Maght-Aelbrecht, Ann De Martelaer, Wivina Demeester-De Meyer, Julien Demeulenaere, Jos De Meyer, Johan Demol, André Denys, Herman De Reuse, Johan De Roo, Claudine De Schepper, Bart De Smet, Jacques Devolder, Filip Dewinter, Freddy Feytons, Gisèle Gardeyn-Debever, Sven Gatz, Jos Geysels, Eloi Glorieux, Brigitte Grouwels, Dominique Guns, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Koen Helsen, Margriet Hermans, Dirk Holemans, Patrick Hostekint, Pieter Huybrechts, Simonne Janssens-Vanoppen, André Kenzeler, Marino Keulen, Gerald Kindermans, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Jacques Laverge, Julien Librecht, Marcel Logist, Jan Loones, Dominiek Lootens-Stael, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Johan Malcorps, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, André Moreau, Leo Peeters, Jan Penris, Stefaan Platteau, Frans Ramon, Didier Ramoudt, Ludo Sannen, Freddy Sarens, Cis Schepens, Eddy Schuermans, Jos Stassen, Felix Strackx, Lucien Suykens, Guy Swennen, John Taylor, Jacques Timmermans, Bruno Tobback, Maria Tyberghien-Vandenbussche, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Riet Van Cleuvenbergen, Marc van den Abeelen, Dany Vandenbossche, Walter Vandenbossche, Luc Van den Brande, Chris Vandenbroeke, Marleen Van den Eynde, Ria Van Den Heuvel, Mark Van der Poorten, Kris Van Dijck, Jan Van Duppen, Christian Van Eyken, Roland Van Gothem, Paul Van Grembergen, Joris Van Hauthem, Mieke Van Hecke, Jef Van Looy, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Etienne Van Vaerenbergh, Tuur Van Wallendael,

Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Isabel Vertriest, Robert Voorhamme, Johan Weyts, Paul Wille, Frans Wymeersch.

AFWEZIG MET KENNISGEVING

Mathieu Boutsen, Marijke Dillen, Gilbert Vanleenhove : gezondheidsredenen ;

Jean Geraerts, Miel Verrijken : buitenslands ;

Louis Bril, Karel De Gucht, Ingrid van Kessel : ambtsverplichtingen.

AFWEZIG ZONDER KENNISGEVING

Rufin Grijp.

BOODSCHAPPEN

De voorzitter : Dames en heren, bij brief van 19 oktober 1999 deelt de voorzitter van het Parlement de la Communauté Française mee dat dat parlement zich ter vergadering van die dag heeft geconstitueerd.

Bij brief van 20 oktober 1999 deelt de voorzitter van het Parlement Wallon mee dat dat parlement zich ter vergadering van die dag heeft geconstitueerd.

Bij brief van 20 oktober 1999 deelt de voorzitter van de Brusselse Hoofdstedelijke Raad mee dat die raad ter vergadering van die dag voor wettig en voltallig is verklaard.

Bij brief van 21 oktober 1999 deelt de voorzitter van de Verenigde Vergadering van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie mee dat die vergadering ter vergadering van die dag voor wettig en voltallig is verklaard.

Voorzitter

Bij brief van 22 oktober 1999 deelt de voorzitter van de Assemblée de la Commission Communautaire Française mee dat die assemblee zich ter vergadering van die dag heeft geconstitueerd.

RAADGEVENDE INTERPARLEMENTAIRE BENELUXRAAD
Benoeming van twee plaatsvervangende leden

De voorzitter : Dames en heren, aanvullend op de benoeming van de leden van de Raadgevende Interparlementaire Beneluxraad tijdens de plenaire vergadering van 27 september 1999 heeft de VB-fractie mevrouw De Lobel en de SP-fractie mevrouw Croes voorgedragen als plaatsvervangend lid van de Raadgevende Interparlementaire Beneluxraad.

Vraagt iemand daaromtrent het woord ? (*Neen*)

Dan is de afvaardiging van het Vlaams Parlement in de Raadgevende Interparlementaire Beneluxraad nu volledig.

Ik zal de voorzitters van de Kamer van Volksvertegenwoordigers en van de Senaat hiervan in kennis stellen.

Bij brief van 21 oktober 1999 schrijft de heer De Croo, voorzitter van de Kamer van Volksvertegenwoordigers, dat het onderzoek van de geloofsbrieven bij de Raadgevende Interparlementaire Beneluxraad is geagendeerd op 27 november 1999. Het is de bedoeling dat de nieuwe leden vanaf december 1999 aan de vergaderingen deelnemen.

BEGROTINGEN 2000
Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende ontwerpen van decreet werden ingediend :

- Ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2000
– 14 (1999-2000) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting.
- Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2000
– 15 (1999-2000) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting en de verschillende terzake bevoegde commissies.

BEGROTINGSSTUK
Indiening en verwijzing

De voorzitter : Het volgende begrotingsstuk werd ingediend :

- Toelichtingen bij de middelen- en de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2000
– 13 (1999-2000) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting en de verschillende terzake bevoegde commissies.

VOORSTELLEN VAN DECREET
Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende voorstellen van decreet werden ingediend :

- Voorstel van decreet van de heren Robert Voorhamme, Bruno Tobback, Chokri Mahassine en Jacky Maes houdende terugvordering van overheidssteun van ondernemingen die de informatie- en raadplegingsprocedures in geval van collectief ontslag niet naleven
– 60 (1999-2000) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme.

Voorzitter

- Voorstel van decreet van mevrouw Lisette Croes c.s. houdende wijziging van het decreet van 28 januari 1977 tot bescherming van namen van de openbare wegen en pleinen
– 61 (1999-2000) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Cultuur, Media en Sport.
- Voorstel van decreet van de heren Robert Voorhamme, Chokri Mahassine en Jacky Maes houdende erkenning en subsidiëring van de invoegbedrijven
– 62 (1999-2000) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme.
- Voorstel van decreet van de heer John Taylor c.s. houdende het afsluiten van een bestuursakkoord tussen de Vlaamse regering en de provincies, gemeenten en OCMW's
– 71 (1999-2000) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid.
- Voorstel van decreet van de heer Joachim Coens c.s. houdende wijziging van artikel 166 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening
– 75 (1999-2000) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening.

VOORSTELLEN VAN RESOLUTIE**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : De volgende voorstellen van resolutie werden ingediend :

- Voorstel van resolutie van de heer Karel De Gucht en mevrouw Patricia Ceysens betreffende de uitbouw van een behoeftengestuurd palliatief plan
– 63 (1999-2000) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen.
- Voorstel van resolutie van de heren Eric Van Rompuy, Luc Martens en John Taylor betreffende de verdeelsleutel voor de onderwijsdodatie

– 67 (1999-2000) – Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid.

- Voorstel van resolutie van de heren Eddy Schuermans, Jan Laurys, Jef Van Looy en Johan Weyts en mevrouw Trees Merckx-Van Goey betreffende een Vlaams ondersteunend beleid ten aanzien van ondernemingen getroffen door de dioxinecontaminatie van 1999
– 70 (1999-2000) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme.

VERSLAGEN**Indiening**

De voorzitter : De volgende verslagen werden ingediend :

- Verslag namens de Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken uitgebracht door de heer André Denys over het voorstel van resolutie van mevrouw Mieke Van Hecke en de heren John Taylor en Eric Van Rompuy betreffende de prioritaire uitgangspunten van Vlaanderen inzake de staatshervormingsconferentie
– 59 (1999-2000) – Nr. 3.
- Verslag namens de Commissie voor Cultuur, Media en Sport uitgebracht door de heer Tuur Van Wallendael over de hoorzitting met de heer Bert De Graeve, gedelegeerd-bestuurder, over de "rapportering beheersovereenkomst activiteiten 1998" van de VRT
– 76 (1999-2000) – Nr. 1.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIES**Indiening**

De voorzitter : De volgende met redenen omklede moties werden ingediend :

- Met redenen omklede motie van de heer Freddy Sarens c.s. tot besluit van de op 12 oktober

Voorzitter

- 1999 door de heer Luk Van Nieuwenhuysen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, over de verklaringen van federaal staatssecretaris Pierre Chevalier betreffende de buitenlandse handel en het standpunt terzake van de Vlaamse regering
– 64 (1999-2000) – Nr. 1.
- Met redenen omklede motie van de heren Jacques Laverge, Paul Van Grembergen, Patrick Hostekint, Frans Ramon en Stefaan Platteau en mevrouw Lisette Croes tot besluit van de op 12 oktober 1999 door de heer Luk Van Nieuwenhuysen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, over de verklaringen van federaal staatssecretaris Pierre Chevalier betreffende de buitenlandse handel en het standpunt terzake van de Vlaamse regering
– 65 (1999-2000) – Nr. 1.
 - Met redenen omklede motie van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot besluit van de op 12 oktober 1999 door de heer Luk Van Nieuwenhuysen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, over de verklaringen van federaal staatssecretaris Pierre Chevalier betreffende de buitenlandse handel en het standpunt terzake van de Vlaamse regering
– 66 (1999-2000) – Nr. 1.
 - Met redenen omklede motie van de heer Mark Van der Poorten en mevrouw Veerle Heeren tot besluit van de op 14 oktober 1999 door de heer Joris Van Hauthem in commissie gehouden interpellatie tot de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, over de toepassing van de zogenaamde omzendbrief-Peeters met betrekking tot de faciliteiten
– 68 (1999-2000) – Nr. 1.
 - Met redenen omklede motie van de heren Etienne Van Vaerenbergh, Julien Demeulenaere en Herman De Loor, mevrouw Dominique Guns en de heer Dirk De Cock tot besluit van de op 14 oktober 1999 door de heer Joris Van Hauthem in commissie gehouden interpellatie tot de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenaren-
- zaken en Sport, over de toepassing van de zogenaamde omzendbrief-Peeters met betrekking tot de faciliteiten
– 69 (1999-2000) – Nr. 1.
- Met redenen omklede motie van de heren Luc Martens, Jos De Meyer en Gilbert Vanleenhove, mevrouw Veerle Heeren en mevrouw Mieke Van Hecke tot besluit van de op 14 oktober in commissie gehouden
 - 1° interpellaties door de heren Luc Martens, Chris Vandenbroeke, Walter Vandenbossche en Dominiek Lootens-Stael tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, respectievelijk over recente verklaringen van de minister betreffende het aanbod in het hoger onderwijs, over de hertekening van het universitaire landschap en de toekomst van de Universitaire Ruimte Vlaanderen en over de toekomst van de Katholieke Universiteit Brussel ;
 - 2° interpellatie door de heer Dominiek Lootens-Stael tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden, over de toekomst van de Katholieke Universiteit Brussel ;
 - 3° interpellatie door de heer Luc Martens tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over recente verklaringen van de minister betreffende de vrijheid van onderwijs
– 72 (1999-2000) – Nr. 1.
 - Met redenen omklede motie van de heren Dominiek Lootens-Stael en Pieter Huybrechts tot besluit van de op 14 oktober in commissie gehouden
 - 1° interpellaties door de heren Luc Martens, Chris Vandenbroeke, Walter Vandenbossche en Dominiek Lootens-Stael tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, respectievelijk over recente verklaringen van de minister betreffende het aanbod in het hoger onderwijs, over de hertekening van het universitaire landschap en de toekomst van de Universitaire Ruimte Vlaanderen en over de toekomst van de Katholieke Universiteit Brussel ;
 - 2° interpellatie door de heer Dominiek Lootens-Stael tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden, over de toekomst van de Katholieke Universiteit Brussel
– 73 (1999-2000) – Nr. 1.

Voorzitter

- Met redenen omklede motie van de heren Eddy Schuermans en Jan Laurys, mevrouw Trees Merckx-Van Goey en mevrouw Sonja Becq tot besluit van de op 14 oktober 1999 door de heer Eddy Schuermans in commissie gehouden interpellatie tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over het afschaffen van de zogenaamde nepstatuten – 74 (1999-2000) – Nr. 1.

BOEK VAN HET REKENHOF**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : Het volgende boek van het Rekenhof werd ingediend :

- Boek van het Rekenhof 1999, 11e boek met opmerkingen en informatie, voorgelegd aan het Vlaams Parlement – 36 (1999-2000) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting.

OPMERKING VAN HET REKENHOF**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : De volgende opmerking van het Rekenhof werd ingediend :

- Opmerking van het Rekenhof over het besluit van de Vlaamse regering van 8 juni 1999 houdende gedeeltelijke verdeling van het provisioneel krediet ingeschreven onder programma 24.60, basisallocatie 11.01 – 26 (1999-2000) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting.

MEDEDELING VAN HET MINISTERIE VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP**Indiening**

De voorzitter : De volgende mededeling van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap werd ingediend :

- Advies van de Vlaamse Gezondheidsraad d.d. 21 september 1999 over het actualiseren van de dopinglijst (DOC 6/1999-2000).

Deze mededeling van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELING VAN HET REKENHOF**Indiening**

De voorzitter : De volgende mededeling van het Rekenhof werd ingediend :

- Brief van het Rekenhof aan de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, betreffende het voorontwerp van decreet houdende de eindregeling van de begroting 1998 (N 14-1.753.659 B1) (DOC 5/1999-2000).

Deze mededeling van het Rekenhof ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELINGEN VAN DE MILIEU- EN NATURELRAAD VAN VLAANDEREN (MINA-raad)**Indiening**

De voorzitter : De volgende mededelingen van de MINA-raad werden ingediend :

Voorzitter

- Advies d.d. 28 september 1999 over het voorontwerp van decreet inzake de opwekking en de distributie van elektriciteit (DOC 7/1999-2000) ;
- Advies d.d. 28 september 1999 over het Protocol van het Verdrag over grensoverschrijdende luchtverontreiniging ter bestrijding van verzuuring, eutrofiëring en ozon in de omgevingslucht en de Europese richtlijn nationale emissieplafonds (DOC 8/1999-2000) ;
- Advies d.d. 14 september 1999 betreffende de aanvraag tot definitieve erkenning van drie regionale landschappen (DOC 9/1999-2000) ;
- Briefadvies van 28 september 1999 betreffende de erkenning van de Nationale Boomgaardenstichting v.z.w. als gewestelijke milieu- en natuurvereniging (DOC 10/1999-2000) ;
- Briefadvies van 28 september 1999 betreffende de erkenning van de Werkgroep Natuurreservaten Linkeroever-Waasland v.z.w. als regionale milieu- en natuurvereniging (DOC 11/1999-2000).

Deze mededelingen van de MINA-raad liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

JAARVERSLAG**Indiening**

De voorzitter : Het volgende jaarverslag werd ingediend :

- Jaarverslag 1998 inzake het kijk- en luistergeld (DOC 12/1999-2000).

Dit jaarverslag ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

ARRESTEN VAN HET ARBITRAGEHOF**Indiening**

De voorzitter : De volgende arresten van het Arbitragehof liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement :

- Arrest nr. 101/99 van 30 september 1999 ;
- Arrest nr. 102/99 van 30 september 1999 ;
- Arrest nr. 103/99 van 6 oktober 1999 ;
- Arrest nr. 104/99 van 6 oktober 1999 ;
- Arrest nr. 105/99 van 6 oktober 1999 ;
- Arrest nr. 109/99 van 14 oktober 1999 ;
- Arrest nr. 110/99 van 14 oktober 1999 ;
- Arrest nr. 111/99 van 14 oktober 1999 ;
- Arrest nr. 112/99 van 14 oktober 1999 ;
- Arrest nr. 113/99 van 14 oktober 1999 ;
- Arrest nr. 114/99 van 21 oktober 1999.

KENNISGEVINGEN VAN HET ARBITRAGEHOF**Indiening**

De voorzitter : De volgende kennisgevingen van het Arbitragehof betreffende beroepen tot vernietiging en prejudiciële vragen liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement :

- Rolnummer 1758 ;
- Rolnummer 1726 ;
- Rolnummer 1723 ;
- Rolnummers 1737, 1748, 1752 en 1753 (samen-gevoegde zaken) ;
- Rolnummer 1754 ;
- Rolnummer 1767 ;
- Rolnummers 1734, 1749 en 1762 (samen-gevoegde zaken) ;
- Rolnummer 1755.

ACTUELE VRAGEN (*Regl. art. 82*)**Actuele vraag van de heer Jacques Timmermans tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over het programma beleidsgericht onderzoek**

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Timmermans tot mevrouw Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over het programma beleidsgericht onderzoek.

De heer Timmermans heeft het woord.

De heer Jacques Timmermans (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, mijn vraag handelt over de stand van zaken van het wetenschappelijk onderzoek opgezet door de Vlaamse regering. Het is de bedoeling dat alle onderzoeken over alle administraties heen worden gebundeld. Dit is een goede zaak. Er is een vraag geweest naar dergelijk onderzoek in juni 1999 : een langetermijnonderzoek over relevante beleidsproblemen.

Ten eerste was er de vraag of de klantgerichtheid van de Vlaamse overheidsadministratie al dan niet voldeed. Ten tweede was er het wetenschappelijk onderzoek naar de grootstedelijke problemen. Ten derde was er de innovatie zelf. Ten slotte werd er nog een luik opengelaten, dat de promotoren zelf konden invullen met een voorstel tot onderzoek.

Heeft de regering al een beslissing genomen ? Werden de nodige kredieten al vastgelegd ? Wat waren de verschillende voorstellen ter zake ? Het is belangrijk dat dit programma kan worden voortgezet en dat op die wijze de continuïteit van dat wetenschappelijk onderzoek kan worden bestendigd.

De voorzitter : Minister Vanderpoorten heeft het woord.

Minister Marleen Vanderpoorten (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer Timmermans, op 7 juni heeft de Vlaamse regering de oproep gedaan en de procedure vastgelegd voor het beleidsgericht onderzoek. In juni werd door de administratie Wetenschap en Innovatie de oproep gelanceerd. Er kwam hierop een negatief advies van de inspectie van Financiën, met de motivering dat de vorige regering de huidige regering hiermee uiteraard niet kon binden.

Intussen werd de oproep wel gelanceerd, en werd gevraagd de projecten voor 15 oktober binnen te

brengen. Dit is intussen gebeurd. Er is nu drie maanden tijd om de projecten te evalueren.

Ondertussen heb ik zelf de beslissing genomen om met de inspectie van Financiën te onderhandelen over de kortste en beste manier om tot een overeenstemming te komen over de goedkeuring, in tegenstelling tot het oorspronkelijk negatieve advies. We hopen dat dit op een goede manier kan worden afgehandeld.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van mevrouw Patricia Ceysens tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over het gelijkkansenbeleid ten aanzien van leerkrachten met een handicap**Actuele vraag van mevrouw Ria Van Den Heuvel tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over het gelijkkansenbeleid ten aanzien van leerkrachten met een handicap**

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van mevrouw Ceysens en mevrouw Van Den Heuvel tot mevrouw Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over het gelijkkansenbeleid ten aanzien van leerkrachten met een handicap.

Mevrouw Ceysens heeft het woord.

Mevrouw Patricia Ceysens (*Op de tribune*) : Mevrouw de minister, collega's, ons regeerakkoord kiest uitdrukkelijk voor een geïntegreerd en inclusief onderwijs, waarbij we aan mensen met een handicap de mogelijkheid bieden om in het gewone onderwijs school te lopen. We schrokken dan ook allemaal van het bericht in de media dat een meisje met een handicap – ze miste namelijk een hand – niet meer werd toegelaten tot de opleiding van kleuterleidster. Dit veroorzaakte een storm van verontwaardiging bij de media, de publieke opinie en uiteraard ook onze fractie. Het ging om een Franstalige school uit het Brussels, waarvoor we uiteraard niet bevoegd zijn. Het riep bij ons wel de vraag op of dit ook in Vlaanderen mogelijk is. We willen niet wachten op een dergelijk geval in Vlaanderen vooraleer er een vraag over te stellen. Kan zo iets ook in Vlaanderen ?

De voorzitter : Mevrouw Van Den Heuvel heeft het woord.

Mevrouw Ria Van Den Heuvel (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, ik sluit me graag aan bij de vraag van mevrouw Ceyens. We hebben inderdaad niets te zeggen over wat er is gebeurd in het Brusselse. Het is wel een aanleiding om een vraag te stellen over het Vlaamse onderwijs. Een en ander is geregeld in een decreet over het Vlaams onderwijzend personeel.

Hoe wordt er op Vlaams niveau omgegaan met de beoordeling van de professionaliteit van het onderwijzend personeel ? Deze beoordeling moet volgens mij gebaseerd zijn op een mix van sociale, cognitieve en motorische vaardigheden. Het lijkt me absoluut geen goede zaak dat jonge mensen met een handicap, die dikwijls al meer en harder hebben moeten werken om bepaalde vaardigheden onder de knie te krijgen, bij de beoordeling van hun professionaliteit op één aspect van hun functioneren, namelijk de motoriek, worden gewogen. Hoe gaat men daar op Vlaams niveau mee om ?

De voorzitter : Minister Vanderpoorten heeft het woord.

Minister Marleen Vanderpoorten (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, beste collega's, er zijn in de Vlaamse Gemeenschap een aantal formele toelatingsvoorwaarden. Deze hebben vooral te maken met de voorafgaande onderwijsgeschiedenis van de persoon in kwestie. Concreet betekent dit : het volgen van en het met vrucht slagen in het volledig secundair onderwijs. Er zijn ook nog enkele specifieke toelatingsvoorwaarden, die minder talrijk zijn, zoals het slagen in een toelatingsproef. Het meest gekende voorbeeld is dat van arts en tandarts.

Indien men aan die toelatingsvoorwaarden voldoet, dan kunnen er geen voorwaarden bijkomen om tot een school toegelaten te worden. Uiteraard bestaat in de loop van de daaropvolgende jaren de mogelijkheid van een sanctie. Hierbij dient men, naargelang van de studieverrichtingen, rekening te houden met kennis, sociale vaardigheden en dergelijke factoren. Bij het aanvaarden van een job heeft dit uiteraard ook te maken met het contract dat tussen werknemer en werkgever wordt afgesloten.

De voorzitter : Mevrouw Van Den Heuvel heeft het woord.

Mevrouw Ria Van Den Heuvel : Ik had het misschien daarnet al moeten aanhalen, maar bij de aanwerving van een personeelslid moet ook een

medisch attest worden voorgelegd. Dit is geregeld in het desbetreffende decreet van maart 1991. Ik neem aan dat we ervan mogen uitgaan dat het hebben van een handicap niet de facto wordt beschouwd als een tegenindicatie om aangesteld te worden.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Jan Loones tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de verklaring van de minister betreffende de toeristische promotie van Vlaanderen in het buitenland

Actuele vraag van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de verklaring van de minister betreffende de toeristische promotie van Vlaanderen in het buitenland

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heren Loones en Van Nieuwenhuysen tot de heer Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de verklaring van de minister betreffende de toeristische promotie van Vlaanderen in het buitenland.

De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones (*Op de tribune*) : Mijnheer de minister, wij zijn zeer gelukkig met een eigen minister van Toerisme. U bent de eerste Vlaamse minister van Toerisme. Er is ooit nog een Belgisch staatssecretaris geweest, maar u bent de eerste minister die toerisme in zijn titulatuur draagt. Daarom ook kijken we met enigszins gespannen verwachtingen uit naar uw beleidsopties.

Af en toe horen we hier iets van. Zo zijn we bijvoorbeeld opgeschrikt door uw berichten vanuit New York. U hebt het misschien verwacht, u hebt er misschien zelfs uitdrukkelijk op aangestuurd, maar dit is voor ons toch van enig belang.

Volgens een krantenartikel dat ik gelezen heb en volgens het journaal van VTM zou u ginds hebben gezegd dat een verdere uitbouw van de Vlaamse huizen voor u niet meer hoeft. Dit uitspraak komt net op het moment van de introductie van het Vlaams Huis in Den Haag. Het gaat hier om de Vlaamse vertegenwoordiging in het buitenland. Dit domein is uiteraard breder dan het toerisme. Het

Loones

gaat hier ook om de buitenlandse handel en om de externe betrekkingen.

Daarom hebben wij een aantal vragen. Mijnheer de minister, is dit uw beleid ? U verwijst hierbij zelfs naar de houding van de Vlaamse regering. Wordt dit het nieuwe beleid van de Vlaamse regering ? Zou het niet beter zijn om binnen het institutionele kader te blijven ? Men heeft toerisme bij de Vlaamse bevoegdheden geplaatst, net omdat het op die wijze sterker kan worden vertegenwoordigd en gepromoot. Wij menen dat regio's een sterker en authentieker toeristisch product zijn dan het nietszeggende België.

De voorzitter : De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen (*Op de tribune*) : Mijnheer de minister, als we de persberichten mogen geloven hebt u in New York inderdaad aangekondigd dat er wat u betreft, maar ook wat de Vlaamse regering betreft, een einde komt aan de verdere uitbouw van Vlaamse Huizen in het buitenland. U hebt gezegd dat Vlaanderen te klein en te onbekend is om verder een toeristisch imago uit te bouwen en dat wij ons bijgevolg beter achter het Belgische scherm scharen. België geniet weliswaar ook weinig, maar toch iets meer bekendheid in het buitenland. Of dit zo een positieve bekendheid is, daar twijfel ik ten eerste aan. Dit is uw keuze.

Mijnheer de minister, u zegt met andere woorden dat Vlaanderen onbekend is en dat we het zo moeten houden. Eigenlijk is dit uw uitgangspunt. Bovendien lees ik deze week in het bulletin van vragen en antwoorden een antwoord op een vraag van de heer Van Nieuwerkerke. U stelt daarbij dat Vlaanderen in die gebieden waar het wel bekend is, best ook van die Vlaamse naam zou afmaken. In ieder geval insinueert u dat voor de kwestie van de benaming 'Vlaamse kust' versus 'Belgische kust'. U stelt dat het in bepaalde gevallen misschien toch wel beter is om de term 'Belgische kust' te gebruiken. Dus ook in gevallen waar Vlaanderen wel degelijk bekend is, bent u van plan het imago van Vlaanderen af te bouwen.

Mijnheer de minister, gebeurt dit misschien op basis van praktische of financiële overwegingen, of gaat het hier echt om een principiële uitgangspunt van uzelf en van de Vlaamse regering ? Is bovendien de vermelding dat er geen verdere uitbouw komt van Vlaamse Huizen in het buitenland een beslissing die al door de regering is genomen ?

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik ben zeer verheugd dat ik Vlaams minister van Toerisme ben. In die hoedanigheid kon ik naar New York gaan in het kader van de jubileumviering rond het Belgisch Huis voor Toerisme, waarin Vlamingen en Walen samenwerken ter promotie van het toerisme in Vlaanderen en Wallonië. Ik heb daar echter ervaren dat de strijd tussen Vlamingen en Walen sporen nalaat op de werking van de instelling. Er was met name een zekere onrust over de werking en over de toekomst van de instelling.

In die context heb ik verklaard dat ik niet de bedoeling heb een maliënkolder aan te trekken om op het gebied van toerisme een Vlaamse strijd te gaan voeren. Het is mijn bedoeling om Vlaanderen op toeristisch vlak zo goed mogelijk te promoten en om een degelijk toeristisch beleid te voeren. In dat verband werk ik momenteel aan een nota die tegen januari klaar zal zijn. Daarnaast heb ik inderdaad ook verklaard dat ik op het gebied van toerisme zeker niet de intentie heb om een bijkomend Vlaams Huis op te richten.

Uit mijn ervaringen in de Verenigde Staten heb ik kunnen afleiden dat het in de eerste plaats belangrijk is dat we de mensen daar duidelijk maken dat Brussel geen land is, maar wel een stad in België. Daarbij kunnen we dan ook de nadruk leggen op het feit dat er vooral in Vlaanderen nog veel kunststeden zijn.

Wat heeft de media echter met mijn verklaringen gedaan ? Eén krant heeft perfect verwoord wat ik heb gezegd. Een Vlaamse krant heeft echter een titel gebruikt die er leek op te wijzen dat ik Vlaanderen van de kaart wou halen. Dat is natuurlijk niet mijn bedoeling. Ik wil net het omgekeerde doen. In een Waalse krant heb ik dan weer een artikel gelezen waarin wordt gesteld dat ik niet eerlijk ben. Volgens die krant spreek ik wel over België, maar maak ik eigenlijk permanent reclame voor Vlaanderen.

In dat opzicht heeft die krant uiteraard wel gelijk. Het is inderdaad mijn bedoeling om zo efficiënt mogelijk reclame te maken voor Vlaanderen. Dit neemt echter niet weg dat ik ook positief reageer op de oproep van mijn collega's Kubla en Gosuin om op toeristisch vlak zo goed mogelijk samen te werken. Daar hebben we immers alle voordeel bij.

De voorzitter : De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones : De minister geeft een enigszins geruststellend antwoord. Ook wij vinden het belangrijk om Vlaanderen zo goed mogelijk toeristisch te verkopen. We hebben geen enkel bezwaar tegen een eventuele samenwerking met Wallonië of andere regio's in Europa. Hopelijk zal deze mening ook in het beleid naar voren komen. We hopen dus ook dat we nog verder zullen kunnen praten over de oprichting van Vlaamse Huizen. Zoals de minister heeft gezegd, is dit vanuit toerisme eigenlijk niet zijn bevoegdheid. Hij predikt meer de samenwerking, waarvan wij dan hopen dat het niet onder een vermolmd Belgisch dak zal gebeuren.

De voorzitter : De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Mijnheer de minister, ik kan best geloven dat uw collega's in de andere gewestregeringen bereid zijn om met u samen te werken. Op die manier kunnen ze Vlaanderen immers mee laten opdraaien voor de verspreiding van toeristische brochures waarin Brussel wordt voorgesteld als een homogeen Franstalig deel van Wallonië.

Uw antwoord bevredigt me totaal niet. Het ontbreekt deze regering duidelijk aan de ambitie om Vlaanderen verder internationaal te profileren. Het kan geen toeval zijn dat ongeveer de helft van de ministers in deze Vlaamse regering werden gedropt uit andere niveaus. Dat zijn dus mensen die zich niet voor het Vlaams Parlement kandidaat hadden gesteld. Ik heb echt de indruk dat dit zich nu begint te vertalen in het beleid.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Filip Dewinter tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de reactie van de minister op het afschaffen van de dienstencheques voor schilder- en behangwerken door de federale regering

Actuele vraag van de heer Johan Weyts tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de reactie van de minister op het afschaffen van de dienstencheques voor schilder- en behangwerken door de federale regering

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heren Dewinter en Weyts tot de heer Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de reactie van de minister op het afschaffen van de dienstencheques voor schilder- en behangwerken door de federale regering.

De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter (Op de tribune) : Mijnheer de minister, u bent amper benoemd tot minister en wordt reeds achtervolgd door het communautaire spook. Buiten uw wil om dreigt u zelfs een Vlaamse Siegfried te worden die overal met de leeuwenvlag moet zwaaien. Dit zal wel een van de ergste dingen zijn die u kon overkomen. U hoeft echter geen schrik te hebben : het behoort tot uw opdracht als Vlaams minister.

De dienstencheques die federaal minister Onkelinx wil afschaffen, kenden vooral in Vlaanderen een succes. De verwijten terzake van de federale minister slaan trouwens nergens op. U hebt terecht uitgehaald naar haar met de mededeling dat de dienstencheques niet vervangen moeten worden, en dat het miljard frank van de federale begroting 2000 aan een of ander sociaal doel kan worden besteed. U zei dat de dienstencheques moeten worden vervangen door een vorm van fiscale aftrek voor de gezinnen bij het verrichten van een aantal diensten. Ik ben het daarmee volkomen eens.

Mijnheer de minister, ik zou graag vernemen of u initiatieven terzake zult nemen, en wanneer. Komt er overleg met uw federale collega ?

De voorzitter : De heer Weyts heeft het woord.

De heer Johan Weyts (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, geachte ministers, collega's, minister Landuyt was waarschijnlijk even verbaasd als ik toen hij vernam dat de dienstencheques door federaal minister Onkelinx werden afgeschaft.

We begrijpen dit niet, want de maatregel kende, vooral in Vlaanderen, veel succes in de bestrijding van zwart werk. Ongeveer 3.700 bedrijven van behang- en schilderwerken hebben actief deelgenomen aan het systeem, en ongeveer 18.000 mensen hebben gebruikgemaakt van de cheques. Dat het vooral Vlamingen waren, kan toch geen argument voor de afschaffing zijn geweest ?

Mijnheer de minister, u zult beter op de hoogte zijn van de beweegredenen van de federale minister, want zij behoort tot uw politieke familie. De af-

Weyts

schaffing van de cheques is het zoveelste bewijs van de rechtsonzekerheid die altijd troef is in ons land. We horen nu het verwijt dat de cheques onvoldoende tewerkstelling hebben gecreëerd. Gelukkig hebben de werkgevers getwijfeld en nog geen nieuwe mensen in dienst genomen, want hun moeilijkheden zouden daardoor nog groter zijn geworden.

Bij het treffen van dergelijke maatregelen dienen we er steeds voor te zorgen dat het maatregelen van lange termijn zijn waarvan de rechtszekerheid niet kan worden aangetast. Meer dan de helft van de bedrijven, waarvan de meeste KMO's zijn, beloven de creatie van minimum duizend nieuwe arbeidsplaatsen indien ze zeker zijn van het voortbestaan van een dergelijke maatregel.

Mijnheer de minister, ik hoop dat we van u een nieuw initiatief mogen verwachten, want duizend arbeidsplaatsen is niet niets. Ik was verheugd toen ik las dat u onmiddellijk een initiatief zou nemen – ik had trouwens niet anders verwacht van een Brugs minister. Ik hoop dat u snel zult handelen, maar ik vraag me af hoe u te werk zult gaan. Iedereen weet immers dat we niet over fiscale autonomie beschikken. We moeten altijd bedelen bij de federale overheid. We moeten dus resoluut opteren voor een eigen Vlaams systeem.

Het is het zoveelste bewijs dat we zelf moeten doen wat we kunnen doen. Ik zou graag van u vernemen welke maatregelen u zult treffen om de dienstencheques ten gunste van de gezinnen te behouden. We weten immers uit ervaring dat het vooral de geringsten uit onze samenleving zijn die daar baat bij hebben. De facturen van dit experiment bedroegen gemiddeld ongeveer 90.000 frank waarvan 66 percent bestond uit lonen.

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik dank u voor de verwachtingen die u in mij stelt.

Federaal minister Onkelinx behoort duidelijk tot diegenen die twijfelen aan het nut van de dienstencheques. Zoals u weet, bestaan er studies over het al dan niet beantwoorden aan vooropgestelde doelstellingen. Ik blijf echter hoe dan ook geïnteresseerd in het budget, in die zin dat ik alle budgetten wens te gebruiken die kunnen worden aangewend om meer tewerkstelling te creëren in Vlaanderen.

Mijn kabinet en dat van federaal minister Onkelinx hebben bijna wekelijks contact. Ik heb op dit ogenblik dan ook meer contact met de federale kabinetten dan met de Vlaamse. Ook op Europees niveau gaan we op dit ogenblik na over welke budgetten we zullen kunnen beschikken om de werkgelegenheidspolitiek in Vlaanderen aan te zwengelen. Deze politiek is er vooral op gericht vraag en antwoord beter op elkaar af te stemmen. In mijn persoonlijke contacten met mevrouw Onkelinx hanteer ik doorgaans het volgende principe : geef me zoveel mogelijk federaal geld waarmee ik mijn Vlaamse goesting kan doen.

De voorzitter : De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter : Mijnheer de minister, ik ben verbaasd dat uw antwoord hier reeds eindigt. Ik dacht dat er nu ook een concreet antwoord zou komen op onze vragen.

Ik had gehoopt te vernemen wanneer u overleg zult plegen met uw federale collega, welke initiatieven u terzake zult nemen, welk standpunt u inneemt en met welke argumenten en voorstellen u naar federaal minister Onkelinx gaat. U hangt hier een warrig verhaal op over het vele geld dat u zult krijgen, maar wat gaat u eigenlijk concreet doen ?

Naar aanleiding van de beslissing van de federale regering hebt u gezegd dat u niet werkloos zou toezien, maar vandaag bewijst u het tegendeel. U hult zich in onduidelijkheid en weigert uw straffe uitspraken van nauwelijks een week geleden hard te maken. Ik meen dat dit een slechte start is als minister.

De voorzitter : De heer Weyts heeft het woord.

De heer Johan Weyts : Mijnheer de minister, wat het financiële aspect betreft, was het duidelijk dat een terugverdieneffect van ongeveer 500 miljoen frank kon worden gerealiseerd. De voorwaarde is natuurlijk dat het systeem behouden blijft. Als dergelijke systemen worden opgezet, moet het belang van de rechtszekerheid duidelijk worden onderstreept. Ik hoop nu maar dat de 35 uren-week niet zal worden gehanteerd als middel tegen het zwartwerk. Ik kijk dan ook hoopvol uit naar de voorstellen die u daaromtrent zult formuleren.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Gerald Kindermans tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over het voorstel van de minister om gemeentelijke natuurambtenaren aan te stellen

Actuele vraag van de heer Paul Wille tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over het voorstel van de minister om gemeentelijke natuurambtenaren aan te stellen

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heren Kindermans en Wille tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over het voorstel van de minister om gemeentelijke natuurambtenaren aan te stellen.

De heer Kindermans heeft het woord.

De heer Gerald Kindermans (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, geachte collega's, vorig weekend heb ik vernomen dat u elke Vlaamse gemeente zou vragen of opleggen een natuurambtenaar aan te werven, naast de reeds bestaande milieuambtenaar, de mobiliteitsambtenaar, de sportfunctionaris, de cultuurfunctionaris, de stedenbouwkundig ambtenaar, enzovoort. Het gaat kortom om een inflatie van gemeentelijke ambtenaren.

Ik maak me zorgen over de kleine gemeenten. Ze kunnen dit onmogelijk financieel dragen. De inflatie aan opgelegde statuten is onhoudbaar. Het staat vast dat men geen werk heeft gemaakt van een behoorlijk decretaal statuut voor de milieuambtenaar en dat er geen ernstige verloning is. Die mensen moeten werken in omstandigheden die niet in verhouding staan tot de opdrachten die ze krijgen van de Vlaamse overheid.

Mevrouw de minister, welke middelen zult u ter beschikking stellen om de gemeentebesturen toe te laten een volwaardig uitgebouwde en goed onderlegde milieu- en natuurdienst in de gemeente te ontwikkelen ?

De voorzitter : De heer Wille heeft het woord.

De heer Paul Wille (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, geachte collega's, mijn vraag is van een andere aard. Ik ben niet tegen het voorstel dat u hebt gelanceerd, wel integendeel. Ik heb wel een vraag over de financiering en de besluitvorming.

Ik ben een groot voorstander van een geïntegreerd beleid voor ruimtelijke ordening, milieu en economie. Mevrouw de minister, hebt u er rekening mee gehouden dat bij gemeentebesturen de idee zou kunnen leven om in te gaan op uw voorstel en om eventueel deze ambtenaren mee te financieren ? Ik heb het dan niet specifiek over het thema inzake de natuurambtenaar, dan wel meer over een geïntegreerd beleid voor ruimtelijke ordening, milieu en economie ? Kunt u hierover duidelijkheid verschaffen ? Zult u de functionele inzet uitwerken in het kader van milieuconvenants of via een zogenaamd Romeconvenant ?

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, ik zal eerst het voorstel situeren. Afgelopen zondag werd ik uitgenodigd voor een debat met natuurverenigingen. Men signaleerde me toen dat het natuurbeleid op het terrein op lokaal vlak problemen stelt.

De gemeenten hebben schitterend werk geleverd inzake het opstellen van GNOP's in het kader van het milieuconvenant. De opvolging daarvan en het beheer ter plaatse schijnen niet zo gemakkelijk te zijn. Dezelfde week kreeg ik gelijkaardige signalen van mijn ambtenaren die verklaarden dat er op het vlak van de natuur goed werk werd geleverd door de gemeenten. Er deed zich echter een probleem voor bij de opvolging.

Ik heb toen vrijblijvend de idee gelanceerd dat men er eventueel voor kon opteren natuurambtenaren aan te stellen bij de gemeenten. Het kan geen kwaad dat men een debat aangaat over bepaalde voorstellen en suggesties.

Ik heb me in die zin uitgelaten in het kader van een milieuconvenant, die op het einde van dit jaar afloopt. We hebben al beslist om het huidige convenant met twee jaar te verlengen als voorbereiding op het zogenoemde milieuconvenant van de derde generatie. Ik wil nagaan of het voor de gemeenten opportuun is om een natuurambtenaar aan te stellen in het kader van deze nieuwe convenant. Deze baan zou onder meer gefinancierd worden, net zoals de milieuambtenaar. De voorbereiding van het convenant van de derde generatie gebeurt in een technische werkgroep, in samenwerking met de VVSG en de vereniging van provincies. Ik garandeer u dat de mening van de gemeenten van doorslaggevend belang zal zijn. Als ze het er niet mee eens zijn, heeft een nieuwe functie geen enkele zin. Als ze het wel zien zitten, moeten we uitzoeken of

Dua

er voldoende budgettaire ruimte is, hoe de functie in te vullen en wat deze precies kan inhouden. Er is sprake van uitbreiding naar een ambtenaar voor duurzame ontwikkeling. Dat kan ook, alle wegen liggen nog open. Ik wil in elk geval dat de gemeenten ermee akkoord gaan.

De voorzitter : De heer Kindermans heeft het woord.

De heer Gerald Kindermans : Mevrouw de minister, u hebt niet op mijn vraag geantwoord. Ik vroeg of men financiële middelen zou uittrekken voor deze functie binnen het huidige convenant. Vorige week beweerde u dat u de bijstellingen aan het milieuconvenant zou aanbrengen in overleg met de gemeentebesturen, terwijl u in het weekend zomaar iets lanceert. We kijken met spanning uit naar wat u nog meer zult brouwen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van mevrouw Sonja Becq tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de gevolgen voor Vlaanderen van de strengere Brusselse geluidsnormen voor luchtverkeer

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw Becq tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de gevolgen voor Vlaanderen van de strengere Brusselse geluidsnormen voor luchtverkeer.

Mevrouw Becq heeft het woord.

Mevrouw Sonja Becq (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, dames en heren, ik vermoed dat het in Brussel vanaf 1 januari 2000 een beetje stiller zal worden. Het Brussels Hoofdstedelijk Gewest heeft namelijk nieuwe, strengere geluidsnormen ingevoerd waardoor het luchtlawaai zal worden beperkt. De nieuwe normen hebben al reacties uitgelokt bij de vliegtuigsector : de normen zijn te streng, zelfs onhaalbaar.

U behoeft ongetwijfeld geen tekeningetje bij de gevolgen. Zaventem, Tervuren, Diegem en Machelen zullen wellicht nog meer geteisterd worden. U hebt blijkbaar goede contacten met minister Gosuin, ik vermoed dat dat ook geldt voor minister Durant.

Ik wil dan ook graag weten welke stappen u zult ondernemen om iets te doen aan de Brusselse geluidsnormen zonder dat de Rand daarvan de dupe wordt.

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua (*Op de tribune*) : Het Brussels Gewest heeft inderdaad dat besluit uitgevaardigd in uitvoering van een milieuordonnantie. De nieuwe normen, een gevolg van de vele klachten over lawaaihinder, zijn 's nachts strenger dan overdag. De hinder beperkt zich niet tot het grondgebied van het Brussels Gewest. Men zou de vliegroutes kunnen wijzigen, maar dat schijnt niet zo evident te zijn. Waarschijnlijk zullen bepaalde routes intenser worden bevlogen in het Vlaams Gewest. Vlaanderen zal daar hoe dan ook meer hinder door ondervinden. Dat is wel degelijk een probleem en er moet een oplossing voor komen. Mij lijkt het logisch dat in de drie gewesten dezelfde normen gelden. We hebben drie weken geleden aan de administratie gevraagd wat de resultaten van de metingen met betrekking tot geluidshinder zijn en verzochten daarbij om voorstellen in de vorm van geluidsnormen. In Vlarem wordt een luchthaven wel beschouwd als een hinderlijke inrichting, maar zijn er geen normen aan gekoppeld. We onderzoeken of ook in Vlaanderen normen kunnen worden vastgelegd, waarbij het logisch zou zijn dat de normen in de drie gewesten identiek zijn. Het dossier is in een onderzoeksfase en ik zal u over de evolutie laten informeren.

De voorzitter : Mevrouw Becq heeft het woord.

Mevrouw Sonja Becq : Ik hoop dat u snel de resultaten van de onderzoeken hebt. Eén januari is immers niet meer veraf. Als u beloftes maakt, moeten die voor de gestelde datum worden waargemaakt.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Joachim Coens tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de eventuele vervroegde sluiting van de Isvag-verbrandingsoven in Wilrijk

Actuele vraag van de heer Johan Malcorps tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de eventuele vervroegde sluiting van de Isvag-verbrandingsoven in Wilrijk

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heren Coens en Malcorps tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de eventuele vervroegde sluiting van de Isvag-verbrandingsoven in Wilrijk.

De heer Coens heeft het woord.

De heer Joachim Coens (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, dames en heren, reeds tweemaal hebben we in de plenaire vergadering vragen gesteld over de Isvag-oven. Dit is een belangrijk dossier en heel wat mensen leven mee met de eventuele beslissing.

We hadden morgen in de commissie een uitvoerige vraag om uitleg gepland over de mogelijkheden en consequenties van de beslissing. U hebt die gedachteswisseling blijkbaar niet afgewacht. Vanmorgen hoorde ik op de radio dat er een beslissing is gevallen : de oven gaat weer open, ondanks de druk van de heren Geysels en Malcorps. Toch gaat hij niet helemaal open, want hij gaat ook weer dicht. De oven gaat dus open en dicht. Ik begrijp er niets meer van. Ofwel beantwoordt de oven aan een nood, namelijk het oplossen van de afvalproblematiek en beantwoordt hij aan de milieu- en gezondheidsvereisten en is er geen gevaar voor de buurt, ofwel is dat niet het geval en gaat de oven dicht. Nu gaat de oven echter open en weer dicht. Hoe motiveert u zo een beslissing ?

De voorzitter : De heer Malcorps heeft het woord.

De heer Johan Malcorps (*Op de tribune*) : Mevrouw de minister, dames en heren, ik zal niet ontkennen dat ik liever de oven definitief gesloten zou zien. Ik volg de minister wel wanneer ze zegt dat we juridisch geen poot hebben om op te staan op dit ogenblik. Dat was misschien wel nog het geval na de uitspraak van de rechter in eerste aanleg in Antwerpen die zich beriep op het voorzorgsprincipe. Dat was niet meer het geval na de uitspraak van de rechter in beroep. Daaruit blijkt dat het voorzorgsprincipe dat in onze wet staat ingeschreven, in feite een lege doos is. Het is misschien onze taak als wetgevende macht om daar in de toekomst iets aan te doen.

Ik apprecieer ten eerste de manier waarop u de communicatie hebt gevoerd met de omwonenden. Ik apprecieer ook ten eerste het feit dat u de strijd nu niet opgeeft en dat er zal worden gezocht naar een scenario waarbij toch een vervroegde sluiting van de verbrandingsoven mogelijk is.

Wat houdt zo een sluitingsscenario dan concreet in ? Ik hoop persoonlijk dat de oven in Wilrijk niet langer open zal blijven dan strikt noodzakelijk is. Dat wil zeggen : de periode die nodig is om een alternatieve installatie te bouwen. Ik hoop tevens dat het alternatief geen nieuwe verbrandingsoven zal zijn. Er zijn immers nog alternatieven voorhanden op de markt, bijvoorbeeld scheiden-vergisten. Ik hoop dat daar in de provincie Antwerpen voor zal worden gekozen.

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, zoals ik vorige week heb aangekondigd, vond er gisterenavond een gezondheidsoverleg plaats met de bewoners en een tiental wetenschappers. Ik geef u daar het resultaat van, omdat het belangrijk is voor mijn beslissing.

De aanwezige wetenschappers waren tien mensen die al lang bezig zijn met dit probleem. Zij gaven het volgende signaal. Zij stelden ten eerste dat iedereen het erover eens is dat dioxines heel schadelijk zijn voor de gezondheid, maar dat er vooralsnog geen wetenschappelijke relatie kan worden gelegd tussen een bepaalde bron van dioxines, zoals de Isvag-oven, en de gevolgen voor de gezondheid van de inwoners van de wijk.

Hun tweede vaststelling was dat de enorme historische vervuiling in de omgeving van Isvag zeker schade heeft toegebracht aan de gezondheid. Dat is een belangrijk feit. Alle wetenschappers waren het erover eens dat de dosis dioxine van allerlei installaties – niet alleen die van Isvag – die de mensen over zich hebben gekregen, onaanvaardbaar hoog is.

Een derde vaststelling was dat de opening van de Isvag-oven, in de veronderstelling dat de normen worden gerespecteerd, geen ernstige bedreiging inhoudt van de volksgezondheid zoals dat in het milieuvergunningdecreet wordt vermeld.

Wat is nu mijn positie ? Mijn ruimte om te manoeuvreren is uitermate beperkt. Op vraag van de milieu-inspectie kan ik een oven laten sluiten omdat niet aan de milieuvergunningvoorwaarden is voldaan. Met andere woorden, als de dioxinenormen worden overschreden, is er een wettelijke reden om de oven te sluiten. De Isvag-oven draait nog niet, dus dat kan ik niet doen. Daarenboven verzekert men mij dat de normen nu zullen worden gehaald.

Dua

Een andere mogelijke reden om een vergunning in te trekken is het bestaan van een ernstige bedreiging voor de volksgezondheid. Zowel het Hof van Beroep in zijn arrest, als de tien wetenschappers gisteren, hebben me verzekerd dat dit hier niet het geval is. Ook dat is dus geen reden om de oven te sluiten.

Ik kan ook alle wettelijke redenen naast me neerleggen, en de oven toch sluiten. Dan komt de zaak voor de rechtbank en wordt de oven in de kortste keren weer geopend. Ik heb geen zin om op die manier met de voeten van de omwonenden te spelen. Ik zeg liever duidelijk dat ik de oven wettelijk gezien niet kan sluiten.

Er is nog een bijkomend probleem, als de Isvag-oven beantwoordt aan de geldende normen, en ik sluit hem, dan moet ik morgen ook de oven van Sint-Niklaas sluiten, overmorgen die van Gent, enzovoort. Volgende week zijn dan alle afvalverbrandingsovens in Vlaanderen dicht en moeten we duizenden hectaren stortterrein zoeken. Voor een minister van Leefmilieu zou dat een erg onverantwoorde beslissing zijn. Dat heb ik ook aan de omwonenden duidelijk gemaakt.

Toch blijft de belangrijke politieke situatie dat daar mensen wonen met een gehandicapt kind, en er rotsvast van overtuigd zijn dat de Isvag-oven aan de basis ligt van die handicap. Na alles wat ik gisteren heb vernomen van de wetenschappers, meen ik dat dit ook zou kunnen. Er is geen wetenschappelijke zekerheid, maar wel een waarschijnlijkheid dat de dioxine-uitstoot van de Isvag-oven een rol heeft gespeeld.

Tegelijk is de emotionaliteit in dit dossier bijzonder hoog. Het maatschappelijk draagvlak voor de oven is onbestaande. De oven staat er ook totaal verkeerd. Kan zo een oven zomaar blijven functioneren temidden van een wijk waar de mensen de oven niet willen, waar er mensen ziek zijn en ervan overtuigd zijn dat de oven daar de oorzaak van is? Hoelang kan zo iets blijven duren?

In het verleden werd geen rekening gehouden met de bezorgdheid van de mensen. De dialoog is volledig misgelopen, en iedereen is gefrustreerd. Ik neem dat de mensen zeggen dat voor het eerst ernstig rekening wordt gehouden met hun bezorgdheden.

Ik zal vrijdag aan de regering een mandaat vragen om een oplossing voor dit probleem uit te werken.

Die oplossing bestaat in een overleg met alle betrokkenen – de provincie, de Isvag-gemeenten en de privé-sector – om na te gaan of een vervroegde sluiting tot de mogelijkheden behoort, maar dan gekoppeld aan twee voorwaarden, met name het voorhanden zijn van een milieuvriendelijker alternatief en de uitstippeling, eind 2001, van een nieuw afvalstoffenplan. De vervulling van deze voorwaarden, gekoppeld aan een doorgedreven preventiebeleid, zal mijns inziens tot de best mogelijke oplossing leiden.

Ik besef dat de omwonenden liever de onmiddellijke sluiting van de oven zouden zien, maar toch denk ik dat mijn beslissing de enige politiek verantwoorde is. (*Applaus bij AGALEV*)

De voorzitter : De heer Coens heeft het woord.

De heer Joachim Coens : Ik dank de minister voor haar antwoord. We hadden hieromtrent morgen in de commissie tot een gedachtewisseling kunnen komen en vind het jammer dat dit nu a posteriori, dus na de persmededeling gebeurt.

Mevrouw de minister, u geeft zelf toe dat u, objectief gezien, een aantal criteria onmogelijk naast u kunt neerleggen, iets waarop ik u reeds vroeger in een vraagstelling had geattendeerd. We moeten inderdaad samen nagaan hoe we de technologische objectieve criteria waaraan een oven al dan niet moet voldoen, kunnen vastleggen. Op basis van objectieve criteria moeten we ook de nodige gezondheidsvereisten voor de omgeving determineren met het oog op een globale aanpak van de afvalproblematiek. Pas dan kunnen beslissingen worden getroffen, net zoals de beslissing die u blijkbaar vandaag hebt genomen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer André-Emiel Bogaert tot de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, over de wijziging van de statuten van de Gemeentelijke Holding met het oog op de Dexia-fusie

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Bogaert tot de heer Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, over de wijziging van de

Voorzitter

statuten van de gemeentelijke holding met het oog op de Dexia-fusie.

De heer Bogaert heeft het woord.

De heer André-Emiel Bogaert (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, onlangs werden de gemeenten opgeschrikt door een oekaze waarbij hen door de gemeentelijke holding en onrechtstreeks door Dexia Belgium het mes op de keel werd gezet. Op amper één week moesten ze op de meest onmogelijke dagen en uren gemeenteraadszittingen organiseren met de bedoeling artikel 3 van de statuten, met name het maatschappelijk doel, te laten varen en de meerderheid van 50 + 1 percent in Dexia op te zeggen.

Dit vreemde verhaal begint in 1996 met de oprichting van Dexia waarbij aan de gemeentelijke holding de toezegging werd gedaan om de 94 percent in het Gemeentekrediet om te zetten in 50 + 1 percent in Dexia om zo het gezag over Dexia te kunnen uitoefenen. Naderhand bleek dit niet het geval te zijn, iets waar belangen van de haute finance niet vreemd aan zouden zijn.

Het verslag van VVSG in dit verband is werkelijk vernietigend. Eigenlijk werden de gemeenten ertoe gedwongen bij hoogdringendheid gemeenteraadszittingen te houden met als doel hun eigen meerderheidsbelangen op te zeggen, maar waarbij artikel 4 niet mocht worden gewijzigd. Het gaat daarbij om een bedrag van maar liefst honderd miljard frank aan gemeentelijke gelden. De gemeenten, nochtans volwassen aandeelhouders, worden aldus onbekwaam verklaard om over die gelden te beschikken.

Ik had dan ook aan de minister willen vragen wat hij denkt van de wijze waarop die vreemde beslissing tot stand is gekomen, rekening houdend met het feit dat we daar 29 afgevaardigden hebben, die elk anderhalf miljoen frank aan emolumenten opstrijken, en ook een comité van toezicht van elf leden.

De voorzitter : Minister Sauwens heeft het woord.

Minister Johan Sauwens (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, men heeft de gemeentelijke afgevaardigden binnen de gemeentelijke holding een bijna onmogelijke opdracht gegeven. Een gemeenteraad kan niet zomaar worden bijeengeroepen. Veel gemeenten waren niet in staat om hun afgevaardigden een wettelijk geldig stemmandaat

mee te geven. Rechtstreeks kunnen we daar niets op zeggen. Het zou wel kunnen dat we in de loop van volgende weken en maanden klachten krijgen, maar daar wens ik niet op vooruit te lopen.

De rechtstreekse betrokkenheid van de Vlaamse Gemeenschap is niet aan de orde omdat we geen aandeelhouder zijn. De federale overheid heeft wel twee regeringscommissarissen in de raad van bestuur, wij hebben enkel een waarnemer.

Ik heb al met mijn diensten beraadslaagd over de gelden die zouden vrijkomen. Ik deel u nu formeel mee dat we in het kader van het nieuwe regeerakkoord over de middelen die zullen vrijkomen, namelijk het bijzonder dividend, geen instructies zullen geven. We zullen de gemeenten toelaten om in hun begroting 2000, al dan niet bij begrotingswijziging, vrij te beschikken over deze middelen. De Vlaamse regering denkt dat ze de gemeenten de kans moet geven om op een volwassen wijze hun eigen verantwoordelijkheid terzake op te nemen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Stefaan Platteau tot de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, over de outsourcing van de informatietechnologie bij de Vlaamse overheid

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Platteau tot de heer Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, over de outsourcing van de informatietechnologie bij de Vlaamse overheid.

De heer Platteau heeft het woord.

De heer Stefaan Platteau (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, dames en heren ministers, waarde collega's, de Vlaamse overheid heeft aanvullende afspraken gemaakt met Siemens Business Services – SBS -, de computerpartner van de Vlaamse overheid. Dit zou dreigende computerrampen hebben afgewend. Er loopt een contract van vijf jaar dat 1,5 miljard frank kost per jaar. Dat zou ontoereikend zijn geweest, niettegenstaande het feit dat het goed was voorbereid. Er zouden zelfs een serie zaken zijn ontdekt, onder meer circa zestienhonderd 'zwarte' pc's die in de verschillende diensten circuleerden, 160 'zwarte' servers enzovoort.

Platteau

Mijn eerste vraag is : gaat het over afspraken of over aanvullende contracten ? Wat is de modaliteit ervan ? Staan er zaken op papier, en wat dan wel ? Wat is de aanvullende prijs ? Ik heb vernomen dat er geen prijsverhoging in de totaliteit zou zijn. Is dit werkelijk zo ?

Mijn tweede vraag betreft de dreigende computerrampen die zouden zijn afgewend. Heeft de Vlaamse overheid de situatie nu voor 100 percent onder controle ?

Mijn derde vraag betreft de 'zwarte' servers en pc's. Heeft men werk gemaakt van de eliminatie ervan of zijn ze nog in circulatie ?

Mijn laatste vraag : zal het huidige contract van vijf jaar nog verder moeten worden aangevuld, of is dit definitief en is alles onder controle ?

De voorzitter : Minister Sauwens heeft het woord.

Minister Johan Sauwens (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, het is een onmogelijke opdracht om deze hele problematiek in enkele vragen en korte antwoorden te bespreken. Ik stel voor dit in de commissie eens ten gronde te doen, want het is een complexe materie.

Over de outsourcing van de informatica binnen de Vlaamse Gemeenschap werd in februari van dit jaar beslist door de vorige regering. De implementatie startte half april en loopt niet van een leien dakje. We komen voor enorme problemen te staan, zowel binnen de administratie als binnen SBS. We durven rustig zeggen dat we op dit ogenblik in één van de belangrijkste en moeilijkste maanden zitten. Er heeft overleg plaatsgevonden met SBS. SBS is bereid een aantal bijstellingen door te voeren en erkent dat de omvang van het contract werd onderkend. Hetzelfde geldt voor de Vlaamse administratie, waar meer pc's in omloop zijn dan er officieel werden geboekt. Er is sprake van 1.600 zwarte pc's. Dit wordt momenteel uitgeplozen.

Er werd rekening gehouden met een terugval in de kwaliteit van de dienstverlening gedurende een aantal maanden. We zouden ondertussen wel stilaan weer de positieve richting moeten uitgaan, om in januari opnieuw dezelfde kwaliteit als in maart te bereiken.

Er werd een totaal pakket aan maatregelen genomen. De diensten werden versterkt. Zowel de Vlaamse administratie als SBS hebben een bijdra-

ge geleverd. Er was een probleem op het vlak van de coördinatie tussen de centrale sturingsdienst en de departementale coördinatoren. De doorstroming binnen de eigen administratie verliep bijzonder moeilijk. Het college van secretarissen-generaal heeft een aantal maatregelen genomen om die doorstroming vloeiender te laten verlopen. Anderzijds heeft Siemens zijn inspanningen vergroot, ook op het vlak van de mankracht. Er werd alle hens aan dek geroepen om alles zo snel mogelijk in goede banen te leiden.

Men heeft ook al in oktober een aantal boeteclausules aanvaard die normaal pas over drie maanden van toepassing zouden worden. Elke uitval in de dienstverlening wordt financieel gestraft. Voor de Vlaamse Gemeenschap zullen er geen meerkosten zijn in vergelijking met het oorspronkelijke contract. Voor het groter computerpark zullen de bedongen eenheidsprijzen aangehouden blijven.

Ikzelf en mijn diensten volgen dit dossier van dag tot dag op. De coördinatie door het college van secretarissen-generaal moet leiden tot een snelle verbetering. Ik ben het wel met u eens dat de toestand bijna dramatisch was.

De voorzitter : De heer Platteau heeft het woord.

De heer Stefaan Platteau : Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn antwoord. Ik kijk met spanning toe hoe dit dossier zal evolueren.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Jan Penris tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over de bescherming van het personeel van De Lijn tegen geweldplegingen

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Penris tot de heer Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over de bescherming van het personeel van De Lijn tegen geweldplegingen.

De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, vorig

Penris

weekend is in de Antwerpse regio opnieuw een chauffeur van De Lijn het slachtoffer geworden van geweldplegingen. Dit is de zoveelste keer en ditmaal heeft het voorval het nieuws gehaald. Van alle gevallen van agressie waarvan chauffeurs, mannelijke en vrouwelijke, van De Lijn het slachtoffer worden, haalt nog niet een tiende het nieuws. Gelukkig is dit geval in het nieuws gekomen. Gelukkig ook heeft het personeel van De Lijn beleefd gereageerd.

Uit solidariteit met hun getroffen collega heeft het personeel van De Lijn gedurende een aantal uren het werk neergelegd op de lijn waarop de chauffeur dienst had. In het verleden gebeurde dit al op vele grotere netten. Het hele Antwerpse net heeft reeds stilgelegen. In Brussel maken we gelijkaardige situaties mee. Dat is begrijpelijk, maar we moeten ervoor zorgen dat de chauffeurs van De Lijn in de toekomst niet meer naar dergelijke wapens moeten grijpen en hun job in veilige omstandigheden kunnen uitvoeren.

Voor de beveiliging van de chauffeurs werden in het verleden een aantal maatregelen naar voren geschoven zoals het inzetten van lijnspotters in Antwerpen. Ik geef die mensen nog altijd alle krediet. Het is niet omdat ze onlangs met elkaar zijn slaags geraakt, dat het systeem als dusdanig moet worden verworpen.

Een ander voorstel was om de chauffeurs een GSM mee te geven, maar dit is ook niet altijd een garantie. We lezen vandaag in de krant dat een agressor werd veroordeeld omdat hij een chauffeuse heeft mishandeld en tegelijk haar GSM heeft meegenomen. Er wordt ook overwogen om het gratis openbaar vervoer te veralgemenen, vanuit de redenering dat de agressors dan geen of minder redenen hebben om agressief te worden. In een aantal gevallen ontstaat de agressie immers op het ogenblik dat de potentiële agressor wordt gevraagd een billijke prijs te betalen.

Bij het overlopen van die maatregelen moet men constateren dat men één maatregel over het hoofd blijft zien, een maatregel die in Nederland wel efficiënt werkt : de videobewaking. Een aantal Nederlandse busmaatschappijen kennen dit reeds, en ook in Brussel overweegt uw gewestelijke collega om videobewaking te installeren in de bussen. Uit een enquête in het Mechelse blijkt vandaag dat mensen niet afkerig zijn van videobewaking en -observatie, omdat dit niet alleen het veiligheidsgevoel maar

blijkbaar ook effectief de veiligheid van zowel passagiers als personeel vergroot.

Mijnheer de minister, welke zijn de concrete maatregelen waaraan u gaat werken om de veiligheid van zowel de chauffeurs en het personeel van De Lijn als de passagiers te bevorderen ?

De voorzitter : Minister Stevaert heeft het woord.

Minister Steve Stevaert (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer Penris, u beweert dat slechts een tiende van de feiten de media haalt. Ik weet niet of die stelling correct is, maar als dat wel zo is, betreur ik dat. Ik betreur eveneens dat er incidenten plaatsvinden.

We moeten alles doen wat binnen onze mogelijkheden ligt om het aantal incidenten te verminderen. Daarvoor heeft de vorige regering een aantal initiatieven genomen. In 1999 werd 100 miljoen frank ter beschikking gesteld voor veiligheid op en rond de bus. Die bijkomende som wordt dit jaar herhaald in de begroting.

U haalde zelf een van de mogelijke initiatieven aan : de Lijnspotters. Dit project moet in de toekomst worden geëvalueerd. Een ander mogelijk initiatief is het afsluiten van de stuurcabine. Ook kan men ervoor zorgen dat de som baar geld op de bus niet te hoog is door bijvoorbeeld tickets ter beschikking te stellen via verkoopautomaten.

Nog een mogelijkheid is het installeren van camera's op bepaalde buslijnen. Meer nog, ook op wachtplaatsen kunnen camera's worden geïnstalleerd of kan een verlichting worden aangebracht. Ook is er het systeem van stil alarm en het ter beschikking stellen van GSM's. Daarnaast kan men nog een opleiding en informatie geven aan de buschauffeurs, preventieve acties opzetten of met bepaalde doelgroepen in overleg treden.

Dit alles wordt uitgewerkt door de directie van De Lijn in samenspraak met de vertegenwoordigers van de buschauffeurs. Zo werd een hele reeks maatregelen opgesteld, waarvoor in de begroting ook middelen zijn gereserveerd.

Natuurlijk kunnen we nooit elke vorm van agressie uitsluiten en vermijden dat er geen enkel incident gebeurt. In de beeldvorming mag men echter niet doen alsof het busgebruik een zeer onveilige gelegenheid is. Wetenschappelijk bekeken is het busgebruik zeer veilig, veel veiliger dan het gebruik van de eigen wagen. Dat moeten we benadrukken in de beeldvorming. Maar we betreuren elk inci-

Stevaert

dent en we moeten ons terzake alle mogelijke inspanningen getroosten.

De voorzitter : De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris : Ik dank de minister oprecht voor zijn antwoord. Ik ben zeer blij dat ook hij de methode van de camerabewaking overweegt, niet alleen in bussen, maar ook aan haltes, wat toch zeer belangrijk is. Ik hoop dat hij terzake genoeg budgetruimte zal krijgen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Jan Van Duppen tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over het psychiatrisch ontslagmanagement en de psychiatrische thuiszorg

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Duppen tot mevrouw Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over het psychiatrisch ontslagmanagement en de psychiatrische thuiszorg.

De heer Van Duppen heeft het woord.

De heer Jan Van Duppen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, mevrouw de minister, in een recent verslag van de Begeleidingscommissie Ontslagmanagement in de Psychiatrie worden voorstellen gedaan voor psychiatrische thuiszorg, zonder rekening te houden met de eerstelijns geneeskunde, de huisartsgeneeskunde en de thuisverpleging. In de commissie Psychiatrie van de Nationale Raad voor Ziekenhuisvoorzieningen wordt een recept voor psychiatrische thuiszorg uitgewerkt. Het gaat om een federaal orgaan dat zich zal bezighouden met thuiszorg, dat toch een gemeenschapsmaterie is. Ook daar wordt geen enkele aandacht besteed aan de rol van de huisartsen in de thuiszorg.

Uit artikelen in de medische persorganen hebben we geleerd dat u zeer veel aandacht besteedt aan georganiseerde, geëchelonneerde vormen van thuiszorg. We weten dat u ook veel aandacht besteedt aan een holistische benadering van de patiënt, waarbij de patiënt niet wordt opgedeeld in apart te behandelen organen. In dit geval wordt de

geestestoestand van de patiënt beschouwd als een orgaan.

Welk antwoord zult u dan geven op de brief van dokter Vandebussche, voorzitter van het Vlaams Huisartsenparlement ? Hij heeft u en de federale ministers van Sociale Zaken en Volksgezondheid erop gewezen dat in de psychiatrische sector veel energie wordt besteed om psychiatrische patiënten uit de bedden te halen en te integreren in de samenleving. Het nettoresultaat is echter wel een gesloten circuit van psychiatrische ziekenhuizen tot psychiatrische thuiszorg, waarmee alleen psychiaters bezig zijn. Graag had ik van de minister hierop een reactie gekregen, want ik denk dat ze daarmee niet akkoord kan gaan.

De voorzitter : Minister Vogels heeft het woord.

Minister Mieke Vogels (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, waarde collega's, de heer Van Duppen heeft inderdaad goed de medische pers gelezen. Ik hecht enorm veel belang aan zorgcircuits en -netwerken in de gezondheidszorg. Die circuits en netwerken zijn sowieso altijd samenwerkingsverbanden die voortvloeien uit Vlaamse en federale bevoegdheden. Thuiszorg is een Vlaamse bevoegdheid, terwijl de Riziv-uitkeringen een federale bevoegdheid zijn. Ik kan u verzekeren dat we onze belangen goed verdedigen, en dat we de nodige bewarende maatregelen nemen om onze eigen bevoegdheden te beschermen.

Daarnaast onderhandelen we ook met de federale overheid over het afsluiten van een protocol over die netwerken, en over onder meer het psychiatrisch ontslagmanagement en de psychiatrische thuiszorg. Volgens ons moet de positie van de huisarts daarin blijven gehandhaafd. Om u aan te tonen dat dit geen loze woorden zijn, verwijs ik naar het kwaliteitsdecreet. In dat decreet is een van de dwingende bepalingen dat bij het ontslag van een patiënt uit een psychiatrisch ziekenhuis het ziekenhuis de huisarts moeten verwittigen. Zo wordt de huisarts de centrale figuur in het psychiatrisch ontslagmanagement en de opvolging ervan. Wat de thuiszorg betreft, wil ik ervoor zorgen dat in het protocol de huisarts een reële rol krijgt toebedeeld.

De voorzitter : De heer Van Duppen heeft het woord.

De heer Jan Van Duppen : U stelt met deze uiteenzetting niet enkel mezelf en veel huisartsen, maar ook heel veel psychiatrische patiënten gerust. We zullen dit allemaal van nabij blijven volgen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Jacques Timmermans tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de fusie van ziekenhuizen in Ninove en Aalst

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Timmermans tot mevrouw Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de fusie van ziekenhuizen in Ninove en Aalst.

De heer Timmermans heeft het woord.

De heer Jacques Timmermans : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, geachte collega's, in uitvoering van het zorgstrategisch plan functioneert het Heilig-Hartziekenhuis in Ninove met ongeveer 110 bedden. Dankzij de sluiting van het openbaar ziekenhuis in Ninove konden we die zorgseenheid in Ninove behouden.

Vandaag heeft Caritas besloten om, in samenwerking met Aalst en Ninove, onderhandelingen te beginnen met het Onze-Lieve-Vrouweziekenhuis te Aalst. De principebeslissing zal worden voorgelegd om 30 ziekenhuisbedden over te dragen van Ninove aan Aalst. Indien dit onverkort doorgaat, betekent dit het absolute einde van de Ninoofse zorgseenheid. Wij vinden het al te kras dat een stad met 35.000 inwoners het zonder een dergelijke voorziening zou moeten stellen. De sector is zelf met het Ninoofse stadsbestuur een engagement aangegaan om die zorgseenheid daar minstens te laten functioneren. Vandaar dat men tot een fusie wil komen.

Ik zou de minister willen vragen om die principebeslissing voorlopig niet goed te keuren en het resultaat af te wachten van een onderzoek door het consultantsbureau Andersen om een totale fusie binnen het netwerk in de streek Aalst-Ninove-Asse in ogenschouw te nemen. Dit zou het behoud van een poot van een zorgseenheid te Ninove betekenen.

Mijn vraag is zeer duidelijk, mevrouw de minister. Ik vraag u om die principebeslissing vooralsnog niet goed te keuren en om even te wachten op het definitieve onderzoeksrapport van Andersen.

De voorzitter : Minister Vogels heeft het woord.

Minister Mieke Vogels (*Op de tribune*) : Mijnheer Timmermans, het dossier waarover u het heeft, namelijk de ziekenhuizen in Aalst en Ninove, ligt vooralsnog niet op mijn tafel. Ik heb deze ochtend ijverig gezocht en niets gevonden.

U weet dat een zorgstrategisch plan meer is dan enkel een fusie tussen twee ziekenhuizen. De kracht van een zorgstrategisch plan bestaat net uit een omgevingsanalyse en uit een onderzoek van het bestaande aanbod aan voorzieningen voor die buurt. Ik zal dit ook in die zin bekijken. Ik ben er trouwens van overtuigd dat mijn administratie dit ook zo heeft bekeken.

Uw concrete vraag om vooralsnog geen beslissing te nemen, lijkt eenvoudig op het eerste zicht. De zorgstrategische plannen en de financieel-technische dossiers van het VIPA zijn aan een strikte timing gebonden. Dit is op vraag van de voorzieningen gebeurd, precies om te voorkomen dat dossiers blijven liggen.

Ik wil er mij hier vandaag toe verbinden om, zodra het dossier bij mij terechtkomt, contact op te nemen met het studiebureau om te vragen hoever zij met hun werkzaamheden staan. Desgevallend zal ik het dossier voor korte tijd terug naar de administratie zenden. Het kan echter niet de bedoeling zijn op die manier verdragingsmanoeuvres te installeren. Indien ik dit aan het begin van mijn ambtstermijn zou toelaten, zou dit later als een boemerang in mijn gezicht terugkomen. Er zijn namelijk terecht duidelijke termijnen in de procedure ingeschreven, net om de voorzieningen niet eindeeloos te laten wachten.

De voorzitter : De heer Timmermans heeft het woord.

De heer Jacques Timmermans : Mevrouw de minister, het is zeker niet de bedoeling om de zaak te blokkeren. Die zorgseenheid is veel te belangrijk voor de regio om ermee te goochelen. Vanuit het stadsbestuur hebben we intussen wel het initiatief genomen om snel met de sector samen te komen. Dit zal binnen de kortst mogelijke tijd gebeuren en wij zullen het overleg waarop u aandringt op die manier gestalte geven.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw Mieke Van Hecke en de heren John Taylor en Eric Van Rompuy betreffende de prioritaire uitgangspunten van Vlaanderen inzake de staatshervormingsconferentie
– 59 (1999-2000) – Nrs. 1 tot 7

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Eric Van Rompuy, Luc Martens en John Taylor betreffende de verdeelsleutel voor de onderwijsdotatie
– 67 (1999-2000) – Nr. 1

Bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde zijn het voorstel van resolutie van mevrouw Van Hecke en de heren Taylor en Van Rompuy betreffende de prioritaire uitgangspunten van Vlaanderen inzake de staatshervormingsconferentie en het voorstel van resolutie van de heren Van Rompuy, Martens en Taylor betreffende de verdeelsleutel voor de onderwijsdotatie.

Het voorstel van resolutie van mevrouw Van Hecke en de heren Taylor en Van Rompuy luidt als volgt :

Het Vlaams Parlement,

- gelet op de werkzaamheden en de hoorzittingen van de Commissie voor Staatshervorming, Algemene Zaken en Verzoekschriften van 29 februari 1996 tot 3 februari 1999 en de door die Commissie geformuleerde krachtlijnen als gevolg van de besprekingen van de discussienota voor een verdere staatshervorming van de Vlaamse regering van 29 februari 1996 ;
- verwijst naar de parlementaire werkzaamheden omtrent de vijf resoluties van 3 maart 1999 van het Vlaams Parlement, namelijk :
 - a) de resolutie van 3 maart 1999 betreffende de algemene uitgangspunten en doelstellingen van Vlaanderen inzake de volgende staatshervorming ;
 - b) de resolutie van 3 maart 1999 betreffende de uitbouw van de financiële en fiscale autonomie in de volgende staatshervorming ;
 - c) de resolutie van 3 maart 1999 betreffende Brussel in de volgende staatshervorming ;
 - d) de resolutie van 3 maart 1999 betreffende het tot stand brengen van meer coherente

bevoegdheidspakketten in de volgende staatshervorming ;

- e) de resolutie van 3 maart 1999 betreffende een aantal specifieke aandachtspunten voor de volgende staatshervorming ;

- verwijst naar het regeerakkoord van de Vlaamse regering van 13 juli 1999, goedgekeurd op 14 juli 1999 ;
- gelet op de "intergouvernementele en interparlementaire conferentie voor institutionele vernieuwing" die op 20 oktober 1999 van start zal gaan ;
- vraagt aan de Vlaamse regeeringsleden die zeten in de Interparlementaire en Intergouvernementele Conferentie over de Institutionele Vernieuwing het hoofdstuk over de institutionele vernieuwing uit het Vlaams regeerakkoord als agenda te bepleiten bij de besprekingen binnen de Interparlementaire en Intergouvernementele Conferentie.

Het voorstel van resolutie van de heren Van Rompuy, Martens en Taylor luidt als volgt :

Het Vlaams Parlement,

- overwegende dat de federale regering aangekondigd heeft dat zij voor het einde van dit jaar in een wetsontwerp een nieuwe verdeelsleutel zal vastleggen voor de middelen voor onderwijs, toegekend aan de gemeenschappen als aandeel van de BTW-ontvangsten ;
- overwegende dat de "intergouvernementele en interparlementaire conferentie voor institutionele vernieuwing" op 20 oktober 1999 van start gaat ;
- verwijst naar de consequente houding van de Vlaamse Gemeenschap in het verleden waarbij erop gewezen werd dat het begrip "leerling" verschillend is in beide gemeenschappen en beïnvloed wordt door het eigen beleid van een gemeenschap ;
- vraagt de Vlaamse regering :
 - 1° vast te houden aan het principe dat er een verdeelsleutel voor de onderwijsdotatie aan de gemeenschappen moet worden uitgewerkt op basis van objectief vaststelbare bevolkingsgegevens ;

Voorzitter

2° de aangelegenheid van de verdeelsleutel op de agenda van de "intergouvernementele en interparlementaire conferentie voor institutionele vernieuwing" te plaatsen.

Ik stel voor om beide voorstellen samen te behandelen.

De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy : Ik zou toch voorstellen om beide voorstellen gescheiden te houden. Het ene behandelt een wat bredere problematiek, terwijl het andere een meer geaccentueerde discussie inhoudt.

De voorzitter : Ik heb van diverse fracties de vraag gekregen om ze samen en in een uiteenzetting van telkens één spreker, te behandelen.

De heer Joris Van Hauthem : Mijnheer de voorzitter, rekening houdend met de ingediende amendementen op het eerste voorstel van resolutie, lijkt het me logisch dat we dit in één bespreking behandelen.

De voorzitter : Mijnheer Van Rompuy, het staat u uiteraard vrij om voor uw fractie twee sprekers aan te wijzen. Die kunnen dan elk een apart amendement behandelen.

Is het parlement het hiermee eens ? (*Instemming*)

De bespreking is geopend.

De heer Denys, verslaggever, heeft het woord.

De heer André Denys, verslaggever : Mijnheer de voorzitter, collega's, voor diegenen die de besprekingen in de commissie niet hebben bijgewoond en die het verslag nog niet hebben gelezen, kan ik het volgende zeggen. Het voorstel van resolutie heeft betrekking op het vastleggen van een aantal prioriteiten. Het gaat meer bepaald om de standpunten die we vanuit het Vlaams Parlement naar voren schuiven om te worden behandeld op de conferentie voor de staatshervorming.

In eerste instantie werd door mevrouw Van Hecke en de heer Van Rompuy een voorstel ingediend om de resoluties van het Vlaams Parlement als agenda te nemen. Door amendering van de meerderheidspartijen is dit veranderd. Als agenda wordt nu gekozen voor het gedeelte institutionele hervormin-

gen en vernieuwingen van het regeerakkoord. Dat was de essentie van het debat in de commissie.

Ik zal straks als woordvoerder van mijn fractie tijdens het debat het woord voeren.

De voorzitter : Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte leden van de regering, collega's, de problematiek van de verdere stappen in de staatshervorming is een materie die in de werkzaamheden van dit parlement tijdens de vorige zittingsperiode een belangrijke plaats heeft ingenomen. In de regeerakkoorden bij de aanvang van de vorige regeerperiode werd uitdrukkelijk gesteld dat er een grondige studie moest worden gemaakt van de werking van de instellingen in het algemeen en van het functioneren binnen de bestaande bevoegdheden van de verschillende samenstellende delen van de federatie in het bijzonder. Dit werk werd enerzijds geleverd door een commissie van de Senaat, en anderzijds door de commissie voor Staatshervorming van het Vlaams Parlement, elk met een eigen werkwijze en een eigen finaliteit.

De aanzet of 'insteek' tot de discussie in het Vlaams Parlement was een regeringsnota die op 29 februari 1996 werd voorgesteld door de toenmalige minister-president, en aldus als 'Schrikkelnota' de geschiedenis inging. Het gekozen en daarna door de commissie voor Staatshervorming ingenomen uitgangspunt was de homogeniteit van de bevoegdheidspakketten in haar meest uitgebreide betekenis.

Gedurende drie jaar heeft de commissie in meer dan honderd vergaderingen de verschillende domeinen onder de loep genomen en telkens de pijnpunten gedetecteerd. De inbreng via 33 hoorzittingen met in totaal 115 personen zorgde ervoor dat deze oefening geen academische bezigheid was. Integendeel, door deze manier van werken werd de concrete dagelijkse werkelijkheid en problematiek zichtbaar gemaakt. Het Vlaams Parlement gaf in deze materie een breed maatschappelijk forum aan de verschillende actoren uit de Vlaamse economische, financiële en sociaal-economische wereld om hun vragen bij het functioneren van onze beleidsorganen in de federale context te formuleren.

De resultaten van de diverse hoorzittingen en besprekingen werden vertaald in vijf resoluties, die op 3 maart van dit jaar werden aangenomen. Ze

Van Hecke

hebben niet alleen een belangrijk politiek, maar ook een belangrijk maatschappelijk draagvlak.

Bij de besprekingen van deze slotresoluties werd door de verschillende politieke families – toen in een oppositierealiteit – de link gelegd met de komende regeringsonderhandelingen na de verkiezingen van 13 juni. De vermaningen – om het zeer zacht uit te drukken – waren unaniem : niemand mocht of zou in de regering stappen indien deze resoluties niet in het regeerakkoord werden opgenomen. Mijnheer Sannen, ik zie dat u het hoofd schudt. Ik stel voor dat u de verslagen van de besprekingen eens leest.

De geviseerde partij was gekend. De CVP zou in de ogen van alle politieke families opnieuw beleidsverantwoordelijkheid dragen. De bekendmaking van het vijfpuntenverkiezingsprogramma van mijn partij met betrekking tot de verdere staats hervorming, zette dan ook veel kwaad bloed. Iedereen beschouwde het als een afzwakking van de resolutietekst, en had het over het verraad van de CVP-leden, die tevens leden van de commissie voor Staats hervorming en mede-opstellers en ondertekenaars van de resolutie waren.

Men had weinig begrip voor de argumentatie dat de resolutie het Vlaams eisenpakket vormde voor de verdere stappen in de staats hervorming, en dat het vijfpuntenprogramma van de CVP de minimale invulling ervan zou vormen in het regeerakkoord. Dit zou gebeuren vanuit de federale realiteit die deze regeringsonderhandelingen mee bepaalde. Het Vlaams eisenpakket dat is vervat in de gestemde resoluties, bleef nog steeds het uitgangspunt bij de onderhandelingen.

Groot was dan ook onze verbazing dat een partij die – in tegenstelling tot de CVP – het Vlaams nationalisme als een hoeksteen beschouwt en er haar existentiële bestaansredenen in vindt – tenminste voor zij een alliantie aanging met anderen -, ongeneerd en zonder zich onwennig te voelen een regeerakkoord ondertekende zonder dat de inhoud van de resoluties werd opgenomen als uitgangspunt voor de besprekingen met de federale overheid. De inhoud van de regeerverklaring gaat zelfs minder ver dan het zo verguisde vijfpuntenprogramma van mijn partij. Het zou een boeiende oefening zijn om deze vergelijking eens volledig te maken. Ik ben bereid om aan de geïnteresseerden een overzicht ter beschikking te stellen.

Wil men consequent zijn met zijn voorgangers in dit Vlaams Parlement – wat blijkbaar heel moeilijk is-, dan moeten de door een belangrijke meerderheid goedgekeurde resoluties als uitgangspunt voor de verdere besprekingen worden beschouwd. Ons tweede amendement op de voorliggende tekst van de resolutie, dat werd goedgekeurd in de commissie, vormt het herstel van de oorspronkelijke tekst van de resolutie.

Ik herhaal dat de toenmalige oppositiepartijen in het Vlaams Parlement eisten dat als de CVP aan de onderhandelingen deelnam, het federaal regeerakkoord minimaal de verdere stappen in de staats hervorming die werden omschreven in de goedgekeurde resoluties, diende te omvatten.

Het federaal regeerakkoord voorziet in de oprichting van een 'intergouvernementele en interparlementaire conferentie voor institutionele vernieuwing'. Het ligt volledig in de lijn van het in de kiescampagne en het voorheen door de oppositie gevoerde discours, dat de besprekingen over een verdere staats hervorming niet aan de politieke partijen zouden worden toevertrouwd. Het werd dus een intergouvernementele en interparlementaire commissie. Deze vorm ligt natuurlijk al een stukje verder verwijderd van de gevraagde – of beter geëiste – onderhandelingen van gemeenschap tot gemeenschap.

Als bij vorige rondetafelconferenties over staats hervorming politieke partijen rond de tafel werden geplaatst, bestond er ten minste duidelijkheid over wie door wie werd afgevaardigd, wie aan wie verantwoording was verschuldigd, en wie namens wie aan de besprekingen deelnam. Alhoewel de plaatsen niet waren genummerd noch toegewezen bij de eerste bijeenkomst van de Costa, zat elke deelnemer samen met degene die over de assemblees heen tot zijn – want ik durf het niet over 'haar' hebben wegens het beperkte aantal vrouwelijke deelnemers – politieke familie behoorde.

Vanuit de fictie van de samenstelling van de commissie, die men veiligheidshalve Costa heeft genoemd, en vanuit de vroeger afgesproken betrokkenheid van dit Vlaams Parlement bij de besprekingen, lijkt het opnieuw minimaal dat het Vlaams parlement vandaag zegt een structurele inbreng te willen doen in dit debat. Ik herinner me levendig de bevlogen uiteenzettingen van een aantal Vlaamse volksvertegenwoordigers over de eigen identiteit en autonomie van dit 'Vlaams' als Vlaams en van dit 'parlement' als parlement. We schrijven dit gegeven in in een eerste amendement.

Van Hecke

Als waardering en erkenning voor de gezamenlijke inspanningen die tijdens de voorbije jaren zijn geleverd in dit dossier, vraag ik dan ook de ingediende amendementen op de tekst waarover in de commissie werd gestemd, goed te keuren. Zo kan de resolutie opnieuw de oorspronkelijke finaliteit weer geven, zoals was bedoeld door de indieners. (*Applaus bij de CVP*)

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik dank de voorzitter omdat we vandaag het debat kunnen voeren over de financiering van het onderwijs. Er wordt nu al weken over gepraat in alle andere gremia van dit land. Het is mijns inziens dan ook heel belangrijk dat we hierover vandaag in het Vlaams Parlement kunnen debatteren.

Onze resolutie omvat twee essentiële punten. Het eerste gaat over de verdeelsleutel voor de onderwijsdotatie die moet worden uitgewerkt op basis van objectief vaststelbare bevolkingsgegevens. Het tweede punt is dat de aangelegenheid moet worden besproken op de zogenaamde Costa.

Minister-president Dewael zei vrijdag jongstleden dat de Vlamingen moesten ophouden met 'op jacht te gaan met de fanfare op kop'. Dat was een les aan 'de Vlamingen'. Ik zou twee opmerkingen willen maken over dit beeld van de minister-president. De Walen moeten inderdaad niet meer op jacht gaan aangezien ze bij de federale regeringsonderhandelingen hun buit reeds hebben binnengehaald. Minister-president Di Rupo van de Franse Gemeenschap zegt overigens dat 'men niet onderhandelt over datgene waarop men recht heeft'.

Een tweede punt is dat de Vlamingen op jacht gaan zonder geweer. Het Vlaams geweten van de VLD, André Denys, heeft ons zo dikwijls voorgehouden dat men geen beslissingen mocht nemen over de verdeelsleutel zolang dit niet kon worden ingepast in een globale staatsvorming. Wanneer echter het overlegcomité hierover een akkoord bereikt, dan wordt deze aangelegenheid niet besproken op de Costa. Dan zullen de Vlamingen inderdaad naar de Costa gaan, op jacht zonder een geweer.

Tijdens het investituurdebat heb ik vanop de tribune verklaard dat er een geheim akkoord was over de onderwijsfinanciering. Alle Franstalige politici bevestigden dit. Michel, Onkelinx, Di Rupo, Eerde-

kens, Hasquin laten er geen twijfel over bestaan : 'Over de nieuwe verdeelsleutel die is gebaseerd op het aantal leerlingen tussen 6 en 18 jaar valt niet meer te onderhandelen.' Het Vlaams onderwijs moet 2,4 miljard frank inleveren aan het Franstalig onderwijs. En dat is eigenlijk niets nieuws.

In 1991, toen de heer Verhofstadt probeerde een paarse coalitie tot stand te brengen, had hij aan de PS-onderhandelaar Guy Spitaels toegezegd om het kijk- en luistergeld integraal over te hevelen naar de gemeenschappen. Uiteindelijk hebben de andere Vlaamse partijen gezegd dat ze dit niet wensten en is hij mislukt in die regeringsvorming. Men heeft toen de hefboom gevonden. De Franstaligen waren vragende partij om het kijk- en luistergeld integraal over te hevelen. Men heeft er later gebruik van gemaakt om de Sint-Michielsakkoorden, die onder meer hebben geleid tot de vorming van een rechtstreeks verkozen Vlaams Parlement, af te sluiten.

Men had het toen ook niet over enorme bedragen. Het ging over enkele miljarden. We hebben het toen wel als wapen gebruikt. Indien ik het hier ingediende amendement goed lees, valt dit wapen weg en gaan we zonder geweer naar de conferentie.

Bepaalde leden van de Vlaamse regering en het Vlaams Parlement hebben een cynisch machtsspel gespeeld. Mij maakt u niet wijs dat minister-president Dewael niet wist dat dit geheim akkoord was afgesloten door premier Verhofstadt bij de federale regeringsonderhandelingen. Mij maakt u ook niet wijs dat de heer Geysels, die elke week alle dossiers bespreekt met Ecolo, dit niet wist. Ecolo is groot geworden dankzij de problemen inzake de financiering van het onderwijs. Ze hadden het over 'le refinancement des communautés de l'enseignement'. De heer Geysels, die de CVP ervan beschuldigt cynisch te zijn, is zelf de cynische machtspoliticus bij uitstek. Hij wist dat dit geheim akkoord bestond.

Hij is nu niet aanwezig. Ik zal er dan ook niet verder op ingaan. Minister-president Dewael, als toenmalig federaal parlamentslid, de heer Geysels en de heer De Gucht, die ons steeds hebben bekritiseerd, weten dat er een afspraak bestaat. Ofwel is minister Michel een grote leugenaar, ofwel weet minister Di Rupo niet waarover hij het heeft, ofwel heeft men aan Vlaamse kant een toezegging gedaan. Anders was de federale regering nooit tot stand gekomen.

De voorzitter : De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen : Mijnheer Van Rompuy, we wisten allemaal dat aan Franstalige kant de vraag bestond om meer middelen voor de financiering van het onderwijs. We wisten ook welke nood er leefde.

De heer Eric Van Rompuy : Dat is zeer oorlogszuchtige taal. Ik blijf erbij dat u geen geweer meer hebt. De Franstaligen zijn geen vragende partij.

Mijnheer de minister-president, het beeld dat ons bijblijft, is uw smile op La Fête de la Wallonie, de smile met premier Verhofstadt, de omarming met minister-president Di Rupo.

(Opmerkingen van de heer Gilbert Bossuyt) Het niveau van mijn toespraak zal dadelijk stijgen wanneer ik de voorzitter van het parlement citeer.

De koffie die u bij minister-president Di Rupo hebt gedronken, is de duurste uit de Vlaamse geschiedenis. De lachende Di Rupo wist dat er 2,4 miljard frank Vlaams geld naar Wallonië zou gaan. Men zou voor minder koffie drinken.

Ik zeg dat trouwens niet alleen. De voorzitter van de VU heeft dat gezegd bij het begin van de Costa. Hij zei dat er een geheim akkoord was en dat hij dat niet beschouwde als behorend tot de nieuwe politieke cultuur.

Alleen de bevolkingscijfers zijn een objectief en controleerbaar criterium. Er kan geen sprake van zijn ons te baseren op dubieuze tellingen die wijzen op het bestaan van duizenden spookleerlingen. De Vlaamse en de Franse Gemeenschap hebben elk hun eigen beleid gevoerd. Bijgevolg is het niet meer mogelijk om vergelijkbare leerlingencijfers te gebruiken. Er is geen ander objectief criterium dan de bevolkingsgegevens van het NIS.

Ik wil een goed auteur citeren, namelijk de heer De Batselier, in 'In goede staat', een boek dat ik u ten stelligste aanraad. Er staat een schitterend hoofdstuk in over de financieringswet. Ik heb het gisteren nog eens herlezen en zal er zo dadelijk uitvoerig uit citeren. Eerst wil ik echter citeren uit een ander hoofdstuk, waarin de heer De Batselier het heeft over de verdeling van de middelen voor het onderwijs.

Ik citeer : 'Indien men in 1999 de middelen zou verdelen op basis van het aantal inwoners die jonger zijn dan achttien jaar, zou de Vlaamse Gemeenschap 59,1 percent en de Franstalige Gemeenschap 40,89 percent van de middelen ontvangen, wat voor de Vlaamse Gemeenschap 6 miljard

meer aan middelen zou betekenen.' In voetnoot 76 van uw boek hebt u dat uitgerekend, mijnheer De Batselier. Verder berekende u ook : 'Indien men het aantal kinderen zou berekenen op basis van de kinderbijslagen, zou het percentage van 59 percent nog hoger zijn.'

Mijnheer Bossuyt, u vindt mijn betoog van laag niveau. Het advies van de SERV van juli 1997 heeft wel een zeker niveau. Daarin wordt op basis van een bevolkingsprognose van het NIS gesproken van een verschuiving van 5 miljard frank ten gunste van Vlaanderen. De SERV schrijft dat het, gecumuleerd over een periode van vijf jaar, gaat om 32,7 miljard frank meer middelen voor Vlaanderen als men de terechte bevolkingscriteria hanteert. Ook de heer De Batselier schrijft dat de huidige verdeling niet correct is en pleit voor het gebruik van de bevolkingsgegevens.

In hun amendement op deze resolutie durven de meerderheidspartijen het criterium van de bevolkingscijfers niet naar voren te schuiven, niettegenstaande de VU dat altijd heeft verdedigd. Ik twijfel niet aan de goede trouw van de VU in deze zaak. Ik hoop, mijnheer Van Grembergen, dat in de komende dagen het Vlaamse standpunt gestalte kan krijgen. We hebben een resolutie ingediend en u hebt de volle vrijheid om deze te ondertekenen. Er staat in dat het bevolkingscriterium moet worden gebruikt en dat het onderwerp in de Costa moet worden besproken. Dat is wat de VU altijd heeft gezegd.

Voor ons kan er geen sprake zijn van een lineaire verhoging of het koppelen van dotaties die te maken hebben met de onderwijskredieten, aan de groei van het BNP. De heer Martens heeft gezegd dat de financiering van het onderwijs moet gepaard gaan met fiscale autonomie. Het is altijd ons standpunt geweest, en het standpunt van de VU en de VLD, dat men niet moet overgaan tot consumptiefederalisme en dat men niet mag terugkeren naar het Moureauxprincipe. Het zou gemakkelijk zijn de onderwijsmiddelen te koppelen aan de groei van het BNP zodat iedereen meer krijgt en er geen arbitrage nodig is. Dat is vanuit Vlaams oogpunt echter onaanvaardbaar. Een nieuwe financiering van het onderwijs kan enkel worden aanvaard binnen een fiscale autonomie op basis van de personenbelasting.

Ook een koppeling van de onderwijsfinanciering met de afcentiemen is te verwerpen. Dat zou een ongelooflijke tactische flater zijn. Ook de heer Denys heeft dat vrijdag in een interview gezegd. Het zou getuigen van tactische onkunde om het

Van Rompuy

Vlaams onderwijs 2,4 miljard frank te ontnemen en in ruil met ons eigen geld de belastingen met 3,4 miljard frank te verlagen. Dat zou een waanzinnige koppeling zijn, omdat we zo betalen voor ons eigen geld. Het zou een van de grote doelstellingen zijn van de voorzitter van de VLD, maar het is tactische nonsens. Dat heeft de heer Denys ook gezegd in zijn interview van vorige zaterdag.

Die afcantiemen dreigen het toetje te worden van de fiscale autonomie. De heer Sauwens heeft trouwens vandaag ook gezegd dat het niet kan dat die afcantiemen een alibi zijn voor fiscale autonomie. Er is veel meer dan dat.

Mijnheer de voorzitter, u hebt in uw boek terecht gesteld dat er een nieuw gesprek moet komen over de financiering van de deelstaten na 2000. De onderwijskredieten zijn dotaties gebaseerd op een overdracht van BTW-middelen, die niet gekoppeld zijn aan de economische groei maar wel aan de inflatie gecorrigeerd door de denataliteit. Dat is een probleem van de toekomst.

U hebt in uw boek een berekening gemaakt. Ik wist niet dat de cijfers die de deelstaten structureel moeten inleveren door die financieringstechniek, zo hoog zijn. Het gaat van 5,5 miljard frank in 2000 tot 41,4 miljard frank in 2004 tot 309 miljard frank in 2020. U zegt terecht, mijnheer de voorzitter, dat de situatie op termijn onhoudbaar is. U deelt de stelling, denk ik, dat fiscale en financiële autonomie hierop ons antwoord moeten zijn.

Maar welke hefboom hebben we om de Franstaligen over de brug te krijgen voor een debat ten gronde over fiscale autonomie op basis van de personenbelasting? Als we het debat reduceren tot de afcantiemen en voor de Costa een toezegging doen over de financiering van het onderwijs, ben ik bang dat dit debat nooit op gang zal komen, terwijl we in 1991 die hefbomen juist hebben gebruikt om de Sint-Michielsakkoorden te realiseren. De Franstaligen zijn natuurlijk geen vragende partij voor fiscale autonomie. Vandaag is er nog een artikel over de financiële draagkracht van de Waalse economie verschenen. 77 percent van de uitvoer, de motor van de economische groei, komt uit Vlaanderen. De Waalse uitvoer betekent nog 14,6 percent in dit land. We produceren 61 percent van het Belgische BNP. Ook de investeringen liggen voor bijna 70 percent in Vlaanderen. Wallonië heeft er dus geen enkel belang bij om fiscale autonomie te realiseren: 62 percent van de personenbelasting wordt in Vlaanderen geïnd. De voorzitter van het

parlement heeft op de Costa duidelijk gezegd dat we moeten komen tot een gemengd systeem van fiscale verantwoordelijkheid.

Mijnheer Bossuyt, mijnheer de minister-president, u lacht en zegt dat ik een politiek spelletje speel. Het gaat hier echter om een wezenlijk debat over de toekomst en financiering van Vlaanderen. Als ik de twee amendementen lees die u straks zult indienen, vrees ik dat onze onderhandelingspositie hachelijk wordt. De Vlaamse regering heeft de sleutels in handen. Zij kan bepalen wat er op de conferentie moet worden behandeld, wat de criteria zijn en wat op middellange termijn ons model is om te komen tot een herfinanciering van gemeenschappen en gewesten. De volgende stap is de fiscale autonomie. Het is van enorm belang dat het Vlaams Parlement dit duidelijk maakt. Een compromis om de federale regering tijdelijk te depanneren, is belachelijk.

De heer Francis Vermeiren : U hebt zelf niets anders gedaan dan dergelijke compromissen sluiten.

De heer Eric Van Rompuy : U moet het boek van de heer De Batselier over de financiering van de jaren negentig eens lezen. Bij de Sint-Michielsakkoorden hadden we de mogelijkheid om de middelen voor 75 percent voor schuldverlichting te gebruiken.

Volgens de CVP moeten de financieringscriteria op de Costa worden besproken. De discussie moet worden gevoerd op basis van fiscale en financiële verantwoordelijkheid. Als we dit laten voorbijgaan, zullen we de grote stap voorwaarts niet zetten. Als we ons afhankelijk gedragen tegenover de federale regering, bereiken we alleen maar slappe compromissen. Veel deelnemers aan de conferentie willen geen verdere staatshervorming, ze willen de Vlamingen afschepen. De keuze is aan het parlement. *(Applaus bij de CVP)*

De voorzitter : De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer Paul Van Grembergen : De kracht van het betoog van de heer Van Rompuy steunt op de verklaringen van de heren De Batselier, Denys, Vankrunkelsven en Sauwens. Dit zijn partners in een Vlaams regeerakkoord. Als men zich op die verklaringen baseert, moet men die richting en inhoud ook aanhouden. Dat zal in elk geval de meerderheid straks zal doen.

De voorzitter : Ik wil de heer Van Rompuy danken voor de reclame voor mijn boek, jammer genoeg heb ik de auteursrechten afgestaan.

De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, mevrouw de minister, dames en heren, sinds vijftien jaar volg ik dit debat intensief. Ik heb vooral één les geleerd. Als men het belang van de Vlaamse Gemeenschap als politicus ernstig wil dienen, is het verkeerd om zijn houding af te stemmen op het feit of men al dan niet in de meerderheid zit. Ik ben niet te ijdel om te erkennen dat ook ik die fout heb gemaakt. In 1989 was ik het samen met mijn partij eens om omwille van oppositieredenen de dialoog van gemeenschap tot gemeenschap te verlaten. Nu durf ik zeggen dat ikzelf en mijn partij toen verkeerd hebben gehandeld.

Het is pas twee jaar geleden – halfweg de bespreking van de Septemhernota – dat we in samenspraak met onze toen kersverse voorzitter Verhofstadt van houding zijn veranderd en het roer hebben omgegooid. We hebben toen besloten het algemeen Vlaams belang boven het eigen partijbelang te stellen. De heer Van den Brande, onze gewezen minister-president, kan getuigen dat wij vanuit de oppositie op constructieve wijze hebben meegeholpen aan de totstandkoming van de betreffende resoluties in het Vlaams Parlement.

Ik wil nogmaals duidelijk herhalen dat de VLD die resoluties ook vandaag niet verloochent. Zij blijven voor ons het na te streven model om te komen tot een federaal staatsbestel waarin Vlaanderen een eigen autonomie kan ontwikkelen die leidt tot een beter bestuur en het maximaal benutten van onze eigen kwaliteiten en kenmerken.

De oefening rond de resoluties in het Vlaams Parlement had één zwak punt. Er zat geen – of beter gezegd een verkeerde – strategie achter de realisatie ervan. Maar er is meer : de oefening werd in het zuiden van het land slecht begrepen, en heeft tot een verkillung in de verhoudingen en zelfs tot onbespreekbaarheid geleid.

In de sfeer van een unaniem afwijzend Franstalig front heb ik toen inderdaad beweerd dat naar mijn aanvoelen een verdere fase in de staatshervorming alleen kon worden gerealiseerd bij de totstandkoming van de regering. Ik moet eerlijk toegeven dat ik nooit had gedacht dat de Franstaligen bereid zouden zijn aan tafel te zitten om een gesprek over de staatshervorming aan te vatten. Het is de ver-

dienste van formateur en premier Verhofstadt dat de Franstaligen opnieuw willen praten over de staatshervorming.

De Costa getuigt van een nieuwe aanpak : geen onder regeringsdruk afgedwongen globaal pakket, maar wel een poging om via een rationeel overleg tussen de politieke vertegenwoordigers van de gemeenschappen te komen tot een progressieve, geleidelijke en gefaseerde invulling van een betere staatsstructuur. De VLD-fractie en ikzelf geloven in deze Costa-aanpak.

Wij geloven er vooral in omdat de Vlaamse partijen bij het totstandkomen van het Vlaams regeerakkoord zich eensgezind hebben uitgesproken een agenda te verdedigen die bij de invulling ervan een enorme stap zou betekenen in de richting van de vijf essentiële punten, zoals vervat in de resolutie van het Vlaams Parlement.

Indien het onderdeel institutionele hervorming of vernieuwing van het Vlaams regeerakkoord gerealiseerd wordt, brengt ons dit naar een inkomensautonomie die zou stijgen van de huidige 6 procent van de middelen naar 50 procent ervan. Concreet betekent dit dat wij voor 300 miljard frank eigen fiscale middelen zouden hebben op een totaal van 600 miljard frank.

Bij de realisatie ervan zouden we op het vlak van tewerkstelling, economie, landbouw en mobiliteit een homogeniteit van bevoegdheden krijgen waarvan we tot voor kort enkel durfden dromen. De waarborgen voor de Vlamingen in onze hoofdstad en het Vlaams karakter van de Rand zijn ook in het regeerakkoord terug te vinden, evenals het gezondheids- en gezinsbeleid.

Alleen inzake de financiering voorziet het Vlaams regeerakkoord niet in wat een meerderheid van het Vlaams Parlement had vooropgesteld.

Er werd hier reeds verwezen naar het boek van de voorzitter van dit parlement. De wijze van financiering is deze die in dat boek is opgenomen, en ik herhaal dat ik zo niet heb gestemd in het Vlaams Parlement. Ik denk dat dit de enige toegeving is die ikzelf en mijn fractie kunnen getuigen ten overstaan van de resoluties.

Ik vind dat echter verantwoord, omdat we te doen hebben met de extra gevoeligheid van de sociale zekerheid. We zijn ons ervan bewust dat er slechts een doorbraak kan komen met de Franstaligen, als we in een overgangsfase met een financieringssysteem werken dat federaal blijft verankerd.

Denys

Collega's, als we de moeite doen om in het Vlaams regeerakkoord het luik institutionele vernieuwing grondig te lezen, dan moeten we eerlijk toegeven dat het realiseren van het pakket dat over 49 punten beschreven staat, een stap zou zijn waarop geen enkele partij durfde te hopen op het ogenblik dat we stemden over de resoluties in het Vlaams Parlement.

Daarom zou ik willen vragen, mijnheer Van Rompuy en collega's van de CVP : staak alstublieft het oppositiegestook in deze materie, verkies het algemeen Vlaams belang boven het partijbelang. Keur de tekst goed, zodat we ons eendrachtig scharen achter het luik institutionele vernieuwing van het regeerakkoord als agenda voor de Costa.

Mijnheer de voorzitter, collega's, er is de voorbije dagen veel te doen geweest over de onderwijsfinanciering. Ik herhaal en spreek in naam van de hele fractie : het is evident dat de definitieve regeling van de financiering van het onderwijs onvermijdelijk moet worden behandeld in de globale discussie over de fiscale en inkomensautonomie en bijgevolg moet worden behandeld op de conferentie over de staatshervorming. Onze ambitie terzake is zeer duidelijk : we willen komen tot een situatie waarbij 50 percent van onze inkomsten bestaat uit personenbelasting, waarbij we zelf kunnen beslissen over de tarieven en de vrijstellingen.

Ik ben me er echter zeer goed van bewust dat voor het creëren van een onontbeerlijk vertrouwensklimaat tussen Franstaligen en Vlamingen, de fiscale autonomie niet het eerste punt is dat op de dagorde kan worden geplaatst. Daarom zeg ik zeer duidelijk tot de federale regering dat we in afwachting van de definitieve regeling, niet zullen aanvaarden dat er een voorlopige regeling komt die niet de goedkeuring wegdraagt van de Vlaamse regering. We hebben vertrouwen in de Vlaamse regering. We vragen haar zeer uitdrukkelijk om niet alleen de objectiviteit en de criteria goed te onderzoeken, maar ook de controleerbaarheid ervan.

Collega's, omdat een ernstig politiek debat nood heeft aan duidelijkheid, hebben we onze mening over de aanpak van de voorlopige onderwijsregeling en onze ambitie inzake fiscale autonomie naar aanleiding van een definitieve regeling inzake de onderwijsfinanciering, samen met enkele leden uit de meerderheid, namelijk de heren Voorhamme, Van Dijck en Sannen, verwoord in één amendement. Dit amendement vormt samen met het luik institutionele vernieuwing van het regeerakkoord

een coherent geheel om vanuit een opbouwende sfeer en een consequente Vlaamse houding een constructief gesprek aan te gaan met de Franstaligen.

Met dit voorstel hopen we maximaal de positieve krachten in Vlaanderen, van oppositie tot meerderheid, ertoe aan te sporen om zich eendrachtig op te stellen in deze belangrijke fase van onze staatshervormingsgeschiedenis. (*Applaus bij AGALEV, de SP, de VLD en VU&ID*)

De voorzitter : De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé : Mijnheer Denys, ik was niet van plan om me te mengen in dit debat, omdat het gaat over een aanbeveling aan degenen die zullen onderhandelen in de zogenaamde Costa en omdat het moeilijk is zichzelf een opdracht mee te geven. Het amendement dat hier voorligt met betrekking tot de vijfde gedachtestreep vind ik echter zo gevaarlijk voor de onderhandelingen, dat ik me hier toch wel moet mengen. Zo geven we alle wapens uit handen. Indien we nu reeds zeggen voorstander te zijn van een koppeling van de onderwijsmiddelen aan de welvaartsvastheid, dan zie ik niet in hoe we de Franstaligen nog tot enige toegeevingsbereidheid kunnen bewegen.

Op dit ogenblik bestaat de financieringswet voor de gewesten en gemeenschappen uit drie pakketten. Ten eerste zijn er de onderwijsmiddelen, een dotatie die verdeeld wordt volgens de sleutel 57,55 en 42,45. Daarnaast is er de geristorneerde personenbelasting. Ten slotte zijn er de eigen belastingen.

Het is geen toeval dat op dit ogenblik in de financieringswet de geristorneerde belastingen gekoppeld zijn aan de groei, en dat de dotaties enkel gekoppeld zijn aan de inflatie. De Vlamingen waren immers reeds in 1989 voorstander van deze geristorneerde belastingen en van eigen fiscale verantwoordelijkheid. Het was een toegeving om de onderwijsdotatie te behouden aan een betere sleutel, namelijk 57/45 in plaats van 55/45. We koppelden die dotatie enkel aan de inflatie en niet aan de groei.

Dit zorgde ervoor dat we de Franstaligen, die telkens meer middelen nodig hebben, de voorbije jaren steeds opnieuw aan de onderhandelingstafel kregen om meer bevoegdheden uit de brand te slepen. Als we hier vandaag als rechtstreeks verkozen parlement bij elkaar zitten, is dat juist omdat de dotatie niet gekoppeld was aan de groei, en de Franstaligen in 1992 opnieuw meer middelen nodig

Caluwé

hadden. Als we de Franstaligen in 1999 opnieuw aan de onderhandelingstafel kunnen krijgen, is dat niet alleen omdat ze vragende partij zijn voor een nieuwe verdeelsleutel die in de nabije toekomst enig soelaas zal brengen, maar ook om een koppeling van de onderwijsdotatie aan de groei te vragen. Op dat ogenblik hebben ze alles binnen wat ze willen bereiken, en zullen ze niet meer bereid zijn om over nieuwe bevoegdheden te spreken.

Ik heb vanmorgen zeer goed geluisterd naar wat de Franstaligen op de Costa naar voren brachten. Ik heb geen enkele bereidheid waargenomen om substantiële stappen te zetten op het vlak van essentiële onderdelen van bevoegdheidsoverdrachten. Ik vraag de meerderheid dan ook het spelletje tussen meerderheid en oppositie niet mee te spelen, en nog eens grondig na te denken over dit amendement. Als we dit vandaag goedkeuren, garandeer ik u dat de Costa tot niets zal leiden. (*Applaus bij de CVP*)

De heer André Denys : Mijnheer de voorzitter, de heer Caluwé richtte zich tot mij. Elke partij heeft natuurlijk het recht de personen af te vaardigen die ze wenst. Als dit de mentaliteit is waarmee de heer Caluwé naar de conferentie gaat, ben ik echter zeer bevreesd. Hij beweert dat we de Franstaligen onder druk moeten zetten en ze weinig geld moeten geven om bevoegdheden te kunnen overhevelen. Dat is niet onze mentaliteit. Als wij over fiscale autonomie spreken, willen we de Franstaligen niet onder druk zetten door ze minder middelen te geven. We willen dat Vlaanderen bewijst dat fiscale autonomie ook gepaard kan gaan met solidariteit.

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, alvorens mijn betoeg aan te vangen, wil ik toch wel zeggen dat ik hier een vrij eigenaardige uiteenzetting gehoord heb van de heer Denys. Het siert eenieder op de tribune toe te geven dat zijn inzichten verkeerd waren en dat hij een nieuw inzicht heeft bereikt. Maar als ik u goed begrepen heb, mijnheer Denys, geeft u toe dat u tweemaal de bal mis hebt geslagen. U verklaarde dat, toen uw voorzitter met de VLD begon, men het roer heeft omgegooid. Dat was een nieuwe aanpak, maar die bleek al evenmin goed te zijn, want de wijze waarop u in het kader van die nieuwe aanpak de voorstellen van resoluties hier hebt behandeld en be-

oordeeld was ook niet goed. U bent dus tweemaal van mening veranderd.

De wijze waarop het oorspronkelijk door de CVP ingediende voorstel van resolutie, over wat nu prioritair op de agenda van de Costa zou moeten staan, in de commissie werd gewijzigd, herinnert me enigszins aan de taalwetten-Coremans uit het einde van de vorige eeuw. De vader van die wetten heeft toen in de uiteindelijke tekst ook zijn geestkind niet langer herkend. Maar het hele debat over dit en het volgende voorstel van resolutie komt uiteraard voort uit de vaagheid over de agenda en het tijdschema van de conferentie. Het is toch wel vrij hallucinant dat wij in het Vlaams Parlement een debat houden over wat nu prioritair op die agenda zou moeten staan – er zijn dus twee tegengestelde standpunten – terwijl op het terrein, waar het moet gebeuren, de situatie nog bijzonder onduidelijk en vaag is.

Wat nu uit de bus dreigt te komen is in feite lachwekkend. Ik weet dat de regering in het voorstel van resolutie zoals dat waarschijnlijk zal worden goedgekeurd eraan wordt herinnerd dat ze haar regeerakkoord moet uitvoeren. Daarop komt het uiteindelijk neer. Het kan nooit kwaad dat de regering eens wordt herinnerd aan wat er in haar regeerakkoord staat. Maar, mijnheer Denys, u hebt op 14 juli uw vertrouwen gegeven aan de Vlaamse regering. Als u nu al met een voorstel van resolutie komt aanzetten om de regering te vragen dat ze dat zou uitvoeren waarvoor u haar het vertrouwen hebt geschonken, dan moet u toegeven dat uw vertrouwen in de regering blijkbaar niet erg groot is. Het resultaat is in elk geval dat het Vlaams regeerakkoord, dat in elk geval veel minder verregaand is, zeker wat bijvoorbeeld gezondheidszorg en ziekteverzekering enerzijds en fiscale autonomie anderzijds betreft, nu het uitgangspunt zal worden.

Over de agenda en het tijdschema moet ik het volgende zeggen. Diegenen die nu tot de meerderheid behoren en vroeger tot de oppositie behoorden hebben de CVP verweten met een dubbele tong te spreken, hier de retoriek uit te stralen maar federaal geen resultaten te boeken. Dat verwijt was zeer terecht : de CVP gaf het beeld van de Januskop.

De vraag is : is er wat dat betreft een verandering gekomen ? Uit de feiten blijkt dat dit niet het geval is. Het volstaat reeds om de regeringsprogramma's met elkaar te vergelijken. De prioriteiten van de Vlaamse regering zijn helemaal niet die van de federale regering. U hebt toch ook de tekst van het federale regeerakkoord gelezen over wat in die

Van Hauthem

Costa zou moeten worden besproken ? Dat verschilt compleet van wat in het Vlaams regeerakkoord staat. Twee weken geleden werd dat tijdens een debat in de Senaat reeds bevestigd door de vice-premier, die tevens bevoegd is voor institutionele aangelegenheden. Als men immers de premier over die conferentie wil interpellieren, komt die nooit opdagen. Hij stuurt altijd zijn luitenanten, hetzij minister Vande Lanotte, hetzij minister Michel.

Toen die laatste werd gevraagd – en niet alleen door ons – wat nu in feite zijn agenda was, heeft hij gewoon de zeer vage tekst van het federale regeerakkoord voorgelezen. Men zal dus beginnen die punten uit te voeren waarover men het eens bleek in het Senaatsverslag over de institutionele aangelegenheden. Tussen haakjes, men was het slechts unaniem eens over 5 percent van al die punten. Zoveel zijn er dat dus ook niet. Qua agenda zit men al niet op dezelfde golflengte, en qua tijdschema al evenmin. Hier spreekt men een bepaalde taal en op het federale vlak spreekt men een andere taal.

Wat moeten we ons daar nu bij voorstellen, bij die Costa ? Wanneer moeten er resultaten zijn ? Binnen één, twee of drie jaar ? In een interview met De Morgen spreekt de heer Vande Lanotte over twee regeerperiodes, waarop onmiddellijk daarna de heer Michel zegt dat het er ook drie mogen zijn. Dan komen we dus aan twaalf jaar. Mevrouw Vogels zegt dan weer dat tien jaar voor haar ook genoeg is, en van de covoorzitter van de Costa weten we het helemaal niet meer. Eerst beweerde die dat er resultaten moesten zijn voor de zomer van 2000, om vervolgens in een interview met De Standaard te zeggen dat het jaren zal duren. Wat moeten we ons daarbij voorstellen ? Het tijdschema is op zich dus ook al weer een punt van discussie en vaagheid.

De covoorzitter van de Costa, de heer Vankrunkelsven, werd de vraag gesteld of die vaagheid niet zou leiden tot een heruitgave van het doodlopend straatje waarin hij zat toen hij de laatste keer in de federale regering zat, en smachtte naar een derde fase die er nooit is gekomen. Zijn antwoord is even ontwapenend als onthutsend : 'Het uitgangspunt was toen helemaal verschillend. Er waren garanties gegeven ; die zijn er nu niet.' Toen waren er garanties, maar de derde fase is er niet gekomen.

Vandaag zijn die garanties er niet. Zijn besluit luidt : 'Dit geeft aan dat er in de politiek geen spijkerharde waarborgen bestaan.' Als ik hoor spreken over spijkerharde waarborgen, dan moet ik denken

aan het congres dat de VU voor de verkiezingen hield, toen de heer Vankrunkelsven stelde dat de VU spijkerharde garanties zou eisen vooraleer in een regering te stappen.

Hoe zit het met de timing ? Wat komt er op de agenda, en in welke volgorde ? Tegen wanneer moeten de besprekingen zijn afgerond ? Dat alles is onduidelijk. VLD-voorzitter De Gucht verklaarde herhaaldelijk dat er een probleem rijst als er voor het einde van het jaar geen oplossing is voor de afcentiemen. Vandaag zegt federaal minister Michel in Knack : 'Sommige uitspraken waren lastig of onnodig. Als men zegt : 'De afcentiemen willen we voor het einde van het jaar', dan is dat niet de beste manier om ze te krijgen.' Deze algemene onduidelijkheid versterkt alleen maar de indruk dat de Costa een institutionele zandbak wordt.

Als er onduidelijkheid heerst over de agenda en de timing, dan trekt de mist toch wel stilaan op over de tweede resolutie. We hebben het nu over de verdeling van de onderwijsmiddelen. Vandaag weten we dat dit punt niet op de agenda van de Costa staat, maar tijdens de bijeenkomst van 24 november van het Overlegcomité zal worden besproken – dat is overigens geen onbelangrijke datum. Waarom bespreekt de Costa dit probleem niet ? Ik kan daar enkel over gissen. Wie echter bereid is om tussen de lijnen te lezen, kan toch wel enkele conclusies trekken. De heer Denys en de gehele VLD hebben altijd gezegd, zowel voor als na de verkiezingen, dat de herfinanciering van het Franstalig onderwijs de hefboom is om de Franstaligen aan de conferentietafel te krijgen en te praten over tenminste de Vlaamse afcentiemen. Het woord 'hefboom' komt van de voorzitter van de VLD.

Ik denk dat het geen goed idee is om beide zaken aan elkaar te koppelen, de heer Van Rompuy heeft daarin gelijk. Maar wat rest ons nog aan wapens om op jacht te gaan, mijnheer Van Rompuy ? Want alle wapens zijn, met inbegrip van het Sint-Michielsakkoord, uit onze handen geslagen. Enkel dat bleef nog over, maar dat is nu ook weg, en daarvoor bent ook u verantwoordelijk. Dit betekent dat het enige punt waarover Franstalig België vragende partij is, uit onze handen is genomen. We hebben geen wapens meer om de Franstaligen te dwingen te luisteren naar onze eisen, laat staan : om die afcentiemen te verkrijgen. Wat men ook beweert, we stellen vast dat er geen eenduidige visie wordt verdedigd : leden van de meerderheidspartijen van het Vlaams Parlement verkondigen iets anders dan leden van de meerderheidspartijen van het federaal parlement.

Van Hauthem

De heer Vankrunkelsven verklaarde eerst dat dit in de Costa moet worden besproken. Vandaag is dat niet meer nodig : eerst mag dat in het Overlegcomité worden besproken, daarna kan het eventueel naar de Costa. De heer De Batselier zegt dat dit best wordt besproken in de Costa. De heer Vande Lanotte daarentegen stelt dat de conferentie niet van bij de aanvang moet worden geblokkeerd door dat soort moeilijkheden, en stelt voor dat buiten de conferentie te bespreken. De heer Voorhamme stelt zeer terecht dat deze kwestie op de conferentie thuishoort; de voorzitter van de SP zegt dan weer dat dit niet het geval is. Hoe zit het nu ? Dankzij het amendement van de meerderheid kennen we het resultaat : het onderwerp komt niet aan bod tijdens de conferentie. Als men dus dezelfde taal spreekt, dan is het omdat die taal door het federale niveau wordt gedicteerd.

Premier Verhofstadt motiveerde de beslissing om de discussie over de onderwijsfinanciering buiten de conferentie te houden door te stellen dat het om een technisch probleem gaat. Het is geen herziening van de financieringswet, het is een uitvoering van die wet, en bijgevolg moet dit niet op de conferentie komen. Het spijt mij, maar ik vraag mij af, mijnheer de minister-president, waarom het realiseren van de afcentiemen dan wel op de agenda van die conferentie moet komen. Indien de herfinanciering van het onderwijs een technisch probleem is, dan is het realiseren van op- of afcentiemen ook een technisch probleem en dan hoort dit ook niet thuis op de Costa.

De reden waarom dit dossier buiten de Costa moest gehouden worden, is net dat het niet om een technisch probleem gaat. De financiering van het onderwijs is een communautair probleem, of men dat nu graag hoort of niet. Het is een communautair probleem omdat dit bij de oorsprong al zo was. In die zin is het al meteen de lakmoesproef voor de conferentie.

Hoe wil men het geld nu verdelen ? Men is in 1989 vanuit een bijzonder arbitrair criterium vertrokken. Laten we toch niet vergeten dat een Franstalig minister van Onderwijs in 1986 ontslag heeft genomen omdat hij niet kon zeggen hoeveel leerlingen er in het Franstalig onderwijs zaten. Zijn opvolger, de heer Duquesne – op dit moment federaal minister van Binnenlandse Zaken – heeft toen gezegd dat hij het op geen 30.000 leerlingen na kon zeggen. Men heeft, met andere woorden, bij de start van de financieringswet met de natte vinger gewerkt.

Achteraf is gebleken dat het verschil tussen het aantal opgegeven leerlingen tussen de zes en de achttien jaar in het Franstalig onderwijs en de bevolkingscijfers een verschil gaven van minstens 40.000 leerlingen. Men kon daar toen blijkbaar op een creatieve manier tellen. Aan Vlaamse kant kon men tegelijkertijd echter vaststellen dat de cijfers ongeveer met de realiteit overeenkwamen – er zal altijd wel een klein verschil zijn.

Dat verschil heeft ons vanaf de start van de financieringswet elk jaar tussen de zes en de zeven miljard frank gekost. Nadien zijn de aanpassingen via de bevolkingscijfers gegaan. We zijn ondertussen tien jaar verder. Reken zelf maar uit hoeveel dit ons al heeft gekost.

Het is een communautair dossier. De financieringswet is toen louter op basis van de Franstalige behoeften opgesteld. Men wil een en ander nu buiten het communautaire debat houden, omdat men dezelfde financiering verder wil zetten. Daar zit die 2,4 miljard frank, waarover blijkbaar via een geheim akkoord bij de regeringsonderhandelingen is beslist.

Dit debat is een beetje wezenloos. Indien het effectief om die 2,4 miljard frank gaat, zal men wel een aantal objectieve – maar daarom niet rechtvaardige – criteria bedenken die hieraan zullen voldoen. Deze criteria zullen die 2,4 miljard frank verantwoorden.

Dat premier Verhofstadt gezegd heeft dat dit niet ten koste van het federaal budget zal gaan, is zelfs nog belangrijker. Dat geld moet dus van ons komen. Het zou ons echter normaal moeten toekomen. Men slaagt er al jaren niet in om zelfs maar te beginnen met de afbouw van de onverklaarbare transferstromen, maar nu komt er integendeel nog een transferstroom bij.

Ik heb het nog niet eens gehad over Brussel. Laten we die discussie ook niet uit de weg gaan. Er werd afgesproken dat er vanuit het gewest middelen – wat in feite grondwettelijk nooit de bedoeling is geweest – via de trekkingsrechten naar de gemeenschapscommissies zouden worden doorgesluisd, zodat het Franstalig onderwijs ook via de middelen van het Brussels Gewest 800 tot 900 miljoen frank per jaar meer zou kunnen krijgen. Vanaf volgend jaar zou dit zelfs oplopen tot 1 miljard frank. Hoe zal men dit compenseren ? Het Brussels Gewest zal weer eens bij de federale overheid aankloppen om haar infrastructuur en haar hoofdstedelijke functie te laten financieren. Dit zal ook gebeuren met geld dat wij effectief betalen.

Van Hauthem

Premier Verhofstadt wil zelfs – en dit is toch wel degelijk absurd – het Rekenhof inschakelen om na te gaan of het aantal leerplichtigen tussen de zes en de achttien jaar dat door de gemeenschappen wordt opgegeven wel correct is. Dit is dus wel degelijk Absurdistan. Waarom niet de bevolkingsaantallen nemen, als men toch binnen het systeem van de dotaties wil blijven zitten ? Dat is het enige objectieve en controleerbare criterium.

Mijnheer de voorzitter, collega's, dit debat toont aan dat men moeilijk tot de kern van de zaak komt. We zitten nu met het systeem van de dotaties. Vandaag blijkt hoe nefast dat systeem in feite is. De problemen kunnen wellicht worden opgelost indien men ook dit debat definitief laat aansluiten bij het dossier van de fiscale autonomie.

Gisteren heb ik nog eens alle vragen en interpellaties gelezen die hierover tijdens de vorige periode werden gesteld aan de toenmalige minister-president Van den Brande en de toenmalige ministers Van den Bossche en Baldewijns. Uit alle antwoorden blijkt dat het eigenlijk niet meer mogelijk is om voor het onderwijs een rechtvaardige verdeelstapel te stellen.

De reden daarvoor is de volgende. Al meer dan tien jaar behoort het onderwijs tot onze bevoegdheden, maar blijft de financiering federaal. Het beleid is zodanig uit elkaar gegroeid dat begrippen zoals 'een financierbare leerling' en 'een rechtmatig ingeschreven leerling' gewoon niet meer hanteerbaar zijn omdat de gemeenschappen dat op een verschillende manier invullen. Het beleid is dus zodanig gediversifieerd dat er geen criteria meer mogelijk zijn.

Los daarvan kan men dan nog de vraag stellen waarom men geen rekening houdt met andere parameters dan louter het leerlingenaantal of het bevolkingsaantal. Waarom is het Franstalig onderwijs per leerling nog altijd zoveel duurder ? Hoe zit het met de personeelssterkte in het Franstalig onderwijs ten opzichte van het Vlaams onderwijs ? Dat zijn beleidskeuzes die de gemeenschappen zelf maken, maar waarbij ze de financiële lasten toch willen afwentelen op het federale vlak.

In het licht van deze discussie moet men dus wel tot de conclusie komen dat het systeem van de dotaties als zodanig verwerpelijk is. Alleen fiscale autonomie kan uitkomst bieden. Ik waarschuw dan ook de meerderheid als ze dezelfde weg wil opgaan inzake gezondheidszorg en ziekteverzekering.

Mijnheer de minister-president, u wilt daar net hetzelfde doen als wat tien jaar geleden is gebeurd bij het onderwijs. U wilt het beleid wel degelijk aan de gemeenschappen geven, maar de financiering federaal houden. Ik garandeer u dat we dan over tien jaar dezelfde discussie zullen hebben, omdat op dat moment de gezondheidszorg en de ziekteverzekering zodanig anders georganiseerd zullen zijn in de deelstaten dat men er opnieuw niet in zal slagen om tot een rechtvaardig criterium te komen.

Mijnheer de minister-president, uit het amendement dat nu voorligt, blijkt duidelijk dat uw regering en de Vlaamse regeringspartijen zijn gezwicht voor het dictaat van de Franstaligen. Het geheim akkoord is een feit. De afcentiemen komen er zeker niet voor nieuwjaar. Het amendement van de meerderheid is niet meer dan een doekje voor het bloeden. Uiteindelijk zit u op de lijn van het federale niveau : de lijn van het minimalisme.

Het amendement zegt duidelijk wat federaal premier Verhofstadt heeft gezegd : 'We gaan eerst naar het Overlegcomité.' Dat is al flagrant in tegenspraak met uw eigen regeerakkoord. Daarin staat immers dat alles moet gebeuren in een overleg dat zijn beslag zal krijgen in het kader van een nieuwe dialoog van gemeenschap tot gemeenschap, waarvan respectievelijk de regeringen en de parlementen deel uitmaken. Dat is het kader waarin u de hele communautaire discussie hebt geplaatst, inclusief de herfinanciering van het onderwijs.

De heer Denys heeft al in De Standaard gezegd dat hij graag zou zien dat alles in het kader van de fiscale autonomie is opgelost. In die zin is het amendement van de meerderheid bijzonder dubbelzinnig. Men zegt dat men eerst naar het Overlegcomité gaat, en daarna naar de Costa. Men zegt ook dat het objectieve criteria moeten zijn. Enerzijds blijft u dus bij de dotaties, maar anderzijds zegt u wel dat er in een verder stadium bepaalde evoluties kunnen plaatsvinden.

Wat dit dan precies inhoudt, is te vinden in de tekst van het amendement. Het gaat dan onder meer om het welvaartsvast maken van de onderwijsmiddelen en het zetten van beslissende stappen naar fiscale autonomie, wat onder andere moet leiden tot een definitieve oplossing van de onderwijsfinanciering.

U blijft dus vasthouden aan de dotaties, maar u zegt wel dat we het in een volgende fase moeten oplossen via de fiscale autonomie. Daarbij kunnen we dan nog de vraag stellen over welke tijdsperiode het dan precies gaat bij die volgende fase : vijf,

Van Hauthem

tien of vijftien jaar ? In ieder geval is het duidelijk dat u zowel de geit als de kool wilt sparen.

De verantwoordelijkheid van de Volksunie voor het Costa-dossier, en voor het dossier over de herfinanciering van het onderwijs in het bijzonder, is heel groot. Collega's van de VU, u hebt de sleutel in handen van de paars-groene constructie in Vlaanderen en op federaal niveau. Zonder u is er geen paars-groene regering in Vlaanderen, en zonder die Vlaamse regering is er geen paars-groene federale regering. U weet dat.

Blijkbaar kampte men op het federaal niveau met een probleem omdat u daar in de oppositie zit. Wat kon men beter doen dan het covoorzitterschap van de conferentie aanbieden aan de voorzitter van uw partij, onder het motto 'if you can't beat them, join them'. Dit motto kan echter ook worden omgekeerd : 'if you can't join them, beat them'. Via het covoorzitterschap is de VU met handen en voeten gebonden aan het institutionele hoofdstuk van het federaal regeerakkoord. Het Belgische establishment heeft de zaak goed ingeschat, en de VU is met de ogen open in de val getrapt.

Het debat over de herfinanciering van het onderwijs vormde in feite de lakmoesproef. De proef is gedeeltelijk mislukt. Dit weekend hoorden we een aantal vooraanstaande Waalse politici verklaringen afleggen over het zogenaamde complot dat wordt gesmeed bij het afschaffen van de dienstencheques. Het is duidelijk dat men Vlaanderen reeds voor de eigenlijke start van de conferentie wil culpabiliseren en vernederen. De Franstaligen raden Vlaanderen aan te zwijgen over de sociale zekerheid, want anders zullen ze ons vastpinnen als degenen die het land willen doen uiteenspatten. De Franstaligen hebben het offensief reeds ingezet. Alle mooie woorden over het nieuwe communautaire klimaat waarin zo veel mogelijk is, vormen niets meer dan een ballon die stilaan leegloopt.

Collega's, de Costa die nog niet is gestart, is reeds voor een groot stuk gehypothekeerd omdat de VU de sleutel heeft weggegooid. Mijnheer de minister-president, u hebt gezegd dat u niet op jacht ging met de fanfare op kop. U hebt gelijk, want ten eerste gaat u helemaal niet op jacht, en ten tweede kunt u de fanfare beter binnenhouden, want u beschikt niet eens over een partituur om een deuntje te spelen. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : De heer Voorhamme heeft het woord.

De heer Robert Voorhamme (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, toen u uw boek 'In goede staat' voorstelde, heb ik u van harte gefeliciteerd. Het boek is niet enkel heel degelijk, het kan ook enorm waardevol zijn bij het uitbouwen van een stelling van alle Vlaamse partijen over de toekomstige staatshervorming. Vandaag feliciteer ik u opnieuw, want het zal nog niet dikwijls zijn voorgekomen dat u zoveel lof krijgt toegezwaaid van de heer Van Rompuy. Het gaat trouwens niet enkel over lof voor de procedures, maar ook voor de inhoudelijke kwaliteit van uw boek.

Mijnheer Van Rompuy, u knikt nogmaals. Ik vind het echter spijtig dat u zo laat tot dit besef bent gekomen.

De heer Eric Van Rompuy : Mijnheer Voorhamme, ik heb het boek reeds een jaar geleden gelezen. Toen heb ik de belangrijke passages onderlijnd. Ik heb het bijgevolg niet eens moeten herlezen.

De heer Robert Voorhamme : Mijnheer Van Rompuy, als u een jaar geleden reeds was overtuigd van de degelijkheid van het boek, waarom hebben u en een aantal andere zeer notoire figuren uit uw fractie toen niet de juiste conclusies getrokken ? Was het niet beter geweest als u zich wat meer op de inhoud van dit boek had gebaseerd om de discussie over de toekomstige staatshervorming met de mensen aan de andere kant van de taalgrens wat vlotter te laten verlopen ? Het zou voor Vlaanderen met zijn ongelofelijke cijfers die de heer Van Rompuy zojuist heeft geciteerd, slecht zijn zich te laten opsluiten in een discussie over wat het ons opbrengt of erger nog, over wat het hen opbrengt. Als Vlaming ben ik te fier om dit enkel op die manier te beschouwen. Een dergelijke houding leidt immers tot consumptiefederalisme. Ik merk echter dat dit al te vaak de teneur is bij uw fractie, mijnheer Van Rompuy.

Ik wil enige klaarheid scheppen over de voorliggende resoluties en de amendementen van de meerderheid. Ten onrechte wordt immers een en ander in de mond van de meerderheid gelegd. Voor mijn fractie – en ik denk ook voor de meerderheid – kan de discussie over de verdeling van de onderwijsmiddelen enkel worden gevoerd met objectieve criteria als uitgangspunt. Dit zijn criteria die niet samenhangen met een gevoerd of te voeren beleid, die vooraf kunnen worden gecontroleerd : de bedoeling is elke vorm van discussie over huwelijksbedrog uit te sluiten. Ik stel echter vast dat geen van de criteria die steunen op leerlingenaantallen hieraan voldoen. In de praktijk kunnen ze immers niet worden gecontroleerd, tenzij door de gemeen-

Voorhamme

schappen zelf, en dan nog heeft de geschiedenis bewezen dat sommige gemeenschappen er niet in slagen hun eigen leerlingencijfers te controleren.

Bovendien is het volstrekt ondenkbaar dat het Rekenhof – of welke andere neutrale instantie dan ook – van jaar tot jaar de ongeveer 2 miljoen leerlingen in ongeveer 8000 scholen zouden tellen en controleren. Als wordt gesproken over criteria, hebben we het dus over criteria die steunen op bevolkingscijfers. Dat zijn vooraf controleerbare criteria. Dit is ook het standpunt van de Vlaamse regering. Het is me dan ook niet duidelijk waarom u hierover zoveel heibel maakt.

De heer Eric Van Rompuy : In uw amendement hebt u het over objectieve en vooraf controleerbare criteria. Wij hebben het over objectief vaststelbare bevolkingscriteria. U kunt dus perfect ons voorstel goedkeuren. U probeert in uw amendement het woord 'bevolking' te schrappen.

Ik verheug me erover dat u nu ook zegt dat de criteria moeten steunen op bevolkingscijfers. De SERV heeft dit trouwens berekend. Er is voor Vlaanderen een bonus van 5 à 6 miljard frank. Het gaat niet over 2,4 miljard frank minder voor Vlaanderen, maar over 5 à 6 miljard frank meer voor Vlaanderen.

De heer Robert Voorhamme : Wat u nu doet, is precies wat ik niet wil doen in deze discussie. Het gaat er niet om hoe groot de bonus is ten opzichte van de Franstaligen. Wat telt, is dat objectieve en vooraf controleerbare criteria worden gehanteerd. Dat zijn de kenmerken van deze criteria. Ik heb ook gezegd hoe men de criteria moet invullen. De essentie is echter de definitie van de basis om te onderhandelen. Het gaat er niet over hoeveel er voor hen, dan wel voor ons overblijft.

De heer Eric Van Rompuy : Het is toch geen neutrale discussie. Indien men leerlingen tussen 6 en 18 jaar in overweging neemt, weten we dat er 2,4 miljard frank minder naar Vlaanderen zal gaan. Hanteert men de bevolkingscriteria, dan houdt dit volgens bepaalde hypothesen in dat er 5 of 6 miljard frank meer naar de Vlaamse Gemeenschap gaat. Het gaat niet om politieke spelletjes.

De heer Robert Voorhamme : Mijnheer Van Rompuy, door de zaak steeds maar weer te koppelen aan het feit hoeveel het de Franstaligen kost of opbrengt, maakt Vlaanderen zich klein. Dat is de essentie van wat ik wil zeggen. Wij maken ons klein.

We doen dan net hetzelfde als wat de Franstaligen in hun discours steeds naar buiten brengen. Vlaanderen is groter dan dat. (*Applaus bij de SP en de VLD*)

Mevrouw Brigitte Grouwels : Ik doe een oproep om niet naïef te zijn. Door een duidelijk standpunt in te nemen kunnen we resultaten boeken.

Recent heeft zich iets gelijkaardigs voorgedaan in Brussel. Op een bepaald moment verschenen de Franstaligen zonder verpinken aan de onderhandelingstafel met de eis 1,2 miljard frank uit de Brusselse gewestmiddelen te reserveren voor het Franstalig onderwijs.

De Brusselse Vlamingen hebben hierop geantwoord dat dit onbeschaamd was. We zijn vertrokken en hebben hen voorgesteld een betere vraag te stellen. We hebben anders gereageerd dan op federaal vlak, waar men ook vragen kreeg voor bijkomend geld voor het Franstalig onderwijs, maar die eisen heeft men ingewilligd.

De heer Robert Voorhamme : Wie zegt dat ?

Mevrouw Brigitte Grouwels : Dat zou in het geheim akkoord staan.

We hebben de Franstaligen gesuggereerd wat ze zouden kunnen vragen. Hierdoor zitten vandaag Nederlandstaligen en Franstaligen in Brussel aan tafel en spreken we nu over de minimumvertegenwoordiging van de Vlamingen in de Brusselse gewestelijke instellingen. Dit alles gebeurt in een relatief goede sfeer. Het is niet door naïef te zijn en toe te geven, dat men resultaten boekt. Er worden harde onderhandelingen gevoerd. (*Opmerkingen van de heer Francis Vermeiren*)

In Brussel zit de CVP mee aan tafel. Zachtgekookte eitjes behalen geen resultaten. Indien we meer autonomie voor Vlaanderen wensen, dan zullen we hard moeten onderhandelen en mogen we ons niet door naïeve of sentimentele overwegingen laten leiden.

De heer Robert Voorhamme : Mevrouw Grouwels, het is niet omdat ik enkele maanden geleden mijn baard heb afgeschoren, dat ik een zachtgekookt eitje zou zijn. We hebben een verschillende mening over hoe men moet onderhandelen. Ook wij zijn van plan via onze vertegenwoordigers stevige argumenten te gebruiken.

Zoals in het amendement staat, vinden we dat het standpunt over de criteria door de Vlaamse rege-

Voorhamme

ring moet worden vertolkt in het Overlegcomité. In eerste instantie zullen de discussies daar worden gevoerd. Indien dit standpunt niet als basis kan dienen, dan is het duidelijk dat er geen akkoord mogelijk is in het kader van dit comité en dat het dossier bijgevolg moet worden doorgeschoven naar de Costa.

Daarmee is echter de kous niet af. Op de zelfvolgzaamheid van de heer Caluwé antwoord ik dat we ons ook in Vlaanderen niet kunnen veroorloven om de discussie over de onderwijsmiddelen te beperken tot de verdelingscriteria uit artikel 39 van de financieringswet. Dat is geen geheim; het staat in onze resoluties en het regeerakkoord.

We kunnen ons daar niet toe beperken omdat anders een veel groter probleem voor Vlaanderen op de lange baan zou worden geschoven. Misschien is dat probleem zelfs belangrijker om duidelijkheid te krijgen over wat men wil verdelen, veeleer dan over hoe men het wil verdelen. Door de toepassing van de huidige financieringswet krijgt Vlaanderen op jaarbasis nu reeds – in 1999 – 42 miljard frank te weinig om zijn onderwijsuitgaven te kunnen financieren. Dit tekort wordt tot op heden onbaatzuchtig bijgepast met middelen uit de eigen Vlaamse middelenbegroting. Het weegt daardoor echter niet minder zwaar, en dit bijpassen mag niet verhelen dat het stilaan een zware last wordt. Het wordt onhoudbaar voor de toekomstige ontwikkeling van de Vlaamse deelstaat, althans als we het pad van de actieve welvaartsstaat willen bewandelen.

De groei van de middelen met ongeveer 2,5 procent nominaal, die we de laatste jaren in het onderwijs hebben toegepast, wordt onhoudbaar indien we ons willen aanpassen aan de behoeften inzake permanente vorming, levenslang leren, verdere uitbouw van het hoger onderwijs, introductie van informatietechnologie in het onderwijs, enzovoort. Iedereen is het daarover eens. Onderwijs is de sociale zekerheid van de toekomst. We kunnen dat best in gedachten houden.

Maar er is meer. Het bijpassen van onderwijsmiddelen uit de rest van de middelenbegroting wordt evenzeer onhoudbaar als we kijken naar de enorme opdracht die de Vlaamse overheid heeft om op een doortastende manier de problemen inzake leefmilieu en mobiliteit aan te pakken. Tegenover de groei van de behoeften die dat zal meebrengen, staat een duizelingwekkende evolutie naar een verdere krimp van de dotaties voor de gemeenschappen.

Ik heb het uitgerekend. In vergelijking met een normale welvaartsevolutie en geen rekening houdend met wat we de vorige jaren al hebben gemist, schiet Vlaanderen daarbij een jaarlijks groeiend bedrag in, dat oploopt van 5,3 miljard frank in 2000 tot 162,2 miljard frank in 2020. Dat is dan nog een raming op basis van voorzichtige cijfers inzake inflatie en economische groei.

Deze vorm van zogenaamde solidariteit tussen Vlaanderen en de federale overheid is buiten elke proportie en dus ontoelaatbaar vanuit het oogpunt van degelijk bestuur. De problematiek van de vergrijzing van de bevolking kan niet eenzijdig worden opgelost op de kap van het beleid inzake onderwijs, welzijn, leefmilieu en mobiliteit. Daarom moet de discussie over de onderwijsfinanciering worden gekoppeld aan een herziening van de financieringswet. Dat moet bijgevolg op de agenda komen van de Costa.

Ook wij zijn het eens met de pleidooien voor meer fiscale autonomie. Dat mag ons echter niet verhinderen de welvaartsvastheid op zich als fundamenteel uitgangspunt te nemen. Doen we dat niet, dan dreigt een evolutie naar meer fiscale autonomie een bittere pil te worden, omdat de basis waarop die fiscale autonomie zal worden berekend, steeds meer deficitair zal worden.

De fiscale autonomie zal in de toekomst trapsgewijs worden ingevoerd, zelfs met gunstige onderhandelingen. Ondertussen zal de basis waarop deze wordt ingevoerd, steeds meer afkalven. Die richting wil ik niet uitgaan. Die prijs wil ik niet betalen voor het symbool van de fiscale autonomie. Fiscale autonomie kan enkel op basis van correcte cijfers.

Daarom heb ik namens mijn fractie mee het amendement op de resolutie ingediend. Op die manier geven we een duidelijk mandaat aan de Vlaamse regeringsonderhandelaars, overigens volstrekt binnen de krijtlijnen van wat daarover reeds binnen het regeerakkoord is neergeschreven. (*Applaus bij de SP, de VLD en VU&ID*)

De voorzitter : De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé : Ik kan voor een stuk in de redenering van de heer Voorhamme komen. De verdeling van de financiële middelen tussen het federale niveau en de gewesten en gemeenschappen kan worden herbekeken. Ik begrijp echter niet dat u vraagt om de dotatie, die eigenlijk niets met onderwijs te maken heeft, welvaartsvast te maken. Is het voor Vlaanderen niet veel beter om te vragen

Caluwé

dat het bedrag van geristorneerde belastingen zou worden verhoogd ?

De voorzitter : De heer Voorhamme heeft het woord.

De heer Robert Voorhamme : Mijnheer Caluwé, de fiscale autonomisering van onder meer de financiering van de gemeenschappen is een proces dat enige tijd zal duren. Ik ben niet van plan om ondertussen te blijven wachten op een aanpassing van onze welvaart inzake de evolutie van de middelen die daaruit voortspruiten. Ik ben nog minder van plan om over vijf jaar, wanneer een volgende stap in de fiscale autonomisering wordt gerealiseerd, te moeten vaststellen dat de basis waarop de overheveling van fiscale autonomie wordt gerealiseerd, ondertussen gekrompen is. Ik ben zo onnozel niet, u misschien wel.

De voorzitter : De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, mevrouw de minister, dames en heren, ik wil me beperken tot de discussie over de middelen voor de financiering van het onderwijs. Eigenlijk is de vraag erg duidelijk. Wat moet er op de agenda van de Costa, en wat kan er worden aangepakt door de federale regering ? Op deze duidelijke vraag kan een duidelijk antwoord worden gegeven.

Als de conferentie ernstig wil worden genomen, lijkt het me logisch dat alle nieuwe initiatieven, alle denkwerk over een mogelijk doorschuiven van bevoegdheden en alle wijzigingen van de financieringswet, worden geagendeerd op de Costa. Het welvaartsvast maken van de enveloppe of de dotatie voor het onderwijs, lijkt me een logisch onderwerp voor de Costa. De vorige spreker heeft al duidelijk gemaakt dat het huidige onderwijsfinancieringssysteem het hele bedrag met meer dan 10 procent heeft gereduceerd in 10 jaar tijd. Er is dus een probleem ontstaan voor de financiering van de gemeenschapsmateries. Vooral het Franstalig onderwijs ondervindt daar moeilijkheden van.

De vraag naar meer middelen lijkt me gerechtvaardigd, aangezien de dotaties niet welvaartsvast zijn. Door de nieuwe taken, opdrachten en uitdagingen van gewesten en gemeenschappen zullen we ons voortdurend moeten afvragen : hoe komen we aan de nodige middelen ? In ons amendement stellen we dat een grotere fiscale autonomie daartoe de aangewezen weg is. We kunnen niet enkel verant-

woordelijk zijn voor de uitgaven zonder enige verantwoordelijkheid voor de inkomsten.

Naast het debat over de fiscale autonomie, is er het thema van de verdeelsleutel. Dit is een uitvoering van de financieringswet van 1989, die vorig jaar al moest gerealiseerd zijn door de vorige coalitie.

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem : U neemt het discours over van premier Verhofstadt. Daar zit wel enige logica in, maar ik vraag u : is het bekomen van afcantiemen ook geen uitvoering van de financieringswet ? Het is toch geen wijziging, waarom komt dat dan niet op de agenda van de Costa ?

De heer Ludo Sannen : Dat kan een mogelijke invulling zijn van de financieringswet, mijnheer Van Hauthem. De herfinanciering van het onderwijs is een verplichte uitvoering van de financieringswet. De federale regering moet de bepaling van het aantal leerlingen op objectieve basis invullen om wettelijk in orde te zijn. Dat moest tegen 1999 geregeld zijn. De federale regering heeft dat nagelaten, logischerwijze probeert ze nu initiatief te nemen. Indien we op die manier niets bereiken, vragen we in ons amendement dat het thema op de conferentie terechtkomt.

De voorzitter : Mevrouw Demeester heeft het woord.

Mevrouw Wivina Demeester-De Meyer : Men mag de twee thema's niet mengen. Er is de financiering van het onderwijs en daarvoor moet een nieuwe wetgeving worden gemaakt. Het creëren van afcantiemen en/of opcantiemen staat al in de financieringswet. Men moet volgens de teksten overleg plegen met de deelregeringen. De hele discussie gaat erom of men de afcantiemen selectief kan toekennen of niet. Het geven van af- en opcantiemen is momenteel al mogelijk, dus moet men daar geen prijs voor betalen. Dat is de juiste politieke benadering. Volgens mij kan men de op- en afcantiemen selectief geven als men er genoeg onderbouw en middelen voor heeft. Dat moet mogelijk zijn. Ik vind dus niet dat men daar vandaag een prijs moet voor betalen.

De juiste financieringswijze van het onderwijs vereist inderdaad een wijziging van de wetgeving. Dat geldt echter niet voor de af- of de opcantiemen.

De heer Ludo Sannen : Ik denk niet dat hier iemand heeft gesteld dat we daar een prijs voor zullen betalen.

Wat de verdeelsleutel betreft, lijkt het me logisch dat de federale regering haar verantwoordelijkheid opneemt door een voorstel voor te leggen aan het Overlegcomité. Lukt dit niet, dan zal dit automatisch op de agenda van de conferentie voor de staatshervorming terechtkomen.

De heer Joris Van Hauthem : U mengt de twee debatten ! U bent de vis aan het verdrinken !

De heer Ludo Sannen : Neen, jullie mengen de debatten, wij halen ze net uit elkaar. De verdeelsleutel moest worden vastgelegd voor 1999, en daarbij is de formulering duidelijk het aantal leerlingen op basis van objectieve criteria.

Wat het aantal leerlingen op basis van objectieve criteria betreft, denk ik inderdaad dat de financierbare of regelmatig ingeschreven leerling deel uitmaakt van een beleidsmatig gebonden terminologie en derhalve niet hanteerbaar is.

Wil men vertrekken van het aantal leerlingen, dan is het criterium 6 tot 18 jaar volgens mij niet in strijd met de terminologie van het aantal leerlingen. Men mag er immers van uitgaan dat alle jongeren tussen 6 en 18 jaar leerlingen zijn. Hanteert men het bevolkingsregister om te bepalen hoeveel jongeren er zijn tussen 6 en 18 jaar, dan is men niet in tegenstelling met wat men soms aan Franstalige kant beweert. Dan is men evenmin in tegenstelling met de wetgeving inzake het aantal leerlingen, aangezien alle jongeren tussen 6 en 18 jaar leerplichtig en dus leerlingen zijn.

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem : Als er volgens u eigenlijk geen verschil is tussen bevolkingsaantallen en aantal leerlingen, waarom neemt men dan de bevolkingsaantallen niet ?

De heer Ludo Sannen : Dat heb ik net gezegd.

De heer Joris Van Hauthem : Ja, aan Vlaamse kant wil men de bevolkingsaantallen omdat die cijfers, op enkele correcties na, vrij gelijklopend zijn met het aantal leerlingen. Waarom wil men dat dan niet als norm aanvaarden ?

De heer Ludo Sannen : Daar zijn we nog niet aan toe.

De heer Joris Van Hauthem : Men schakelt zelfs het Rekenhof in om na te gaan of dat wel correct is. Waarom nemen we niet gewoon de bevolkingsaantallen ?

De heer Ludo Sannen : U bent beter geïnformeerd dan ik, want tot op heden ligt er nog altijd geen voorstel van wet klaar. De premier heeft gezegd dat het gaat om de jongeren van 6 tot 18 jaar die leerplichtig zijn. Ik interpreteer jongeren tussen 6 en 18 jaar, als leerling. Dat is niet in tegenstelling, zoals men vaak vanuit Franstalige hoek hoort, tot het begrip aantal leerlingen zoals het in de financieringswet is opgenomen.

De voorzitter : De heer Martens heeft het woord.

De heer Luc Martens : Mijnheer Sannen, voor alle duidelijkheid : is 'leerplichtige jongeren tussen zes en achttien jaar' een objectief criterium dat maar controleerbaar is in de mate dat dit gelijkstaat met de bevolkingscijfers van jongeren tussen zes en achttien jaar ?

De heer Ludo Sannen : Ja, en ik zal u uitleggen waarom. Men mag nooit een verdeelsleutel hantieren die beïnvloed kan worden door het gevoerde beleid. Men kan niet de term leerling hanteren die wordt bepaald door het onderwijsbeleid van de verschillende gemeenschappen. Men moet vertrekken van een criterium dat door degene die het criterium oplegt, controleerbaar, duidelijk, eenvoudig en objectief vast te stellen is.

Mevrouw Wivina Demeester-De Meyer : Dat is toch eenvoudig, daarvoor heeft men de bevolkingscijfers. Daarvoor hebt u het Rekenhof niet nodig.

De heer Ludo Sannen : Wat mij betreft vormen de bevolkingscijfers het meest voor de hand liggende criterium. Ik wil echter de creativiteit van de federale regering niet onderschatten.

Mevrouw Wivina Demeester-De Meyer : Laten we het niet moeilijk maken, we kunnen gewoon tellen.

De heer Ludo Sannen : Ik zie inderdaad niet hoe men tot objectieve gegevens kan komen zonder te vertrekken van het feitelijke bevolkingsaantal.

Mevrouw Wivina Demeester-De Meyer : Mijnheer Sannen, laten we elkaar goed verstaan : u zegt dus 'bevolkingscijfers' ? De fractieleider van Agalev zegt 'bevolkingscijfers'.

De heer Ludo Sannen : Ja. De heer Voorhamme zei daarnet ook 'bevolkingscijfers'.

De heer Eric Van Rompuy : In een rapport van de SERV van juli 1997 wordt de berekening gemaakt op basis van de bevolkingsprognoses van het NIS. Het is berekend voor jongeren beneden de 18 jaar. Dit zou een gunstige verschuiving van ongeveer 5 miljard frank betekenen voor Vlaanderen. Ik verheug me erover dat we een debat voeren waarin de meerderheidsfracties het bevolkingscriterium naar voren schuiven. We weten van de SERV en ook van berekeningen die door het parlement zijn gemaakt, dat dit 5 tot 6 miljard frank meer middelen voor Vlaanderen oplevert.

Misschien moeten we deze discussie later voeren, maar men moet goed weten dat de Franstaligen ervan uitgaan dat ze 2,4 miljard frank van onze middelen zullen afnemen, terwijl we hier een criterium formuleren dat ons 5 tot 6 miljard frank meer middelen oplevert. We gaan u daarop beoordelen. Daarvoor zetelen we in het parlement.

De heer Ludo Sannen : Mag ik even een toelichting geven ? Eerst en vooral vertrekt u van alle jongeren onder de 18 jaar. Ik had het over de jongeren tussen de 6 en 18 jaar.

U zegt dat u ons daarop zult beoordelen, maar dan hebt u het eerste luik van mijn betoog niet gehoord, waarin ik duidelijk stel dat een bepaalde welvaartsvastheid zal moeten worden gecreëerd, en dat zal een onderdeel zijn van de conferentie voor de staatshervorming.

Gezien de uitdagingen waarvoor het onderwijs staat – en dat heeft de heer Voorhamme ook heel duidelijk gesteld -, is het niet mogelijk dat men de huidige inkrimping van het volume van wat we normaal gesproken ter beschikking hebben voor het onderwijs, blijft handhaven. De vraag is hoe men meer ruimte moet creëren : via dotaties of door fiscale autonomie ?

Ik stel dat fiscale autonomie een oplossing biedt. Ik ga ervan uit dat dat debat op de conferentie voor de staatshervorming zal worden gevoerd. Ik heb het niet over inleveren of over middelen afpakken van iemand anders. Men moet ervoor zorgen dat de gemeenschappen voor hun taken voldoende middelen ter beschikking hebben, dit onder hun eigen verantwoordelijkheid.

De voorzitter : De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren : Mijnheer de voorzitter, ik wil de heer Van Rompuy een vraag stellen. Hij zwaait voortdurend met zijn nieuwe Bijbel, het

boek van de heer De Batselier. De tekst waarnaar hij verwijst, is echter niet nieuw. U hebt mij uw boek al een aantal maanden geleden geschonken. Ik was u daar heel dankbaar voor.

Mijnheer Van Rompuy, als de waarheid toch in die Bijbel staat, waarom heeft de heer Dehaene dit hete hangijzer dan niet opgelost ? Waarom heeft uw fractie geen voorstellen geformuleerd met de Schwung die u vandaag kenmerkt ? U bewijst dat u in het verleden geen enkele inspanning hebt geleverd om tot een oplossing te komen. We betwisten niet dat dit een moeilijk dossier met hete hangijzers is, maar u werkt de inspanningen die vandaag worden geleverd om een dialoog aan te vatten, niet in de hand. Dat stoort me bij uw fractie. Uw fractie is wel niet de enige die dit doet.

Wat wilt u eigenlijk, mijnheer Van Rompuy ? Wilt u een oplossing ? Wilt u een vergelijk ? Wilt u dat Vlaanderen er goed uitkomt, of wilt u gewoon dat er niets gebeurt ? Dit is onvoorstelbaar.

De heer Eric Van Rompuy : Mijnheer Vermeiren, ik zal zeer kort zijn. Tijdens de vorige zittingsperiode is dit dossier vier tot vijf maal ter sprake gekomen op het Overlegcomité. De Vlaamse regering heeft namens de voormalige ministers Van den Brande en Van den Bossche altijd gepleit voor vaststelbare objectieerbare bevolkingscriteria. De heer Dehaene moest vaststellen dat de Franstaligen daar niet mee akkoord gingen. We wilden echter niet toegeven. Voor ons was het gedaan met geven en toegeven. Om die reden is er geen akkoord gekomen.

De heer Francis Vermeiren : Wanneer hebt u dat toegegeven ? In 1989 ?

De heer Eric Van Rompuy : De financieringswet was alles behalve een toegeving. We hebben bonusen gekregen. Lees het boek van de heer De Batselier nog maar eens.

De voorzitter : Ik stel voor dat de heer Sannen zijn betoog afrondt, en niet meer wordt onderbroken.

De heer Ludo Sannen : In verband met het aantal leerlingen wil ik nogmaals benadrukken dat de federale regering bijna onmogelijk kan bepalen hoe leerlingen in klassen en scholen moeten worden geteld. De federale regering heeft geen enkele bevoegdheid om dit op te leggen. De federale regering kan het Rekenhof enkel inschakelen indien er een samenwerkingsprotocol wordt ondertekend tussen de gemeenschappen. Deze Vlaamse regering heeft dus een belangrijke hefboom in handen.

Sannen

Het lijkt me logisch dat de amendementen bij het eerste voorstel van resolutie onze volle steun krijgen. Ten eerste vragen we de federale regering haar verantwoordelijkheid op te nemen met betrekking tot de verdeelsleutel. Indien ze daar niet toe in staat is, omdat ze geen objectieve criteria kan vaststellen die beantwoorden aan onze wensen, die door de Vlaamse regering worden bewaakt, is er natuurlijk geen akkoord. De zaak komt dan op de agenda van de Costa.

De heer Luc Martens : U spreekt over niet in staat zijn, maar ze is niet eens bevoegd om dit te doen.

De heer Ludo Sannen : Ze is inderdaad niet bevoegd om te controleren. Dat kan enkel indien er een samenwerkingsprotocol wordt afgesloten.

– *De heer Johan De Roo, eerste ondervoorzitter, treedt als voorzitter op.*

Ten tweede moet het welvaartsvastmaken van de onderwijsmiddelen gekoppeld aan meer fiscale autonomie om de onderwijsfinanciering definitief te regelen, onmiddellijk naar de Costa gaan. Dit is een eerlijke en correcte benadering, die zowel rekening houdt met het belang van Vlaanderen als met het belang van het onderwijs in het Franstalige landsgedeelte. (*Applaus bij VU&ID, de VLD, de SP en AGALEV*)

De voorzitter : De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer Etienne Van Vaerenbergh (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, mijn betoog zal handelen over het eerste voorstel van resolutie, namelijk dat van mevrouw Van Hecke, de heer Taylor en de heer Van Rompuy over de prioritaire uitgangspunten van Vlaanderen inzake de staatshervormingsconferentie. De heer Van Dijck zal het hebben over de voorstel van resolutie betreffende de verdeelsleutel voor de onderwijsbegrotingen en -dotaties.

Wij van VU&ID kijken met zeer grote verbazing naar dit debat. Wat de staatshervorming en de prioritaire uitgangspunten van Vlaanderen betreft kent iedereen het standpunt van VU&ID. Ik hoef dit slechts te herhalen. Wij hebben volmondig ingestemd met de resoluties van het Vlaams Parlement. Dit was geen eindpunt voor ons, maar een tussenstap. We hebben telkens verklaard dat dit slechts een stap was in de verdere evolutie van Vlaanderen naar meer zelfstandigheid. We hebben echter

ook gezegd dat we ons schaarden achter een zeer grote consensus die op dat ogenblik heerste in dit parlement en die maakte dat deze voorstellen van resolutie met een overgrote meerderheid werden goedgekeurd.

Verder hebben we vastgesteld dat bepaalde fracties in dit parlement deze voorstellen wel goedkeurden, maar ze onmiddellijk afzwakten. Ik verwijs terzake naar de CVP. Een andere fractie heeft ze dan weer niet goedgekeurd en de vergadering verlaten, daar het niet in haar agenda paste om ze te behandelen. Vandaag zijn het net deze fracties – zowel zij die het niet hebben goedgekeurd als zij die dat wel hebben gedaan, maar daar onmiddellijk afstand van hebben genomen – die de meerderheidspartijen de les komen spellen over hoe de toekomstige staatshervorming zou moeten verlopen. Zij zeggen nu dat wij dat allemaal moeten naleven.

De voorzitter : Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Nu we het toch hebben over wat u en wij vroeger hebben gezegd : de CVP-fractie in het Vlaams Parlement heeft deze resolutie nooit afgezwakt. We zijn alleen naar een verkiezingsprogramma geëvolueerd, net zoals u vandaag met veel overtuiging vindt dat het regeerakkoord voldoende is. Ik vind de gemaakte opmerking dus niet correct.

De heer Etienne Van Vaerenbergh : Mevrouw Van Hecke, ik stel alleen vast dat uw partij in het federale parlement onmogelijk heeft gemaakt dat deze vijf resoluties correct konden worden uitgevoerd. Uw partij had op dat ogenblik een staatshervorming mogelijk kunnen maken door een aantal artikelen van de Grondwet voor herziening vatbaar te verklaren. Uw partij heeft dat niet gedaan. Diegenen die toen vaandelvlucht hebben gepleegd en hun woord hebben verloochend moeten aan diegenen die nu aan het beleid deelnemen geen lessen komen geven. (*Applaus bij VU&ID, de VLD, AGALEV en de SP*)

Mijn fractie heeft met lede ogen moeten toekijken dat dit gebeurde. Ons werd dan gevraagd aan de regeringsonderhandelingen deel te nemen. In het kader van deze regeringsonderhandelingen werd een regeerakkoord goedgekeurd door vier partijen. Dat regeerakkoord is niet ons eindpunt, maar de stand van zaken van wat op dat ogenblik mogelijk was.

Ten tweede hebben de vier partijen zich ertoe verbonden om het minimumprogramma dat in de

Van Vaerenbergh

Vlaamse regeerakkoorden is overeengekomen, op het federale niveau te verdedigen. We zijn ons woord getrouw. We wensen dat dit akkoord wordt uitgevoerd door de vier partijen, op alle plaatsen waar dat kan en moet. We zijn er ook van overtuigd dat dit zal gebeuren.

Ik stel vast dat we vandaag veel verder staan dan vroeger, want in de resoluties en amendementen van de meerderheid kunnen we lezen dat men opnieuw wil onderhandelen over de financieringswet. Is dat geen prachtige uitnodiging aan het adres van de CVP en het Blok om daar ook hun schouders onder te zetten? Wat vraagt men nog meer? Waarom zet men deze stappen niet samen met ons?

Men zegt altijd dat de Franstaligen nooit meer zullen willen onderhandelen als het niet gaat over het onderwijs en de onderwijsdotaties. De heer Van Dijck zal het daar nog over hebben. De heer Voorhamme heeft de cijfers vermeld. In het jaar 2000 bedraagt het Vlaamse tekort 5,3 miljard frank; in het jaar 2020 zal dat tekort zijn opgelopen tot 162 miljard frank. Denkt u niet dat deze tekorten van de Franstalige Gemeenschap nog groter zullen zijn, welke wijzigingen men ook zal doorvoeren? De eersten die vragende partij zullen zijn om de financieringswet te wijzigen, zullen vanaf het jaar 2001 de Franstaligen zijn. Gezien de financieringswet en de akkoorden terzake staat dat als een paal boven water.

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem : Ik wil best aannemen dat de Franstaligen vragende partij zullen zijn om de financieringswet of een aantal criteria te herzien. De vraag is wel wat ze zullen vragen. Ook vandaag vragen ze inzake onderwijs wijzigingen, maar over hun onderwijsbeleid stelt men geen vragen. We kunnen dat ook niet, want we zijn terzake niet bevoegd.

Dat is echter het absurde van het systeem : men geeft geld aan de deelstaten, maar wat ze ermee aanvangen is hun zaak. Niemand anders heeft daarmee te maken. Of ze dat nu weggooien dan wel goed besteden, speelt geen rol. Steeds opnieuw komt men aankloppen bij de federale overheid om meer geld te krijgen. Maar u weet toch ook dat het dotatiesysteem ervoor zal zorgen dat we in hetzelfde bedje ziek blijven. Dat is de fundamentele

vraag : handhaaft men al dan niet dat dotatiesysteem?

Over de gezondheidszorgen wil ik nog het volgende vragen. Wenst deze Vlaamse regering de financiering ervan op het federale niveau te houden? Als u het voor elkaar zou krijgen dat we ons eigen gezondheidsbeleid kunnen voeren, maar nog steeds via het dotatiesysteem, dan zijn we binnen tien jaar nog steeds in hetzelfde bedje ziek.

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy : Mijnheer Van Vaerenbergh, de Franstaligen zullen alleen akkoord gaan met een herfinanciering van de gemeenschappen als dat gebeurt door het welvaartsvast maken van de dotaties. Ze zijn doodsbang van fiscale autonomie, want hun draagvlak is veel kleiner. Als Vlamingen voor fiscale autonomie zijn, dan is het omdat hun draagvlak groter is.

We moeten absoluut het volgende voorkomen. Het is absoluut uw intentie niet, maar u zult zien dat de Franstaligen zullen proberen om de onderwijsdotatie op basis van de BTW te koppelen aan het BNP. Daardoor kunnen zowel wij als zij meer geld krijgen. Dit zal niet enkel ten koste van de schatkist gaan, maar ook ten koste van onze eis voor fiscale autonomie, die niet eens inhoudt dat Wallonië minder zou krijgen. Fiscale autonomie betekent net dat men zelf bepaalt hoe men de geïnde belastingen uitgeeft, zij het met een vooraf af te spreken solidariteitsmechanisme.

De heer Etienne Van Vaerenbergh : Op de eerste plaats maken de resolutie en de ingediende amendementen de betrachting duidelijk om de onderwijsmiddelen welvaartsvast te maken. Bovendien moeten beslissende stappen naar fiscale autonomie worden gezet. Dit moet tot een definitieve oplossing leiden.

Iedereen weet dat de financieringswet in 1989 is afgesloten en nu tot een einde komt. Alles zal verdeeld worden op basis van het jaar 2000. Iedereen weet dat zowel Vlaanderen als Wallonië, en de Franstalige gemeenschap vragende partij zijn en zullen blijven om de financieringswet te veranderen. Het feit dat de financieringswet in het jaar 2000 definitief wordt, betekent dat al wat meer verdiend wordt, de welvaartsvastheidsgroei, niet meer naar Wallonië, de Franse gemeenschap of Vlaanderen vloeit, maar naar het federaal niveau. Hierover moeten dringend nieuwe onderhandelingen worden gevoerd.

Van Vaerenbergh

De Franstaligen zullen de eerste vragende partij zijn in 2001. De vorige minister van Begroting heeft steeds gezegd dat wij moesten sparen omdat de stroom die naar Vlaanderen komt, zal vermindern.

De voorzitter : De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé : Ik begrijp het waarom van het amendement van de meerderheidspartijen nog steeds niet. De Franstaligen zijn vragende partij om de BTW-dotatie welvaartsvast te maken. Wij zijn in de eerste plaats vragende partij voor meer fiscale verantwoordelijkheid en in de tweede plaats voor een toename van de terugbetaalde belastingen.

Indien men de BTW-dotatie welvaartsvast maakt, betekent dit voor het jaar 2000, met een groei van 2,5 percent, dat de gemeenschappen 9 miljard frank meer zullen ontvangen, namelijk 5 miljard frank voor de Vlaamse Gemeenschap en 4 miljard frank voor de Franse Gemeenschap. Een compromis kan bestaan uit het voegen van die 9 miljard frank bij de terugbetaalde belastingen. Deze worden verdeeld tussen Vlaanderen en Wallonië, waarbij 63 percent naar Vlaanderen gaat en 37 percent naar de Franse Gemeenschap. Waarom zetten wij ons van in het begin op het slechtst mogelijke standpunt, en houden wij een verdeling aan van 57 percent tegenover 43 percent ? Ik begrijp de houding van de meerderheid niet.

De heer Etienne Van Vaerenbergh : Dat is niet waar. Dat is uw gevolgtrekking. U hebt daarnet de mening van de fractieleider van Agalev gehoord. U hebt ook het standpunt gehoord dat de Vlaamse regering daarover heeft ingenomen door het publiceren van een communiqué. U hebt het standpunt van onze fractie gehoord. Het is duidelijk tot uiting gekomen dat wij objectieve, controleerbare criteria willen. U weet allemaal wat objectieve criteria zijn. Bij gebrek aan objectieve criteria, zou men de BTW-ontvangsten zomaar verdelen. In dat geval is men afhankelijk van het werven van een bepaald aantal leerlingen, en dan kan men leerlingen beginnen te werven in het buitenland en in Vlaams-Brabant. Het moet duidelijk om bevolkingscijfers gaan, gebaseerd op domiciliëringen. (*Rumoer*)

De voorzitter : De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer Paul Van Grembergen : In aanvulling van de spreker namens mijn fractie, wil ik kort het vol-

gende zeggen. U weet dat ik een nationalist ben. Iets stoort mij in de inhoud van de door de oppositie gehanteerde benadering. Blijkbaar is de basis van het gesprek met de Franstaligen voor hen dat een andere volksgemeenschap op de knieën moet zitten en dus goed meegenomen dat zij problemen hebben. Deze benadering aanvaard ik niet. Ik ga uit van de benadering dat wij allen in deze federale staat, waarvan ik hoop dat hij uitgroeit tot een confederatie, een gesprek willen voeren in wederzijds respect.

We weten uiteraard dat ze moeilijkheden hebben inzake financiering. We moeten dan ook samen een oplossing vinden voor dit probleem. Ik vind echter niet dat we dit mogen gebruiken om hen wat meer op de knieën te krijgen. Die benadering is een Vlaamse volksvertegenwoordiging onwaardig. Ik hoop echt dat men dit internationaal niet op die manier zal aanbrengen.

De voorzitter : De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé : Mijnheer Van Grembergen, zelfs wanneer de huidige BTW-dotatie zou worden verdeeld via bevolkingscriteria in plaats van volgens de huidige sleutel, zou dat nog steeds een solidariteit inhouden van 20 miljard frank van Vlaanderen ten opzichte van de Franse Gemeenschap. Wij vinden uiteraard dat deze dotatie geleidelijk aan moet worden omgebouwd tot fiscale verantwoordelijkheid.

U stelt nu dat deze dotatie welvaartsvast moet worden gemaakt, terwijl ze nu enkel aan de index is gekoppeld zodat ze van jaar tot jaar enigszins afneemt. Als u nu zegt dat deze solidariteit ook aan de groei moet worden gekoppeld, dan betekent dit dat er elk jaar een half miljard frank extra solidariteit bij komt.

We zijn het er natuurlijk wel mee eens dat er solidariteit moet zijn. Ik vraag me echter gewoon af waarom die solidariteit nu nog eens extra moet worden uitgebreid. (*Opmerking van de heer Paul Van Grembergen*)

De voorzitter : De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer Etienne Van Vaerenbergh : Blijkbaar is iedereen in dit Vlaams Parlement het eens over welke criteria moeten worden verdedigd in de Costa, ongeacht of het nu gaat om de Vlaamse regering of om de vertegenwoordigers van de verschillende politieke partijen. Daarna zullen we die

Van Vaerenbergh

vertegenwoordigers beoordelen op basis van het behaalde resultaat.

– *De heer Norbert De Batselier, voorzitter, treedt opnieuw als voorzitter op.*

Geachte leden van de oppositie, het is verkeerd vaandelvlucht te plegen. Daarom doe ik een oproep de voorgelegde resoluties met de door ons ingevoegde amendementen goed te keuren.

De heer Van Dijck zal nu specifiek ingaan op de kwestie van de onderwijsbegroting en de dotaties voor het onderwijs. (*Applaus bij VU&ID en AGALEV*)

De voorzitter : De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte leden van de regering, collega's, de jongste weken is er heel wat te doen geweest over de financiering van het onderwijs van zowel de Vlaamse als de Franse Gemeenschap. Ik wil van deze bespreking gebruikmaken om ondubbelzinnig ons standpunt naar voren te brengen.

In de financieringswet van 1989, die samen met het volledig overhevelen van de onderwijsbevoegdheden in 1988 een stap was in de hervorming van deze staat, werd een verdeelsleutel vastgelegd om de eerstvolgende tien jaar het toegewezen gedeelte van de BTW-inkomsten over te dragen aan de twee grote gemeenschappen ter financiering van het onderwijs. Toen werd er een verdeelsleutel vastgelegd, als onderdeel van een lange reeks akkoorden, die inderdaad niet objectief meetbaar was en een voordeel inhield voor de Franstaligen. Laten we niet vergeten dat een toenmalige Franstalige minister van Onderwijs luidop beweerde dat hij op 20.000 leerlingen na niet kon zeggen hoeveel leerlingen het Franstalig onderwijs telde. Gedurende die tien jaar konden de Franstaligen nochtans orde op zaken zetten in hun onderwijs. We weten dat Vlaanderen gul was en een prijs betaalde.

Zonder de rekening van een ander te willen maken, heb ik toch een opmerking. We weten allemaal dat het aandeel van de BTW dat voor de financiering van het onderwijs is voorbehouden, niet welvaartsvast is. Het aandeel dat op deze manier is voorbestemd voor het onderwijs, neemt met andere woorden percentueel af. De OESO-cijfers bevestigen deze trend. Dit is niet alleen gevaarlijk, maar ook hallucinant. We weten immers dat onze hersenen onze enige grondstof zijn. In vergelijking

met de economische groei investeren we steeds minder in deze grondstof. We werken dus met een krimpbegroting, en als we de tekorten in Vlaanderen niet op een ingrijpende wijze met andere middelen, zoals gewestmiddelen, hadden bijgepast, dan had ook ons onderwijs er armtierig uitgezien.

Bij onze zuiderburen, waar gemeenschap en gewest niet op dezelfde manier samenvallen, is de situatie enigszins anders. Laten we hier toch al de les uit trekken dat de huidige werking van de financieringswet noch goed is voor Vlaanderen, noch voor het Franstalig onderwijs. Ik heb het dan zelfs nog niet over de verdeelsleutel gehad.

In het verleden werd deze problematiek door onze fractie meermaals aangekaart via schriftelijke vragen of tijdens de begrotingsbesprekingen. Vooral bij de opmaak van de begroting 1999 hekelden we vanuit de oppositie het uitblijven van een aanpassing van de verdeelsleutel aan objectieve en controleerbare cijfers, en in tweede orde aan het meegroeien met de welvaart.

We stellen dit niet vanuit een krenterig egoïsme, maar vanuit de gezonde redenering dat Vlaanderen moet krijgen waarop het recht heeft. Ook wij staan voor uitdagingen in het onderwijs : de gebouwen, het TSO, het BSO, het basisonderwijs, en het universitair onderwijs. Stuk voor stuk vormen het belangrijke uitdagingen om de toekomst van ons volk voor te bereiden. Minister Vanderpoorten kan beamen dat we reeds heel wat hebben geconcretiseerd in het Vlaams regeerakkoord.

We weten dat de Franstaligen hun onderwijsfactuur niet langer kunnen betalen. In dit land hebben de hervormingen van de staat steeds een beter functioneren van de overheid in het belang van de burger als doel. Het is dan ook tergend dat de prijs hiervoor door Vlaanderen moest worden betaald. Het zou strategisch een kapitale fout zijn om aan de vooravond van de belangrijke stappen die moeten worden gezet, de Franstalige wensen reeds in vervulling te laten gaan.

Collega's, na 13 juni werd VU&ID betrokken bij de onderhandelingen over een Vlaams regeerakkoord. Op federaal vlak wensten we geen verantwoordelijkheid op te nemen. Niettegenstaande onze partners op Vlaams niveau zeer goed weten welk belang we hechten aan de financiering van het onderwijs, en er werd afgesproken dat de Vlaamse partijen zowel op federaal als op Vlaams niveau dezelfde taal zouden spreken, werden wij nooit in kennis gesteld van een eventueel geheim akkoord over deze problematiek. Een akkoord of

Van Dijk

geen akkoord, VU&ID weet zeer goed wat ze wilt en staat op haar strepen. Dit dossier zal dan ook een correcte, controleerbare en eerlijke oplossing krijgen.

Aangezien we er ons van bewust zijn dat het voortwerken met de huidige financieringswet nefast is voor zowel het Franstalig als het Nederlandstalig onderwijs, pleiten we voor een andere strategie.

In eerste instantie kan artikel 39, paragraaf 2 van de financieringswet enkel op basis van objectieve en vooraf controleerbare cijfers worden aangepast. Ik heb het dan meer bepaald over de bevolkingsstatistieken die worden opgemaakt door het NIS, dat wordt gecontroleerd door de federale overheid. Deze problematiek moet op de agenda worden geplaatst in het overleg tussen de Vlaamse, Franstalige en federale regering. Als er geen akkoord wordt bereikt – en die kans is reëel – dan rijst er een probleem en gaat dit dossier naar de Costa.

Met het oog op de problematiek van het welvaartsvast maken van de uitgaven voor onderwijs en de problemen die altijd zullen blijven bestaan bij het werken met dotaties, moet Vlaanderen opteren voor een eigen fiscaliteit. Fiscale autonomie vormt de basis voor een beleid dat steunt op het nemen van verantwoordelijkheden. Daarbij behoren discussies over verdeelsleutels eindelijk tot het verleden.

Als ik tijdens dit debat kritiek hoor op het amendement van de meerderheid, wil ik vanuit VU&ID in amendement 2, nummer 10, duidelijk de binding onderstrepen tussen het welvaartsvast maken van onderwijsmiddelen en het zetten van beslissende stappen naar fiscale autonomie.

Vlaanderen moet goed weten wat het wilt bereiken. Daartoe moet overleg worden gepleegd. De violen moeten worden gestemd en we moeten steeds dezelfde taal blijven spreken op alle niveaus. We hebben in dit parlement al vaak overleg gepleegd en resoluties besproken waarbij het steeds de bedoeling was een zo groot mogelijke consensus te bereiken. Zo hebben we zelfs op voorstel van de meerderheid resoluties goedgekeurd in vijf stappen om achteraf te kunnen aantonen dat ze een breed draagvlak hebben in Vlaanderen. De twee amendementen die we hebben ingediend, hebben als bedoeling vanuit Vlaanderen met één mond te kunnen spreken. Ik hoop dat deze uitgangspunten kunnen steunen op een grote eensgezindheid, in dit parlement en bij de Vlaamse partijen. Zo kunnen

we samen aan een zeel en in dezelfde richting trekken.

In Vlaanderen kijken we soms met ontzag op naar de Waalse eensgezindheid en standvastigheid op cruciale momenten. Collega's, wij zijn soms jaloers op die eensgezindheid. Laten we deze kans te baat nemen om met eenzelfde eenduidige, eendrachtige standpuntbepaling naar voor te treden om onze taak te vervullen. De taak van de 124 verkozenen in dit parlement is duidelijk : de belangen en toekomst van al wie in Vlaanderen woont, veilig stellen. (*Applaus bij VU&ID, de VLD, de SP en AGALEV*)

De voorzitter : Minister Vanderpoorten heeft het woord.

Minister Marleen Vanderpoorten (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, men heeft het deze namiddag ontzettend veel gehad over onderwijsgeld. Het is dan ook normaal dat de minister van Onderwijs een antwoord geeft over de stand van zaken.

Ik zal de voorgeschiedenis niet opnieuw uittekenen. U weet dat de bal eigenlijk in het kamp lag van de vorige regering. Ze heeft de zaak toen niet kunnen oplossen. De verslagen van de overlegvergaderingen die destijds zijn gehouden, zijn bekend. Iedereen weet dat er in die verslagen zes scenario's naar voor werden geschoven. Indien men rekende met leerlingen, waren er twee die een positief resultaat gaven voor Vlaanderen en vier een negatief.

In het overgrote deel van die verslagen wordt uitsluitend gesproken over leerlingenaantallen en zeer zelden over bevolkingscijfers. Het feit dat men nu vrij eenstemmig over die bevolkingscijfers praat, is een positief signaal. Dit gegeven is voor de CVP vrij nieuw. De heer Van Rompuy moet voor een aantal cijfers, geld en bedragen zelfs teruggrijpen naar de nota's van de SERV. Ook daaruit leid ik af dat die houding vrij nieuw is.

U weet allen dat de positieve en negatieve elementen in die overlegvergaderingen aan bod zijn gekomen en dat zowel de Vlaamse als de Franse Gemeenschap alle aspecten die men zou kunnen gebruiken in de criteria bediscussiëren en becomingentariëren. Zo was er een discussie of men de kleuters al dan niet zou meetellen. Dit had te maken met het feit dat men in Vlaanderen vrij recent had beslist over vijf instapdata. Ook dat was een element dat in het debat werd opgenomen.

Vanderpoorten

Er was een hele discussie over de leerlingen ouder dan 18 jaar. Men zei dat Vlaanderen een inspanning deed om het aantal zittenblijvers minimaal te houden en dat men dat moest belonen in plaats van bestraffen. Ook het deeltijds beroepssecundair onderwijs ontsnapte niet aan de discussie. De exacte cijfers bij de Franstaligen zijn pas heel recent bekend. Er was ook een discussie over de teldata, die enigszins verschillend zijn. De manier van tellen verschilt voor het Franstalig vrij onderwijs en het gemeenschapsonderwijs.

Het einde van de leerplicht wordt op een andere manier vastgesteld. Bij ons loopt de leerplicht tot 30 juni van het jaar waarop men 18 jaar wordt, bij de Franse Gemeenschap tot de dag waarop men 18 jaar wordt. Er is ook een verschil tussen leer- en schoolplicht. Leerplicht betekent bij ons dat het niet voldoende is dat er leerlingen op school aanwezig zijn.

Dit alles toont aan dat het om een zeer complexe materie gaat waarover men oeverloos kan discussiëren. Het is absoluut niet evident om objectieve en controleerbare criteria vast te stellen.

Als het om leerlingen gaat, is het absoluut niet evident om objectieve, controleerbare criteria vast te leggen. Ik begrijp dat men gemakkelijks halve de voorkeur geeft aan de bevolkingscijfers. Toch zullen er ook dan nog een aantal discussiepunten blijven bestaan. De gemeenschappen zijn inderdaad in de voorbije tien jaar, sinds onderwijs een gemeenschapsmaterie is geworden, uit elkaar gegroeid. Dat is normaal.

Ik wil terugkomen op het begin van het betoog van de heer Van Rompuy. Hij zei: 'Er is een akkoord. De Franstalige politici hebben het gezegd. Waarom zitten we nog te discussiëren?' Mijn kabinetssmedewerkers zoeken op dit moment nochtans heel ijverig naar die objectieve, controleerbare criteria. In de politieke wereld kan er wel een beetje komedie worden gespeeld, maar zo ver willen we het niet drijven.

De heer Eric Van Rompuy : Niet ik, maar de vice-premier van België, de voorzitter van het Waals Gewest, en de minister van Begroting van de Franse Gemeenschap hebben dit gezegd. U kunt me niet verwijten dat ik drie mensen citeer waarvan ik denk, vermits ze zo sympathiek werden onthaald door de minister-president, dat ze geen leugenaars zijn.

Minister Marleen Vanderpoorten : In uw betoog stapte u zonder meer mee in hun verhaal. Waarom gelooft u hen, en niet de Vlamingen? Die zeggen dat er geen akkoord is. Dat is een vaststelling. Wellicht hadden die mensen een reden om dat te verkondigen in de pers; dat is een andere zaak. Waarom gelooft u niet wat we hier zeggen en gelooft u wel de Franstaligen?

De heer Luc Martens : Mevrouw de minister, veertien dagen geleden hebben we hier ook al over gesproken. Het is vreemd dat u er veertien dagen voor nodig hebt om de klaarheid te brengen die we vanaf het begin hebben bepleit.

Minister Marleen Vanderpoorten : Mijnheer Martens, de verklaring van vice-premier Michel is in de pers gekomen op maandagmorgen. Ik ben in de loop van die dag door de pers ondervraagd en heb gezegd dat er bij mijn weten geen akkoord was. Andere mensen kunnen andere verklaringen hebben afgelegd. Ik sluit ook niet uit dat er een akkoord is buiten mijn weten om. Ik zeg alleen dat er bij mijn weten geen akkoord is.

De heer Luc Martens : Het antwoord van de minister-president op een actuele vraag daarover veertien dagen geleden was totaal ontwijkend. Toen had u ook de duidelijkheid kunnen creëren die u hier vandaag op allerlei manieren wil doen binnensijpelen.

De voorzitter : Minister Vanderpoorten heeft het woord.

Minister Marleen Vanderpoorten : Ik herhaal dat er geen akkoord is op dit moment. Er wordt, zoals vanmiddag door de premier aangekondigd, gestudeerd om de objectieve en controleerbare criteria te vinden waar verschillende sprekers om hebben gevraagd. (*Opmerkingen van de heer Joris Van Hauthem*)

Mijnheer Van Hauthem, misschien kent u een aantal details niet, maar de bevolkingscijfers op zich roepen ook nog vragen op. Het is niet zo eenvoudig. Vragen geven aanleiding tot studiewerk. Dat is waar men vandaag mee bezig is, zowel in het departement als in het kabinet. We willen de vragen immers correct kunnen beantwoorden.

Ik heb daarstraks al voorbeelden gegeven van vragen die nog niet kunnen worden beantwoord. Ik noem er nog enkele. Zo is het einde van de leerplicht bij ons vastgesteld op 30 juni van het jaar waarin men achttien wordt; in het Franstalig landsdeel kan men de school verlaten op de dag

Vanderpoorten

waarop men achttien wordt. Zal dat in rekening worden gebracht als er over de bevolkingscijfers wordt gesproken ? Ik beweer niet dat een oplossing niet mogelijk is ; voor mij is ze zelfs eenvoudig.

Leerlingen die in Nederland en in Frankrijk wonen en bij ons les volgen, vallen buiten de bevolkingscijfers. Ook daar moet rekening mee worden gehouden, en moet overleg over worden gepleegd.

Het is niet onoplosbaar, maar we zijn er intern nog niet over uitgepraat. Het is nodig om nog meer onderzoek te doen. De loutere bevolkingscijfers gebruiken, is veel te simplistisch. Zo eenvoudig is het ook weer niet.

Ik voeg hieraan toe dat men ook meer vragen kan stellen. Ik hoor dat in Vlaanderen wordt gezegd dat kleuters niet worden meegeteld. Nochtans moeten de kleuters door de federale wetgeving verplicht worden gefinancierd. Tegenwoordig gaan er heel veel stemmen op om ook eens na te denken over de verlaging van de leerplicht tot 5 jaar. Dat gebeurt dikwijls om sociale redenen, maar misschien kan dit ook in dit debat worden overwogen.

Het is duidelijk dat er nog enkele opzoekingen moeten gebeuren. Bevolkingscijfers kunnen op zich een goed criterium zijn, maar men mag echter niet denken dat daarmee alle problemen zijn opgelost. (*Applaus bij de VLD, de SP, VU&ID en AGALEV*)

De voorzitter : Minister-president Dewael heeft het woord.

Minister-president Patrick Dewael (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, ik wil even ingaan op de resolutie over de gevolgde strategie op de Costa.

Eerst wil ik wijzen op wat de essentie zou moeten zijn van dergelijke debatten. Mijnheer Van Rompuy, het is natuurlijk moeilijk peilen naar de intenties van diegenen die dergelijke debatten voeren. Mag ik toch twijfelen aan de goede intenties van sommigen ? Is het effectief zo, mijnheer Coens, dat u probeert oplossingen te bewerkstelligen en dat u communautair bepaalde signalen wil uitsturen ? U zegt weinig of geen vertrouwen te hebben in diegenen die moeten onderhandelen op de conferentie en u wilt ze van hieruit onder voogdij plaatsen en in een keurslijf dwingen, omdat het anders allemaal verkeerd loopt. Is dat de bedoeling ?

Is het niet meer de bedoeling te wijzen op een aantal problemen en uitspraken ? De heer Van Rompuy geeft ons een persoverzicht over wat de heren Michel en Di Rupo hebben gezegd. Hij citeert uitsluitend Franstaligen om de spankracht nog wat op te drijven en erop te wijzen dat het allemaal verkeerd loopt en dat de Vlamingen tegen zichzelf moeten worden beschermd.

Ik stel me de vraag hoe de Franstaligen reageren als ze het verslag van zo een debat lezen. Ik heb ooit het beeld gebruikt dat men niet op jacht gaat met de fanfare op kop. Dat is blijkbaar ingeslagen. Ik herhaal hier nogmaals wat ik in de commissie al heb gezegd. Ik lees hierover nooit iets in de Franstalige pers of een verslag van een debat in de Waalse Gewest- of Franse Gemeenschapsraad. De Franstaligen bepalen hun strategie blijkbaar op andere plaatsen en maken daar minder kabaal over. Ze geven alleszins de indruk niet verdeeld te zijn, wat van het debat hier niet kan worden gezegd. Soms zijn ze veel efficiënter, tot spijt van wie het benijdt.

Het is natuurlijk ook belangrijk te weten in welke positie we zitten. De heer Denys heeft vrijmoedig toegegeven dat hij vroeger ook niet altijd het debat heeft gevoerd met de bedoeling de staatshervorming of het algemeen Vlaams belang te dienen, maar wel het partijbelang. Nu zijn de rollen omgekeerd, de CVP is nu bevrijd van regeringsdruk, bevrijd van de druk om met de Franstaligen akkoorden te sluiten. Het was nooit genoeg, u kreeg altijd op uw donder, ofwel hier, ofwel van de federale oppositie.

Ik nam vanmorgen deel aan de Costa, ik zal die vergaderingen nauwgezet blijven volgen. De heer Herman Van Rompuy zit daar als leider van uw groep. U hebt veel geciteerd uit het werk van de heer De Batselier. Ik heb ook mijn klassiekers giconsulteerd en kwam bij een zeer merkwaardig interview met de heer Herman Van Rompuy. De journalist vroeg hem of er een nieuwe ronde in de staatshervorming kwam. Hij antwoordde : 'Ja, hetzij bij de regeringsvorming, hetzij later in het parlement, al dan niet met een actieve rol van de regering.' Hier werd al vaak gezegd dat we niet in de regering hadden mogen stappen zonder een akkoord over het alfa en omega van de staatshervorming. (*Rumoer*)

De intelligente journalist vroeg verder : 'Wat vindt u van het idee van uw partijgenoot Van den Brande, om de volgende staatshervorming tot stand te doen komen in een gesprek van gemeenschap tot gemeenschap ?' Het antwoord luidde : 'Ik zie de

Dewael

federale regering en het federaal parlement niet wachten op wat andere overheden zouden beslissen over hun bevoegdheden.' Volgende vraag van de journalist : 'Bekijkt u dat cynisch ?' 'Cynisch ? Ik zou er niet aan durven denken.' Verder zegt de heer Herman Van Rompuy nog : 'De Vlamingen moeten ervoor opletten niet op alle domeinen vragende partij te zijn : én in Brussel, én in de Rand, én op het fiscaal vlak én inzake bevoegdheden. We zullen prioriteiten moeten vastleggen, onze strategie goed bepalen. Ik heb de indruk dat we voor een reusachtige improvisatie staan.' Hij had het over het kostbare werk van dit parlement. Dat zijn enkele uitlatingen van iemand die het Vlaamse geweten wil spelen op de Costa. Daar heb ik geen behoefte of boodschap aan. Ik ruik daar enig politiek spel. U beoogt niet het bereiken van werkbare oplossingen, mijnheer Van Rompuy, u speelt oppositiespelletjes. Dat is betreurenswaardig en bovendien schadelijk voor de strategie van de Vlamingen. (*Applaus bij de meerderheid*)

Mevrouw Wivina Demeester-De Meyer : U doet niets anders dan politieke spelletjes spelen.

De voorzitter : De heer Van den Brande heeft het woord.

De heer Luc Van den Brande : Mijnheer Dewael, in de Costa van deze morgen hebt u mij en de heer Herman Van Rompuy gehoord. Het zal u daarbij wellicht opgevallen zijn dat alle Vlaamse christen-democraten daarbij op één en dezelfde lijn staan. Reeds voor de verkiezingen hebben de christen-democraten duidelijk gesteld wat voor hen de vijf essentiële punten zijn die we in deze periode generaliseerd willen zien.

Aan de heren Voorhamme, Denys, Van Grembergen en aan vele anderen hier aanwezig wil ik zeggen dat we in de voorbije tweeënhalf jaar in de commissie in gesloten gelederen ernstig hebben gewerkt rond een aantal thema's waarbij we duidelijke afspraken hebben gemaakt om niet in de voorgaande, maar in deze periode op basis van standpunten zouden komen tot de verwezenlijking van een aantal essentiële punten. Het is dus geen geheel van 101 voorstellen, maar het gaat om vijf essentiële punten waar alle christen-democratische fracties ten volle achter staan.

Mocht er inderdaad een kleine verschuiving zijn in hoofde van de heer Herman Van Rompuy, dan neem ik het evangelie ter hand waarin geschreven staat dat er 'steeds grote vreugde is over zij die in

een bepaalde richting stappen'. Wel is er meer leed over zij die het omgekeerde doen. Nu moeten we met een vergrootglas op zoek gaan naar die ene rechtvaardige onder allen die in de voorbije drie jaar in gesloten gelederen luidop verklaarden dat het niet genoeg kan zijn en dat het niet snel genoeg kan gaan.

Het grote verschil tussen het standpunt van de christen-democraten en het standpunt van de huidige meerderheid is dat er geen enkel concept en geen enkele globale visie is neergelegd. Als ik het Vlaamse regeerakkoord bekijk, dan stel ik vast dat ik daar essentiële punten uit onze resolutie niet in terugvind.

Mijnheer Dewael, het enige wat ik u wil vragen, is dat de huidige meerderheidspartijen een beetje consequent zouden zijn met wat ze in de voorbije drie jaar hebben verklaard. Dat kan nu toch zo moeilijk niet zijn.

Minister-president Patrick Dewael : Ik stel vast dat bij deze aan de heer Herman Van Rompuy absolute werd verleend.

Ik wens even dieper in te gaan op wat in de vorige regeerperiode concreet op het terrein werd bereikt. Ik stel vast dat u toen geen enkele stap vooruit hebt kunnen zetten, waardoor ik kan concluderen dat elk resultaat van ons, hoe klein ook, groter zal zijn dan wat in een volledige zittingsperiode op het vlak van institutionele vernieuwing naar voren werd gebracht. (*Applaus bij de VLD, de SP en AGALEV*)

U verwijt ons een gebrek aan visie. Ik zie daarin een oppositiestrategie van sommigen waarbij de kar zo vol wordt geladen dat ze wel moet stoppen en dat er reeds op voorhand een wiel van moet afvliegen.

De onderhandelingen over het regeerakkoord, waarbij vier partijen betrokken waren, bleken een zware oefening te zijn omdat sommigen – en dat is hun democratisch recht – het moeilijk hadden bij een aantal onderdelen uit de betreffende resoluties van het Vlaams Parlement. We hebben toen beslist in dat regeerakkoord een onderdeel vast te leggen om dat met die meerderheid in de Costa te verdedigen. En ik zeg u nogmaals : dit was allesbehalve het geval in het schizofrene gedrag van sommigen in de vorige zittingsperiode, waar een fractie in het Vlaams Parlement A zegde en dezelfde fractie in het federale parlement overging tot de orde van de dag. Dat was de realiteit. Ik was beter geplaatst dan u om te zien met welk respect de heer Dehaene en

Dewael

de heer Herman Van Rompuy omgingen met resoluties van het Vlaams Parlement.

De heer Luc Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, ik wens niet nader op het debat in te gaan. Ik zeg u slechts één ding, mijnheer de minister-president, namelijk dat wij in eerste orde en niet u, en nog veel minder de VLD, het Sint-Michielsakkoord hebben gerealiseerd. Als u het hebt over de heren Dehaene en Herman Van Rompuy, verwijs ik naar de vier essentiële stappen die zijn gezet om tot grotere autonomie te komen. Dan durf ik rustig de balans opmaken van wat de verantwoordelijkheid en de verdienste zijn geweest van de Vlaamse christen-democraten en van andere partijen die eraan hebben meegewerkt. Ik zie daarbij het heel magere bilan van de Vlaamse liberalen die altijd heel grote woorden hebben gebruikt maar op de essentiële momenten altijd afwezig waren. (*Applaus bij de CVP*)

Minister-president Patrick Dewael : 'Ze zouden zich beter bezighouden met hun bevoegdheden.' Dat is een uitspraak van de heer Dehaene, en toen had hij het over u. (*Opmerkingen van de heer Eric Van Rompuy*)

Collega's, ik heb er geen enkel probleem mee dat ik af en toe wordt onderbroken, maar als ik geen twee zinnen kan uitspreken voor er systematisch iemand van de CVP-fractie naar de microfoon grijpt, dan wordt een dialoog onmogelijk. Ik heb u geen enkele keer van op mijn bank onderbroken en heb naar alle sprekers geluisterd. Ik vraag dat ik enige logica mag volgen in mijn antwoord.

Ik kom terug op de financieringswet waarvoor u zichzelf al een aantal keren op de borst hebt geklopt. In die financieringswet stipuleert artikel 39 inderdaad dat er een overgangsregeling was die zou eindigen na tien jaar. In dit verband blaast u nu hoog van de toren en zegt hoe stoer en hoe flink u wel bent geweest, omdat dat artikel nog altijd niet is uitgevoerd. U zegt dat u naar het overlegcomité bent gestapt en uw mannetje hebt gestaan. De heren Van den Brande en Van den Bossche hebben daar een bepaald standpunt verdedigd en dat artikel is nog altijd niet uitgevoerd. Welnu, de federale regering heeft zich voorgenomen om dat artikel uit te voeren. Vandaag bestaat daar nog altijd geen enkele tekst van en is er nog niets van op papier gezet. We presteren het dus om een debat te voeren van meer dan drie uur over iets wat voor de eerste keer aan de orde zal komen in het overlegcomité van 24 november eerstkomend. Maar u

hebt wel de heer Michel en de heer Di Rupo gelezen.

De heer Joris Van Hauthem : De heer Michel is natuurlijk maar een vice-premier.

Minister-president Patrick Dewael : De heer Michel is in elk geval Franstalig. Mij stoort het mateeloos dat wat Franstaligen verklaren in Franstalige media hier vlugger wordt geloofd dan wat Vlamingen vertellen. (*Applaus bij AGALEV, de SP, de VLD en VU&ID*)

We zullen naar het overlegcomité gaan omdat we hebben gezegd dat dit de uitvoering betreft van een bestaande wetgeving. Men kan van gedachten wisselen over het feit of dit nu moet gebeuren in een overlegcomité dan wel in het kader van de conferentie over de staatshervorming. De Vlaamse regering zegt zeer duidelijk dat de plaats waar dit wordt genegocieerd ondergeschikt is aan het resultaat.

Mevrouw Demeester, ben ik niet duidelijk geweest? Vanmorgen stonden er persmensen aan de deur. Ze vroegen wat er deze morgen allemaal aan de orde zou komen. Vrijdag heb ik op de persconferentie na de Vlaamse ministerraad verklaard dat dat punt niet op de agenda staat van het overlegcomité. Het punt is dan ook niet ter sprake gekomen.

Voor ons is het duidelijk dat het om objectieve criteria moet gaan die bij voorkeur ook controleerbaar zijn. Dit staat trouwens ook in het amendement. Als we dit doel kunnen bereiken via onderhandelingen met de Franstaligen in het overlegcomité, dan is dat des te beter. Indien dat niet lukt, wordt dit automatisch een communautaire materie die op de Costa wordt besproken.

Ik herhaal dat we hier gedurende drie uur een discussie hebben gevoerd zonder dat er iets op papier staat. Er waren enkel een aantal verklaringen van Franstalige politici om de Vlamingen eens de wacht aan te zeggen. Dat is de realiteit.

De heer Eric Van Rompuy : Tijdens deze discussie was iedereen het erover eens dat het criterium van de leerlingenaantallen tussen zes en achttien jaar geen goed criterium is voor ons. Minister Vanderpoorten zei dat het bevolkingscriterium voor discussie vatbaar is, maar de leerlingenaantallen tussen zes en achttien jaar zeker niet. In het Belang van Limburg van 18 oktober werd de heer De Gucht gevraagd welke norm gehanteerd moet worden voor de herziening van de financiering van het

Van Rompuy

onderwijs. De heer De Gucht antwoordde dat dat de leerlingenaantallen tussen zes en achttien jaar zijn. De bevolkingsaantallen kunnen niet worden gebruikt omdat men dan een uitspraak doet over het aantal kinderen per gezin. We hebben een hele evolutie meegemaakt.

Mijnheer de minister-president, we zitten in het parlement om parlementaire debatten te houden. Uw voorzitter verklaarde op 18 oktober dat de bevolkingsaantallen voor hem geen goed criterium vormen. Vandaag bestaat er een consensus en zijn ze wel een criterium. Dit begint me te storen. Het parlement werkt u blijkbaar op de zenuwen, want u lijkt me zeer zenuwachtig.

Ten tweede verwachten we van u een toekomstvisie voor Vlaanderen in plaats van een partijpolitieke afrekening. U hebt ons niet nodig om iets te ondernemen. Wij zijn de oppositie. U hebt een dikke meerderheid, maar u richt al uw pijlen naar ons omdat u op dit ogenblik ook niet weet wat de houding van de Vlaamse regering is. U bent bang in een conflict terecht te komen met premier Verhofstadt en met de federale regering. Om die reden werkt dit alles u op de zenuwen. (*Applaus bij de CVP*)

Minister-president Patrick Dewael : Dit is een perfecte illustratie van het goedkope oppositiespel dat u daarnet hebt aangeklaagd. U probeert opnieuw met een aantal persverklaringen een sfeer van animositeit te scheppen.

Dit is een van de erfenissen uit het verleden. U bent er niet in geslaagd dit artikel uit te voeren. Om die reden ligt deze zaak nu op de tafel van de Vlaamse en de federale regering. U slaagde er niet in tot een vergelijk te komen met uw Franstalige coalitiepartners.

Wat is de realiteit aan de overkant van de taalgrens ? U hebt de verklaringen van de PSC, uw Franstalige zusterpartij, vanmorgen toch gehoord ? In het kader van de Costa heeft die partij heel duidelijk verklaard dat er voor haar geen sprake kan zijn van de regionalisering van de gemeente- en provinciewet. Als reden geeft ze op dat dit een aanpassing vereist van artikel 162 van de Grondwet. Dat is onmogelijk met een bijzondere wet. Dit is het officiële standpunt van de PSC. Zo doorzichtig is dit politieke spel. De CVP is opnieuw Vlaamser dan Vlaams, en de PSC is opnieuw rabiater Waals dan ooit tevoren.

Mijnheer Van Rompuy, u vraagt me wat mijn visie is. U vindt het Vlaamse regeerakkoord te mager en wilt verder gaan en de vijf resoluties in hun geheel verwezenlijken. Als we erin slagen om daadwerkelijk dat institutioneel luik door te voeren binnen het bestek van een regeerperiode, dan zou dat op dat ogenblik een revolutie betekenen.

De heer André Denys : Zeer juist.

Minister-president Patrick Dewael : Waar, mijnheer Van Rompuy, maakt u zich dan vandaag zorgen over ? Waarom beweert u vandaag dan dat wij geen visie hebben ? Wij hebben wel degelijk een visie. Het grote verschil met de visie van vroeger is dat men voor jullie blijkbaar hier maar iets op papier moest zetten opdat jullie Vlaamse geweten gestus zou zijn, zelfs als men zich daar op het federale niveau niets van aantrok. Wel, wij proberen daadwerkelijk om wat in het Vlaams regeerakkoord staat te beschouwen als een middelenverbintenis. We geven onszelf de hele kabinetsperiode om dat te realiseren.

Dan is er de discussie over de onderwijsfinanciering, waar de afwijkende opinies ook in uw fractie toch niet van de lucht waren. Ik heb nog eens nagelezen wat de heer Martens daarover heeft gezegd in het artikel 'CVP eist meer federaal geld voor het onderwijs.' De heer Martens heeft toen geëist dat men de dotaties voor de gemeenschappen welvaartsvast zouden maken. Hij werd toen onmiddellijk gekapitteld door uw partij, die verklaarde dat het hier om een zeer persoonlijk standpunt ging. Maar goed, voor mij is dat niet de essentie.

De essentie is dat we daadwerkelijk die fiscale autonomie kunnen bereiken. Daarover zijn we het wellicht allemaal eens. Nu zitten we allemaal te kibbelen, en de ene verwijt de andere dat hij niet ver genoeg gaat. De essentie is echter dat we er in deze regeerperiode in zouden kunnen slagen om via de Costa de herziening van die financieringswet af te dwingen. Die financieringswet, waar de heer Van Rompuy zich zo voor op de borst klopt, is nefast, niet alleen voor de Vlamingen, maar ook voor de Franstaligen.

We zouden er misschien eens goed aan doen het debat rechtstreeks met hen te voeren. Dit parlement en deze regering zouden eens kunnen praten met diegenen die terzake bevoegd zijn in de Franse Gemeenschapsregering en de Waalse Gewestregering, opdat ze zouden begrijpen dat ze er evenveel belang bij hebben als wij om die financieringswet effectief aan de orde te plaatsen. Dat zou een constructieve daad zijn.

Dewael

Het is in de Costa dat het debat moet worden gevoerd met de Franstaligen. Het is daar dat moet worden onderhandeld. Ik heb daarvoor een leidraad en een visie, namelijk het institutionele luik uit het Vlaams regeerakkoord. Dat het Vlaams Parlement daarover debatten voert, vind ik niet meer dan normaal. Maar laten we dat alsjeblieft doen met de bedoeling de zaak te dienen en niet om te trachten een wig te drijven tussen meerderheidsfracties op Vlaams of federaal niveau. Dat laatste is immers de bedoeling van sommigen, waaronder u, mijnheer Van Rompuy. U bent wat dat betreft al te doorzichtig. (*Applaus bij de VLD, de SP, VU&ID en AGALEV*)

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

De bespreking is gesloten.

We zullen zo dadelijk de stemmingen over de amendementen en de hoofdelijke stemmingen over de voorstellen van resolutie houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw Mieke Van Hecke en de heren John Taylor en Eric Van Rompuy betreffende de prioritaire uitgangspunten van Vlaanderen inzake de staatshervormingsconferentie
– 59 (1999-2000) – Nrs. 1 tot 7

Stemmingen over de amendementen

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde zijn de stemmingen over de amendementen op het voorstel van resolutie van mevrouw Van Hecke en de heren Taylor en Van Rompuy betreffende de prioritaire uitgangspunten van Vlaanderen inzake de staatshervormingsconferentie die luiden als volgt :

Amendement nr. 5

voorgesteld door mevrouw Mieke Van Hecke en de heren John Taylor en Eric Van Rompuy

De derde streep vervangen door wat volgt :

“– wijst erop dat het Vlaams Parlement een belangrijke inbreng wil hebben in het debat over de verdere staatshervorming ;”.

Amendement nr. 6

voorgesteld door mevrouw Mieke Van Hecke en de heren John Taylor en Eric Van Rompuy

De vijfde streep vervangen door wat volgt :

“– eist dat de vertegenwoordigers van de Vlaamse regering en van het Vlaams Parlement de 5 resoluties van 3 maart 1999 als geheel voor de discussie in de vermelde conferentie als prioritaire uitgangspunten hanteren.”.

Amendement nr. 7

voorgesteld door de heer Joris Van Hauthem

In de vierde streep de woorden “van start zal gaan” vervangen door de woorden “van start is gegaan”.

Amendement nr. 8

voorgesteld door de heer Joris Van Hauthem

De vijfde streep vervangen door wat volgt :

“– eist dat de vertegenwoordigers van de Vlaamse regering en van het Vlaams Parlement de 5 resoluties van 3 maart 1999 als geheel voor de discussie in de vermelde conferentie als prioritaire uitgangspunten hanteren.”.

Amendement nr. 9

voorgesteld door de heren André Denys,
Robert Voorhamme, Ludo Sannen
en Kris Van Dijck

Na de vierde streep een nieuwe streep invoegen, die luidt als volgt :

“– is van oordeel dat de uitvoering van artikel 39, §2, van de financieringswet met betrekking tot de verdeling van de onderwijsgeldten vooreerst dient te worden besproken in het Overlegcomité tussen de federale regering en de Vlaamse regering en de regering van de Franse Gemeenschap, op basis van de voorstellen van de

Voorzitter

federale regering waarin objectieve en vooraf controleerbare criteria worden gehanteerd ; dat indien in het Overlegcomité geen akkoord wordt bereikt, het dossier moet worden voorgelegd aan de Intergouvernementele en Interparlementaire Conferentie voor Institutionele Vernieuwing ;”.

Amendement nr. 10

voorgesteld door de heren André Denys,
Robert Voorhamme, Ludo Sannen
en Kris Van Dijck

Aan de vijfde streep de volgende tekst toevoegen :

“ , hetgeen onder meer inhoudt het welvaartsvast maken van de onderwijsmiddelen en het zetten van beslissende stappen naar fiscale autonomie, die onder andere moet leiden naar een definitieve oplossing van de onderwijsfinanciering.”.

De hoofdelijke stemming wordt gevraagd.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over amendement 5.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

109 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
41 leden hebben ja geantwoord ;
68 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Becq Sonja
Caluwé Ludwig
Coens Joachim
De Gryze Niki
De Lobel Hilde
De Meyer Jos
De Reuse Herman
De Roo Johan
De Smet Bart
Decaluwe Carl
Demeester-De Meyer Wivina
Demol Johan
Dewinter Filip

Grouwels Brigitte
Heeren Veerle
Huybrechts Pieter
Kindermans Gerald
Laurys Jan
Librecht Julien
Martens Luc
Matthijs Erik
Penris Jan
Sarens Freddy
Schuermans Eddy
Strackx Felix
Taylor John
Van Cleuvenbergen Riet
Van den Brande Luc
Van den Eynde Marleen
Van der Poorten Mark
Van Goethem Roland
Van Hauthem Joris
Van Hecke Mieke
Van Looy Jef
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Van Rompuy Eric
Vandenbossche Walter
Verougstraete Christian
Weyts Johan
Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Bex Jos
Bossuyt Gilbert
Browaeyts Jozef
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
Croes Lisette
De Batselier Norbert
De Cock Dirk
De Cock Frans
De Loor Herman
De Maght-Aelbrecht Anny
De Schepper Claudine
Declercq Veerle
Demeulenaere Julien
Denys André
Devolder Jacques
Feytons Freddy
Gatz Sven
Geysels Jos
Glorieux Eloi
Guns Dominique
Gysbrechts Peter
Helsen Koen
Hermans Margriet
Holemans Dirk

Voorzitter

Hostekint Patrick
 Janssens-Vanoppen Simonne
 Kenzeler André
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Logist Marcel
 Loones Jan
 Lootens-Stael Dominiek
 Maes Jacky
 Mahassine Chokri
 Malcorps Johan
 Moreau André
 Peeters Leo
 Platteau Stefaan
 Ramon Frans
 Ramoudt Didier
 Sannen Ludo
 Schepens Cis
 Stassen Jos
 Suykens Lucien
 Swennen Guy
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Van Aperen Jul
 Van Baelen Gilbert
 van den Abeelen Marc
 Van Dijck Kris
 Van Duppen Jan
 Van Eyken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Nieuwerkerke André
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Dany
 Vandenbroeke Chris
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert
 Wille Paul

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over amendement 7.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

111 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 18 leden hebben ja geantwoord ;
 93 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 De Gryze Niki
 De Lobel Hilde
 De Reuse Herman
 Demol Johan
 Dewinter Filip
 Huybrechts Pieter
 Librecht Julien
 Lootens-Stael Dominiek
 Penris Jan
 Strackx Felix
 Van den Eynde Marleen
 Van Goethem Roland
 Van Hauthem Joris
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Verougstraete Christian
 Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
 Bex Jos
 Bogaert André-Emiel
 Bossuyt Gilbert
 Browaeyts Jozef
 Caluwé Ludwig
 Ceysens Patricia
 Coens Joachim
 Cordeel Marc
 Croes Lisette
 De Batselier Norbert
 De Cock Dirk
 De Cock Frans
 De Loor Herman
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Martelaer Ann
 De Meyer Jos
 De Roo Johan
 De Schepper Claudine
 De Smet Bart
 Decaluwe Carl
 Declercq Veerle
 Demeester-De Meyer Wivina
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Devolder Jacques
 Feytons Freddy
 Gatz Sven
 Geysels Jos
 Glorieux Eloi

Voorzitter

Grouwels Brigitte
 Guns Dominique
 Gysbrechts Peter
 Heeren Veerle
 Helsen Koen
 Hermans Margriet
 Holemans Dirk
 Hostekint Patrick
 Janssens-Vanoppen Simonne
 Kenzeler André
 Keulen Marino
 Kindermans Gerald
 Lachaert Patrick
 Laurys Jan
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Logist Marcel
 Loones Jan
 Maes Jacky
 Mahassine Chokri
 Malcorps Johan
 Martens Luc
 Matthijs Erik
 Moreau André
 Peeters Leo
 Platteau Stefaan
 Ramon Frans
 Ramoudt Didier
 Sannen Ludo
 Sarens Freddy
 Schepens Cis
 Schuermans Eddy
 Stassen Jos
 Suykens Lucien
 Swennen Guy
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Van Aperen Jul
 Van Baelen Gilbert
 Van Cleuvenbergen Riet
 van den Abeelen Marc
 Van den Brande Luc
 Van der Poorten Mark
 Van Dijck Kris
 Van Duppen Jan
 Van Eyken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Nieuwerkerke André
 Van Rompuy Eric
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Dany

Vandenbossche Walter
 Vandenbroeke Chris
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan
 Wille Paul

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over amendement 9.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

111 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 68 leden hebben ja geantwoord ;
 1 lid heeft zich onthouden ;
 42 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Bex Jos
 Bogaert André-Emiel
 Bossuyt Gilbert
 Browaeys Jozef
 Ceysens Patricia
 Cordeel Marc
 Croes Lisette
 De Batselier Norbert
 De Cock Dirk
 De Cock Frans
 De Loor Herman
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Martelaer Ann
 De Schepper Claudine
 Declercq Veerle
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Devolder Jacques
 Feytons Freddy
 Gatz Sven
 Geysels Jos
 Glorieux Eloi
 Guns Dominique
 Gysbrechts Peter
 Helsen Koen
 Hermans Margriet
 Holemans Dirk
 Hostekint Patrick

Voorzitter

Janssens-Vanoppen Simonne
 Kenzeler André
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Logist Marcel
 Loones Jan
 Maes Jacky
 Mahassine Chokri
 Malcorps Johan
 Moreau André
 Peeters Leo
 Platteau Stefaan
 Ramon Frans
 Ramoudt Didier
 Sannen Ludo
 Schepens Cis
 Stassen Jos
 Suykens Lucien
 Swennen Guy
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Van Aperen Jul
 Van Baelen Gilbert
 van den Abeelen Marc
 Van Dijck Kris
 Van Duppen Jan
 Van Eyken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Nieuwerkerke André
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Dany
 Vandenbroeke Chris
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert
 Wille Paul

NEEN hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Becq Sonja
 Caluwé Ludwig
 Coens Joachim
 De Gryze Niki
 De Lobel Hilde
 De Meyer Jos
 De Reuse Herman
 De Smet Bart
 Decaluwe Carl
 Demeester-De Meyer Wivina
 Demol Johan

De Roo Johan
 Dewinter Filip
 Grouwels Brigitte
 Heeren Veerle
 Huybrechts Pieter
 Kindermans Gerald
 Laurys Jan
 Librecht Julien
 Lootens-Stael Dominiek
 Matthijs Erik
 Penris Jan
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Strackx Felix
 Taylor John
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van den Brande Luc
 Van den Eynde Marleen
 Van der Poorten Mark
 Van Goethem Roland
 Van Hauthem Joris
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Van Rompuy Eric
 Vandenbossche Walter
 Verougstraete Christian
 Weyts Johan
 Wymeersch Frans

Zich ONTHOUDEN heeft :

Martens Luc

Het amendement is aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over amendement 10.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

111 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 68 leden hebben ja geantwoord ;
 43 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Bex Jos
 Bogaert André-Emiel
 Bossuyt Gilbert

Voorzitter

Browaeyts Jozef
 Ceysens Patricia
 Cordeel Marc
 Croes Lisette
 De Batselier Norbert
 De Cock Dirk
 De Cock Frans
 De Loor Herman
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Martelaer Ann
 De Schepper Claudine
 Declercq Veerle
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Devolder Jacques
 Feytons Freddy
 Gatz Sven
 Geysels Jos
 Glorieux Eloi
 Guns Dominique
 Gysbrechts Peter
 Helsen Koen
 Hermans Margriet
 Holemans Dirk
 Hostekint Patrick
 Janssens-Vanoppen Simonne
 Kenzeler André
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Logist Marcel
 Loones Jan
 Maes Jacky
 Mahassine Chokri
 Malcorps Johan
 Moreau André
 Peeters Leo
 Platteau Stefaan
 Ramon Frans
 Ramoudt Didier
 Sannen Ludo
 Schepens Cis
 Stassen Jos
 Suykens Lucien
 Swennen Guy
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Van Aperen Jul
 Van Baelen Gilbert
 van den Abeelen Marc
 Van Dijck Kris
 Van Duppen Jan
 Van Eyken Christian
 Van Grembergen Paul

Van Nieuwkerke André
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Dany
 Vandenbroeke Chris
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert
 Wille Paul

NEEN hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Becq Sonja
 Caluwé Ludwig
 Coens Joachim
 De Gryze Niki
 De Lobel Hilde
 De Meyer Jos
 De Reuse Herman
 De Roo Johan
 De Smet Bart
 Decaluwe Carl
 Demeester-De Meyer Wivina
 Demol Johan
 Dewinter Filip
 Grouwels Brigitte
 Heeren Veerle
 Huybrechts Pieter
 Kindermans Gerald
 Laurys Jan
 Librecht Julien
 Lootens-Stael Dominiek
 Martens Luc
 Matthijs Erik
 Penris Jan
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Strackx Felix
 Taylor John
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van den Brande Luc
 Van den Eynde Marleen
 Van der Poorten Mark
 Van Goethem Roland
 Van Hauthem Joris
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Van Rompuy Eric
 Vandenbossche Walter
 Verougstraete Christian
 Weyts Johan
 Wymeersch Frans

Het amendement is aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over amendement 6.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

111 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
43 leden hebben ja geantwoord ;
68 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Becq Sonja
Caluwé Ludwig
Coens Joachim
De Gryze Niki
De Lobel Hilde
De Meyer Jos
De Reuse Herman
De Roo Johan
De Smet Bart
Decaluwe Carl
Demeester-De Meyer Wivina
Demol Johan
Dewinter Filip
Grouwels Brigitte
Heeren Veerle
Huybrechts Pieter
Kindermans Gerald
Laurys Jan
Librecht Julien
Lootens-Stael Dominiek
Martens Luc
Matthijs Erik
Penris Jan
Sarens Freddy
Schuermans Eddy
Strackx Felix
Taylor John
Van Cleuvenbergen Riet
Van den Brande Luc
Van den Eynde Marleen
Van der Poorten Mark
Van Goethem Roland
Van Hauthem Joris
Van Hecke Mieke
Van Looy Jef
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim

Van Rompuy Eric
Vandenbossche Walter
Verougstraete Christian
Weyts Johan
Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Bex Jos
Bogaert André-Emiel
Bossuyt Gilbert
Browaeyts Jozef
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
Croes Lisette
De Batselier Norbert
De Cock Dirk
De Cock Frans
De Loor Herman
De Maght-Aelbrecht Anny
De Martelaer Ann
De Schepper Claudine
Declercq Veerle
Demeulenaere Julien
Denys André
Devolder Jacques
Feytons Freddy
Gatz Sven
Geysels Jos
Glorieux Eloi
Guns Dominique
Gysbrechts Peter
Helsen Koen
Hermans Margriet
Holemans Dirk
Hostekint Patrick
Janssens-Vanoppen Simonne
Kenzeler André
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Logist Marcel
Loones Jan
Maes Jacky
Mahassine Chokri
Malcorps Johan
Moreau André
Peeters Leo
Platteau Stefaan
Ramon Frans
Ramoudt Didier
Sannen Ludo
Schepens Cis
Stassen Jos
Suykens Lucien

Voorzitter

Swennen Guy
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Van Aperen Jul
 Van Baelen Gilbert
 van den Abeelen Marc
 Van Dijck Kris
 Van Duppen Jan
 Van Eyken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Nieuwkerke André
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Dany
 Vandenbroeke Chris
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert
 Wille Paul

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over amendement 8.

Zelfde stemming ? (*Instemming*)

Het amendement is niet aangenomen.

Intrekking en overname

De voorzitter : Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, de aangenomen amendementen hebben er voor gezorgd dat de doelstellingen van de indieners van de resolutie niet langer bereikt kunnen worden. Op basis van artikel 97 van het Reglement trekken de drie indieners dit voorstel van resolutie dan ook in.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Ik neem dit geamendeerde voorstel van resolutie over en dien de tekst zelf in.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Denys c.s. betreffende de prioritaire uitgangspunten van Vlaanderen inzake de staatshervormingsconferentie
 – 59 (1999-2000) – Nrs. 1 tot 7

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het overgenomen voorstel van resolutie van de heer Denys c.s. betreffende de prioritaire uitgangspunten van Vlaanderen inzake de staatshervormingsconferentie.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

111 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 67 leden hebben ja geantwoord ;
 44 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Bex Jos
 Bogaert André-Emiel
 Bossuyt Gilbert
 Browaeyts Jozef
 Ceysens Patricia
 Cordeel Marc
 Croes Lisette
 De Batselier Norbert
 De Cock Dirk
 De Cock Frans
 De Loor Herman
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Martelaer Ann
 De Schepper Claudine
 Declercq Veerle
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Devolder Jacques
 Feytons Freddy
 Gatz Sven
 Geysels Jos
 Glorieux Eloi
 Guns Dominique
 Gysbrechts Peter
 Helsen Koen
 Hermans Margriet
 Holemans Dirk
 Hostekint Patrick
 Janssens-Vanoppen Simonne

Voorzitter

Kenzeler André
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Logist Marcel
 Loones Jan
 Maes Jacky
 Mahassine Chokri
 Malcorps Johan
 Moreau André
 Peeters Leo
 Platteau Stefaan
 Ramon Frans
 Ramoudt Didier
 Sannen Ludo
 Schepens Cis
 Stassen Jos
 Suykens Lucien
 Swennen Guy
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Van Aperen Jul
 Van Baelen Gilbert
 van den Abeelen Marc
 Van Dijck Kris
 Van Duppen Jan
 Van Grembergen Paul
 Van Nieuwerkerke André
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Dany
 Vandenbroeke Chris
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert
 Wille Paul

NEEN hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Becq Sonja
 Caluwé Ludwig
 Coens Joachim
 De Gryze Niki
 De Lobel Hilde
 De Meyer Jos
 De Reuse Herman
 De Roo Johan
 De Smet Bart
 Decaluwe Carl
 Demeester-De Meyer Wivina
 Demol Johan
 Dewinter Filip

Grouwels Brigitte
 Heeren Veerle
 Huybrechts Pieter
 Kindermans Gerald
 Laurys Jan
 Librecht Julien
 Lootens-Stael Dominiek
 Martens Luc
 Matthijs Erik
 Penris Jan
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Strackx Felix
 Taylor John
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van den Brande Luc
 Van den Eynde Marleen
 Van der Poorten Mark
 Van Eyken Christian
 Van Goethem Roland
 Van Hauthem Joris
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Van Rompuy Eric
 Vandenbossche Walter
 Verougstraete Christian
 Weyts Johan
 Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt het parlement het overgenomen voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Eric Van Rompuy, Luc Martens en John Taylor betreffende de verdeelsleutel voor de onderwijsdotatie – 67 (1999-2000) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie van de heren Van Rompuy, Martens en Taylor betreffende de verdeelsleutel voor de onderwijsdotatie.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Voorzitter

Einde van de stemverrichtingen.

Zie hier het resultaat :

111 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
43 leden hebben ja geantwoord ;
68 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Becq Sonja
Caluwé Ludwig
Coens Joachim
De Gryze Niki
De Lobel Hilde
De Meyer Jos
De Reuse Herman
De Roo Johan
De Smet Bart
Decaluwe Carl
Demeester-De Meyer Wivina
Demol Johan
Dewinter Filip
Grouwels Brigitte
Heeren Veerle
Huybrechts Pieter
Kindermans Gerald
Laurys Jan
Librecht Julien
Lootens-Stael Dominiek
Martens Luc
Matthijs Erik
Penris Jan
Sarens Freddy
Schuermans Eddy
Strackx Felix
Taylor John
Van Cleuvenbergen Riet
Van den Brande Luc
Van den Eynde Marleen
Van der Poorten Mark
Van Goethem Roland
Van Hauthem Joris
Van Hecke Mieke
Van Looy Jef
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Van Rompuy Eric
Vandenbossche Walter
Verougstraete Christian
Weyts Johan
Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Bex Jos
Bogaert André-Emiel
Bossuyt Gilbert
Browaeyts Jozef
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
Croes Lisette
De Batselier Norbert
De Cock Dirk
De Cock Frans
De Loor Herman
De Maght-Aelbrecht Anny
De Martelaer Ann
De Schepper Claudine
Declercq Veerle
Demeulenaere Julien
Denys André
Devolder Jacques
Feytons Freddy
Gatz Sven
Geysels Jos
Glorieux Eloi
Guns Dominique
Gysbrechts Peter
Helsen Koen
Hermans Margriet
Holemans Dirk
Hostekint Patrick
Janssens-Vanoppen Simonne
Kenzeler André
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Logist Marcel
Loones Jan
Maes Jacky
Mahassine Chokri
Malcorps Johan
Moreau André
Peeters Leo
Platteau Stefaan
Ramon Frans
Ramoudt Didier
Sannen Ludo
Schepens Cis
Stassen Jos
Suykens Lucien
Swennen Guy
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Van Aperen Jul
Van Baelen Gilbert
van den Abeelen Marc

Voorzitter

Van Dijck Kris
 Van Duppen Jan
 Van Eyken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Nieuwerkerke André
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Dany
 Vandenbroeke Chris
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert
 Wille Paul

Dientengevolge neemt het parlement het voorstel van resolutie niet aan.

VERZOEKSCHRIFT van de heer Lode Lambrechts c.s. betreffende de problematiek van de weekendverblijven

Onderzoek naar ontvankelijkheid, bevoegdheid en gegrondheid

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het verzoekschrift van de heer Lambrechts c.s. betreffende de problematiek van de weekendverblijven, dat is ondertekend door meer dan vijftienduizend verzoekers.

Het onderzoek naar ontvankelijkheid, bevoegdheid en gegrondheid van het verzoekschrift is geopend.

Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

Dan stemmen wij bij zitten en opstaan over de ontvankelijkheid van het verzoekschrift.

De hoofdelijke stemming wordt gevraagd.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de ontvankelijkheid van het verzoekschrift.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

110 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 110 leden hebben ja geantwoord ;

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Becq Sonja
 Bex Jos
 Bogaert André-Emiel
 Bossuyt Gilbert
 Browaeyts Jozef
 Caluwé Ludwig
 Ceysens Patricia
 Coens Joachim
 Cordeel Marc
 Croes Lisette
 De Batselier Norbert
 De Cock Dirk
 De Cock Frans
 De Gryze Niki
 De Lobel Hilde
 De Loor Herman
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Martelaer Ann
 De Meyer Jos
 De Reuse Herman
 De Roo Johan
 De Schepper Claudine
 De Smet Bart
 Decaluwe Carl
 Declercq Veerle
 Demeester-De Meyer Wivina
 Demeulenaere Julien
 Demol Johan
 Denys André
 Devolder Jacques
 Dewinter Filip
 Feytons Freddy
 Gatz Sven
 Geysels Jos
 Glorieux Eloi
 Grouwels Brigitte
 Guns Dominique
 Gysbrechts Peter
 Heeren Veerle
 Helsen Koen
 Hermans Margriet
 Holemans Dirk
 Hostekint Patrick
 Huybrechts Pieter
 Janssens-Vanoppen Simonne
 Kenzeler André
 Keulen Marino
 Kindermans Gerald
 Lachaert Patrick

Voorzitter

Laurys Jan
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Librecht Julien
 Logist Marcel
 Loones Jan
 Lootens-Stael Dominiek
 Maes Jacky
 Mahassine Chokri
 Malcorps Johan
 Martens Luc
 Matthijs Erik
 Moreau André
 Peeters Leo
 Penris Jan
 Platteau Stefaan
 Ramon Frans
 Ramoudt Didier
 Sannen Ludo
 Sarens Freddy
 Schepens Cis
 Schuermans Eddy
 Stassen Jos
 Strackx Felix
 Suykens Lucien
 Swennen Guy
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Van Aperen Jul
 Van Baelen Gilbert
 Van Cleuvenbergen Riet
 van den Abeelen Marc
 Van den Brande Luc
 Van den Eynde Marleen
 Van der Poorten Mark
 Van Dijck Kris
 Van Duppen Jan
 Van Eyken Christian
 Van Goethem Roland
 Van Grembergen Paul
 Van Hauthem Joris
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Nieuwerkerke André
 Van Overmeire Karim
 Van Rompuy Eric
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Dany
 Vandenbroeke Chris
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Verougstraete Christian

Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan
 Wille Paul
 Wymeersch Frans

Het verzoekschrift is ontvankelijk.

Dan stemmen wij bij zitten en opstaan over de bevoegdheid van het Vlaams Parlement.

De hoofdelijke stemming wordt gevraagd.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de bevoegdheid van het Vlaams Parlement.

Zelfde stemming ? (*Instemming*)

Het Vlaams Parlement verklaart zich bevoegd.

Dan stemmen wij bij zitten en opstaan over de gegrondheid van het verzoekschrift.

De hoofdelijke stemming wordt gevraagd.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de gegrondheid van het verzoekschrift.

Zelfde stemming ? (*Instemming*)

Het verzoekschrift is gegrond.

Verwijzing naar de bevoegde commissie

De voorzitter : Dames en heren, de plenaire vergadering kan het verzoekschrift verwijzen naar de bevoegde commissie, dit is de commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Kunnen we hier reeds beslissen om in de commissie de betrokkene te horen ?

De voorzitter : Daarover zal de commissie oordelen.

Vraagt iemand de verwijzing naar de bevoegde commissie ? (*Ja*)

Is het parlement het eens met de verwijzing ? (*Instemming*)

Het voorstel tot verwijzing naar de bevoegde commissie is aangenomen. Dan is het verzoekschrift van de heer Lode Lambrechts c.s. betreffende de

Voorzitter

problematiek van de weekendverblijven verwezen naar de commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening.

Ik zal de heer Lambrechts hiervan in kennis stellen.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot besluit van de op 12 oktober 1999 door de heer Luk Van Nieuwenhuysen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, over de verklaringen van federaal staatssecretaris Pierre Chevalier betreffende de buitenlandse handel en het standpunt terzake van de Vlaamse regering
– 66 (1999-2000) – Nr. 1

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Freddy Sarens c.s. tot besluit van de op 12 oktober 1999 door de heer Luk Van Nieuwenhuysen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, over de verklaringen van federaal staatssecretaris Pierre Chevalier betreffende de buitenlandse handel en het standpunt terzake van de Vlaamse regering
– 64 (1999-2000) – Nr. 1

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Jacques Laverge, Patrick Hostekint, Paul Van Grembergen, Frans Ramon, Stefaan Platteau en mevrouw Lisette Croes tot besluit van de op 12 oktober 1999 door de heer Luk Van Nieuwenhuysen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, over de verklaringen van federaal staatssecretaris Pierre Chevalier betreffende de buitenlandse handel en het standpunt terzake van de Vlaamse regering
– 65 (1999-2000) – Nr. 1

Hoofdelijke stemmingen

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde zijn de hoofdelijke stemmingen over de met redenen omklede moties van de heer Van Nieuwenhuysen,

van de heer Freddy Sarens c.s. en van de heren Laverge, Hostekint, Van Grembergen, Ramon, Platteau en mevrouw Croes tot besluit van de op 12 oktober 1999 door de heer Van Nieuwenhuysen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, over de verklaringen van federaal staatssecretaris Chevalier betreffende de buitenlandse handel en het standpunt terzake van de Vlaamse regering.

Ik stel voor om de drie met redenen omklede moties samen te behandelen.

Is het parlement het hiermee eens ? (*Instemming*)

De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Mijnheer de voorzitter, ik heb minister Sauwens geïnterpelleerd naar aanleiding van het feit dat het federale niveau de recuperatiepogingen op het vlak van de buitenlandse handel sedert de dioxinecrisis duidelijk heeft opgevoerd. Ik meen derhalve dat het nodig is dat we hier in het parlement duidelijk maken of de partijen die zich destijds akkoord verklaarden met dat aspect van de besprekingen in de commissie voor Staatshervorming nog steeds achter de besluiten staan van die commissie, namelijk een verregaande opsplitsing van de buitenlandse handel. Ik denk dat die duidelijkheid kan worden verkregen zowel door de goedkeuring van de motie van de CVP als door de goedkeuring van onze eigen motie, waarin wij duidelijk stellen waar het op aankomt.

Het gaat in eerste instantie om de afschaffing van de BDBH. In afwachting daarvan mag er geen nieuwe taakverdeling komen die neerkomt op een recuperatie van de buitenlandse handel door deze dienst en door het federale niveau. Verder vragen wij een proportionele vertegenwoordiging in de raad van bestuur van de BDBH in het licht van het Vlaamse aandeel in de Belgische export.

We vinden de motie van de meerderheidspartijen toch al te vrijblijvend. Men spreekt van een verdere homogenisering van de buitenlandse handel. Dit komt overeen met wat in het regeerakkoord staat vermeld, maar dit gaat duidelijk minder ver dan de besluiten van de commissie tijdens de vorige zittingsperiode. Bovendien vinden wij een herhaling van het regeerakkoord in een motie eigenlijk overbodig.

De voorzitter : De heer Sarens heeft het woord.

De heer Freddy Sarens : Ik denk dat het eenvoudiger is de motie van de CVP te steunen. Wij maken in de overwegingen duidelijk dat we het in de analyse blijkbaar allemaal eens zijn. In het beschikken de gedeelte verwijzen wij duidelijk naar resoluties en moties die we hier zelf al hebben gestemd. Wij vragen dan ook dat de partijen zich consequent opstellen. De minister heeft geprobeerd ons gerust te stellen. Wij zouden dit graag bevestigd zien in een stemming.

De voorzitter : De heer Laverge heeft het woord.

De heer Jacques Laverge : De benadering van minister Sauwens was voldoende duidelijk.

Hij heeft naar de staatshervorming en naar de opsplitsing van bevoegdheden verwezen. Hij heeft duidelijk gesteld dat wij, binnen het kader van die staatshervorming, onze bevoegdheden maximaal zullen opeisen en uitoefenen. Hij heeft duidelijk gesteld dat de tot op heden gevoerde stellingenoorlog geen enkele oplossing biedt. Hij stelt voor om te praten met onze collega's van de exportorganisaties in Wallonië en in Brussel en om samen met de BDBH een aantal concrete, duidelijke afspraken te maken over de werkgorganisatie.

Dit alles heeft het optimaliseren van de buitenlandse handel voor heel de natie, maar ook specifiek voor Vlaanderen, tot doel. Ik denk dat minister Sauwens een heel duidelijk standpunt heeft ingenomen en dat hij, in overleg met de andere structuren, de buitenlandse handel zal proberen te optimaliseren.

Wij kunnen niet akkoord gaan met de twee andere moties. Zij stellen een blokkeringsituatie voor, waarbij we in de huidige situatie blijven zitten. Deze moties stellen dat men een afwezigheidsoorlog moet voeren, en men geen enkele actie moet ondernemen of geen enkele afspraak mag maken met de federale overheid.

Wij willen dergelijke taal niet spreken. Wij willen, in het belang van de buitenlandse handel, de taal van het overleg en van de oplossingen spreken. *(Applaus bij de SP, AGALEV en de VLD)*

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? *(Neen)*

We spreken ons eerst uit over de met redenen omklede motie van de heer Van Nieuwenhuysen.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? *(Ja)*

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

104 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
16 leden hebben ja geantwoord ;
88 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
De Gryze Niki
De Lobel Hilde
De Reuse Herman
Dewinter Filip
Huybrechts Pieter
Librecht Julien
Penris Jan
Strackx Felix
Van den Eynde Marleen
Van Goethem Roland
Van Hauthem Joris
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Verougstraete Christian
Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
Bogaert André-Emiel
Bossuyt Gilbert
Browaeyts Jozef
Caluwé Ludwig
Ceysens Patricia
Coens Joachim
Cordeel Marc
Croes Lisette
De Batselier Norbert
De Cock Dirk
De Cock Frans
De Loor Herman
De Maght-Aelbrecht Anny
De Martelaer Ann
De Meyer Jos
De Roo Johan
De Schepper Claudine
De Smet Bart
Decaluwe Carl
Declercq Veerle
Demeester-De Meyer Wivina
Demeulenaere Julien
Denys André
Devolder Jacques
Feytons Freddy

Voorzitter

Geysels Jos
 Glorieux Eloi
 Guns Dominique
 Gysbrechts Peter
 Heeren Veerle
 Helsen Koen
 Hermans Margriet
 Holemans Dirk
 Hostekint Patrick
 Janssens-Vanoppen Simonne
 Kenzeler André
 Keulen Marino
 Kindermans Gerald
 Lachaert Patrick
 Laurys Jan
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Logist Marcel
 Loones Jan
 Maes Jacky
 Mahassine Chokri
 Malcorps Johan
 Martens Luc
 Matthijs Erik
 Moreau André
 Peeters Leo
 Platteau Stefaan
 Ramoudt Didier
 Sannen Ludo
 Sarens Freddy
 Schepens Cis
 Schuermans Eddy
 Stassen Jos
 Suykens Lucien
 Swennen Guy
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Van Aperen Jul
 Van Baelen Gilbert
 Van Cleuvenbergen Riet
 van den Abeelen Marc
 Van den Brande Luc
 Van der Poorten Mark
 Van Dijck Kris
 Van Duppen Jan
 Van Eyken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Nieuwerkerke André
 Van Rompuy Eric
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Dany

Vandenbroeke Chris
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan
 Wille Paul

Dientengevolge neemt het parlement de motie niet aan.

We spreken ons vervolgens uit over de met redenen omklede motie van de heer Sarens c.s..

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

105 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 39 leden hebben ja geantwoord ;
 66 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Becq Sonja
 Caluwé Ludwig
 Coens Joachim
 De Gryze Niki
 De Lobel Hilde
 De Meyer Jos
 De Reuse Herman
 De Roo Johan
 De Smet Bart
 Decaluwe Carl
 Demeester-De Meyer Wivina
 Dewinter Filip
 Heeren Veerle
 Huybrechts Pieter
 Kindermans Gerald
 Laurys Jan
 Librecht Julien
 Martens Luc
 Matthijs Erik
 Penris Jan
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Strackx Felix
 Taylor John
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van den Brande Luc
 Van den Eynde Marleen
 Van der Poorten Mark

Voorzitter

Van Goethem Roland
 Van Hauthem Joris
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Van Rompuy Eric
 Verougstraete Christian
 Weyts Johan
 Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Bogaert André-Emiel
 Bossuyt Gilbert
 Browaeyts Jozef
 Ceysens Patricia
 Cordeel Marc
 Croes Lisette
 De Batselier Norbert
 De Cock Dirk
 De Cock Frans
 De Loor Herman
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Martelaer Ann
 De Schepper Claudine
 Declercq Veerle
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Devolder Jacques
 Feytons Freddy
 Geysels Jos
 Glorieux Eloi
 Guns Dominique
 Gysbrechts Peter
 Helsen Koen
 Hermans Margriet
 Holemans Dirk
 Hostekint Patrick
 Janssens-Vanoppen Simonne
 Kenzeler André
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Logist Marcel
 Loones Jan
 Maes Jacky
 Mahassine Chokri
 Malcorps Johan
 Moreau André
 Peeters Leo
 Platteau Stefaan
 Ramon Frans
 Ramoudt Didier

Sannen Ludo
 Schepens Cis
 Stassen Jos
 Suykens Lucien
 Swennen Guy
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Van Aperen Jul
 Van Baelen Gilbert
 van den Abeelen Marc
 Van Dijck Kris
 Van Duppen Jan
 Van Eyken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Nieuwkerke André
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Dany
 Vandenbroeke Chris
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert
 Wille Paul

Dientengevolge neemt het parlement de motie niet aan.

We spreken ons ten laatste uit over de met redenen omklede motie van de heren Laverge, Hostekint, Van Grembergen, Ramon, Platteau en mevrouw Croes.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

104 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 66 leden hebben ja geantwoord ;
 38 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Bogaert André-Emiel
 Bossuyt Gilbert
 Browaeyts Jozef
 Ceysens Patricia
 Cordeel Marc
 Croes Lisette
 De Batselier Norbert
 De Cock Dirk
 De Cock Frans

Voorzitter

De Loor Herman
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Martelaer Ann
 De Schepper Claudine
 Declercq Veerle
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Devolder Jacques
 Feytons Freddy
 Geysels Jos
 Glorieux Eloi
 Guns Dominique
 Gysbrechts Peter
 Helsen Koen
 Hermans Margriet
 Holemans Dirk
 Hostekint Patrick
 Janssens-Vanoppen Simonne
 Kenzeler André
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Logist Marcel
 Loones Jan
 Maes Jacky
 Mahassine Chokri
 Malcorps Johan
 Moreau André
 Peeters Leo
 Platteau Stefaan
 Ramon Frans
 Ramoudt Didier
 Sannen Ludo
 Schepens Cis
 Stassen Jos
 Suykens Lucien
 Swennen Guy
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Van Aperen Jul
 Van Baelen Gilbert
 van den Abeelen Marc
 Van Dijck Kris
 Van Duppen Jan
 Van Eyken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Nieuwerkerke André
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Dany
 Vandenbroeke Chris
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo

Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert
 Wille Paul

NEEN hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Becq Sonja
 Caluwé Ludwig
 Coens Joachim
 De Gryze Niki
 De Lobel Hilde
 De Meyer Jos
 De Reuse Herman
 De Roo Johan
 De Smet Bart
 Decaluwe Carl
 Demeester-De Meyer Wivina
 Dewinter Filip
 Heeren Veerle
 Huybrechts Pieter
 Kindermans Gerald
 Laurys Jan
 Librecht Julien
 Martens Luc
 Penris Jan
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Strackx Felix
 Taylor John
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van den Brande Luc
 Van den Eynde Marleen
 Van der Poorten Mark
 Van Goethem Roland
 Van Hauthem Joris
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Van Rompuy Eric
 Verougstraete Christian
 Weyts Johan
 Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt het parlement de motie aan. Ze zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Mark Van der Poorten en mevrouw Veerle Heeren tot besluit van de op 14 oktober 1999 door

de heer Joris Van Hauthem in commissie gehouden interpellatie tot de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, over de toepassing van de zogenaamde omzendbrief-Peeters met betrekking tot de faciliteiten
– 68 (1999-2000) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heer Van der Poorten en mevrouw Heeren tot besluit van de op 14 oktober 1999 door de heer Van Hauthem in commissie gehouden interpellatie tot de heer Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, over de toepassing van de zogenaamde omzendbrief-Peeters met betrekking tot de faciliteiten.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

105 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
39 leden hebben ja geantwoord ;
66 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Becq Sonja
Caluwé Ludwig
Coens Joachim
De Gryze Niki
De Lobel Hilde
De Meyer Jos
De Reuse Herman
De Roo Johan
De Smet Bart
Decaluwe Carl
Demeester-De Meyer Wivina
Dewinter Filip
Heeren Veerle
Huybrechts Pieter
Kindermans Gerald
Laurys Jan
Librecht Julien
Martens Luc
Matthijs Erik
Penris Jan
Sarens Freddy

Schuermans Eddy
Strackx Felix
Taylor John
Van Cleuvenbergen Riet
Van den Brande Luc
Van den Eynde Marleen
Van der Poorten Mark
Van Goethem Roland
Van Hauthem Joris
Van Hecke Mieke
Van Looy Jef
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Van Rompuy Eric
Verougstraete Christian
Weyts Johan
Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Bogaert André-Emiel
Bossuyt Gilbert
Browaeyts Jozef
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
Croes Lissette
De Batselier Norbert
De Cock Dirk
De Cock Frans
De Loor Herman
De Maght-Aelbrecht Anny
De Martelaer Ann
De Schepper Claudine
Declercq Veerle
Demeulenaere Julien
Denys André
Devolder Jacques
Feytons Freddy
Geysels Jos
Glorieux Eloi
Guns Dominique
Gysbrechts Peter
Helsen Koen
Hermans Margriet
Holemans Dirk
Hostekint Patrick
Janssens-Vanoppen Simonne
Kenzeler André
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Logist Marcel
Loones Jan
Maes Jacky
Mahassine Chokri
Malcorps Johan

Voorzitter

Moreau André
 Peeters Leo
 Platteau Stefaan
 Ramon Frans
 Ramoudt Didier
 Sannen Ludo
 Schepens Cis
 Stassen Jos
 Suykens Lucien
 Swennen Guy
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Van Aperen Jul
 Van Baelen Gilbert
 van den Abeelen Marc
 Van Dijck Kris
 Van Duppen Jan
 Van Eyken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Nieuwerkerke André
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Dany
 Vandenbroeke Chris
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert
 Wille Paul

Dientengevolge neemt het parlement de motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Etienne Van Vaerenbergh, Julien Demeulenaere, Herman De Loor, mevrouw Dominique Guns en de heer Dirk De Cock tot besluit van de op 14 oktober 1999 door de heer Joris Van Hauthem in commissie gehouden interpellatie tot de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, over de toepassing van de zogenaamde omzendbrief-Peeters met betrekking tot de faciliteiten – 69 (1998-1999) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemmingen

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren Van Vaerenbergh, Demeule-

naere, De Loor, mevrouw Guns en de heer De Cock tot besluit van de op 14 oktober 1999 door de heer Van Hauthem in commissie gehouden interpellatie tot de heer Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, over de toepassing van de zogenaamde omzendbrief-Peeters met betrekking tot de faciliteiten.

Door de heer Van Hauthem werden hierop amendementen ingediend die luiden als volgt :

Amendement nr. 1

voorgesteld door de heer Joris Van Hauthem

Aan de tweede streep de woorden ", met inbegrip van de Vlaamse gemeenten met een bijzonder taalstatuut" toevoegen.

Amendement nr. 2

voorgesteld door de heer Joris Van Hauthem

In de derde streep op de derde regel na de woorden "te verdedigen" de woorden ", indien de omzendbrief-Peeters door de Franstaligen op de agenda wordt geplaatst," invoegen.

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem : Mijnheer de voorzitter, ik heb zelf geen met redenen omklede motie ingediend omdat ik al lang de illusie kwijt ben dat hier ooit een tekst van ons zal worden goedgekeurd. Dit betekent echter niet dat ik nooit meer een met redenen omklede motie zal indienen.

Wat de motie van de meerderheid betreft, is er toch iets dat ik bijzonder eigenaardig vind. Men gaat ervan uit dat die omzendbrief hoe dan ook op de conferentie moet worden verdedigd. Dat is de reden voor mijn tweede amendement. De omzendbrief kan worden verdedigd als die eventueel ter sprake wordt gebracht door de Franstaligen.

Bovendien trapt men hier eens te meer een open deur in. Men deelt de regering mee dat het om een gedeelte van het institutionele luik gaat, dat dus moet worden verdedigd. Men kan uiteraard af en toe de regering eraan herinneren dat ze haar regeerakkoord moet uitvoeren, maar dit lijkt me dit toch weinig zinvol.

Van Hauthem

Wat is dan wel zinvol ? De discussie zal waarschijnlijk gaan over de overheveling van de gemeenten en de provinciewet. In dat verband moeten wij stellen dat dit moet gebeuren met inbegrip van de Vlaamse gemeenten met een bijzonder taalstatuut. Dat is de reden voor mijn eerste amendement. Op die manier geeft men toch enige inhoud aan deze met redenen omklede motie.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

Wij spreken ons eerst over de amendementen uit.

De hoofdelijke stemming wordt gevraagd.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het eerste amendement.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

106 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
16 leden hebben ja geantwoord ;
90 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
De Gryze Niki
De Lobel Hilde
De Reuse Herman
Dewinter Filip
Huybrechts Pieter
Librecht Julien
Penris Jan
Strackx Felix
Van den Eynde Marleen
Van Goethem Roland
Van Hauthem Joris
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Verougstraete Christian
Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
Bex Jos
Bogaert André-Emiel

Bossuyt Gilbert
Browaeyts Jozef
Caluwé Ludwig
Ceysens Patricia
Coens Joachim
Cordeel Marc
Croes Lisette
De Batselier Norbert
De Cock Dirk
De Cock Frans
De Loor Herman
De Maght-Aelbrecht Anny
De Martelaer Ann
De Meyer Jos
De Roo Johan
De Schepper Claudine
De Smet Bart
Decaluwe Carl
Declercq Veerle
Demeester-De Meyer Wivina
Demeulenaere Julien
Denys André
Devolder Jacques
Feytons Freddy
Geysels Jos
Glorieux Eloi
Guns Dominique
Gysbrechts Peter
Heeren Veerle
Helsen Koen
Hermans Margriet
Holemans Dirk
Hostekint Patrick
Janssens-Vanoppen Simonne
Kenzeler André
Keulen Marino
Kindermans Gerald
Lachaert Patrick
Laurys Jan
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Logist Marcel
Loones Jan
Maes Jacky
Mahassine Chokri
Malcorps Johan
Martens Luc
Matthijs Erik
Moreau André
Peeters Leo
Platteau Stefaan
Ramon Frans
Ramoudt Didier
Sannen Ludo
Sarens Freddy
Schepens Cis
Schuermans Eddy

Voorzitter

Stassen Jos
 Suykens Lucien
 Swennen Guy
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Van Aperen Jul
 Van Baelen Gilbert
 Van Cleuvenbergen Riet
 van den Abeelen Marc
 Van den Brande Luc
 Van der Poorten Mark
 Van Dijck Kris
 Van Duppen Jan
 Van Eyken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Nieuwerkerke André
 Van Rompuy Eric
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Dany
 Vandenbroeke Chris
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan
 Wille Paul

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het tweede amendement.

Zelfde stemming ? (*Instemming*)

Het amendement is niet aangenomen.

Wij spreken ons nu uit over de met redenen omklede motie van de heren Van Vaerenbergh, Demeulenaere, De Loor, mevrouw Guns en de heer De Cock.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

101 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 66 leden hebben ja geantwoord ;

16 leden hebben zich onthouden ;
 19 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Bex Jos
 Bogaert André-Emiel
 Bossuyt Gilbert
 Browaeyts Jozef
 Ceysens Patricia
 Cordeel Marc
 Croes Lisette
 De Batselier Norbert
 De Cock Dirk
 De Cock Frans
 De Loor Herman
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Martelaer Ann
 De Schepper Claudine
 Declercq Veerle
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Devolder Jacques
 Feytons Freddy
 Geysels Jos
 Glorieux Eloi
 Guns Dominique
 Gysbrechts Peter
 Helsen Koen
 Hermans Margriet
 Holemans Dirk
 Hostekint Patrick
 Janssens-Vanoppen Simonne
 Kenzeler André
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Logist Marcel
 Loones Jan
 Maes Jacky
 Malcorps Johan
 Martens Luc
 Moreau André
 Peeters Leo
 Platteau Stefaan
 Ramon Frans
 Ramoudt Didier
 Sannen Ludo
 Schepens Cis
 Stassen Jos
 Suykens Lucien
 Swennen Guy
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Van Aperen Jul
 Van Baelen Gilbert
 van den Abeelen Marc

Voorzitter

Van Dijck Kris
 Van Duppen Jan
 Van Grembergen Paul
 Van Nieuwkerke André
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Dany
 Vandenbroeke Chris
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert
 Wille Paul

NEEN hebben geantwoord :

Caluwé Ludwig
 Coens Joachim
 De Roo Johan
 De Smet Bart
 Decaluwe Carl
 Demeester-De Meyer Wivina
 Heeren Veerle
 Kindermans Gerald
 Laurys Jan
 Matthijs Erik
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Taylor John
 Van den Brande Luc
 Van der Poorten Mark
 Van Eyken Christian
 Van Looy Jef
 Van Rompuy Eric
 Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Aers Wilfried
 De Gryze Niki
 De Lobel Hilde
 De Reuse Herman
 Dewinter Filip
 Huybrechts Pieter
 Librecht Julien
 Penris Jan
 Strackx Felix
 Van den Eynde Marleen
 Van Goethem Roland
 Van Hauthem Joris
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Verougstraete Christian
 Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt het parlement de motie aan. Ze zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Luc Martens, Jos De Meyer, Gilbert Vanleenhove, mevrouw Veerle Heeren en mevrouw Mieke Van Hecke tot besluit van de op 14 oktober 1999 in commissie gehouden

1° interpellaties door de heren Luc Martens, Chris Vandenbroeke, Walter Vandenbossche en Dominiek Lootens-Stael tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, respectievelijk over recente verklaringen van de minister betreffende het aanbod in het hoger onderwijs, over de hertekening van het universitaire landschap en de toekomst van de Universitaire Ruimte Vlaanderen en over de toekomst van de Katholieke Universiteit Brussel ;

2° interpellatie door de heer Dominiek Lootens-Stael tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden, over de toekomst van de Katholieke Universiteit Brussel ;

3° interpellatie door de heer Luc Martens tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over recente verklaringen van de minister betreffende de vrijheid van onderwijs

– 72 (1999-2000) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren Martens, De Meyer, Vanleenhove, mevrouw Heeren en mevrouw Van Hecke tot besluit van de op 14 oktober 1999 in commissie gehouden

1° interpellaties door de heren Martens, Vandenbroeke, Vandenbossche en Lootens-Stael tot mevrouw Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, respectievelijk over recente verklaringen van de minister betreffende het aanbod in het hoger onderwijs, over de hertekening van het universitaire landschap en de toekomst van de Universitaire Ruimte Vlaanderen en over de toekomst van de Katholieke Universiteit Brussel ;

Voorzitter

- 2° interpellatie door de heer Lootens-Stael tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden, over de toekomst van de Katholieke Universiteit Brussel ;
- 3° interpellatie door de heer Martens tot mevrouw Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over recente verklaringen van de minister betreffende de vrijheid van onderwijs.

De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen : Mijnheer de voorzitter, de meerderheid zal vóór deze met redenen omklede motie stemmen. De samenwerking tussen universiteiten en hogescholen is immers erg belangrijk, en vormt een essentieel onderdeel van het regeerakkoord. We zullen daarom ook bijzondere aandacht besteden aan de samenwerking tussen VLIR en Vlhora. De samenwerking is vooral van belang voor de student en voor de kwaliteit van het hoger onderwijs. Ook de budgettaire rationaliteit vormt een belangrijk element.

We willen alle kansen geven aan de ontwikkeling van deze samenwerking en steunen daarom alle initiatieven die terzake in Vlaanderen worden genomen. We begrijpen dat de instellingen tijd en ruimte nodig hebben om de Bologna- en Sorbonne-verklaringen te implementeren.

De meerderheidspartijen benadrukken dat de samenwerking altijd dient te gebeuren vanuit het belang van de student en de kwaliteit van het onderwijs, en niet vanuit het belang van de instellingen. De samenwerking moet meer zijn dan alleen het realiseren van de mobiliteit van de studenten en docenten. Ook de harmonisering van de regelgeving en de internationale valorisatie van de diploma's moeten centraal staan, zonder dat daarbij afbreuk wordt gedaan aan de transparantie en de kwaliteit van ons onderwijssysteem. Het zal bijgevolg nodig zijn om extra aandacht te besteden aan de kwaliteitsbewaking.

De meerderheidspartijen benadrukken ook dat in dit perspectief de vrijheid van onderwijs steeds moet worden ingevuld overeenkomstig de grondwettelijke bepalingen en de rechtspraak van het Arbitragehof. Het aanbod van alle vormen van hoger onderwijs moet dan ook over Vlaanderen worden gespreid met respect en positieve aandacht voor alle ideologische en filosofische stromingen en voor de vrije keuze van de student.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

110 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
110 leden hebben ja geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Becq Sonja
Bex Jos
Bogaert André-Emiel
Bossuyt Gilbert
Browaey Jozef
Caluwé Ludwig
Ceysens Patricia
Coens Joachim
Cordeel Marc
Croes Lisette
De Batselier Norbert
De Cock Dirk
De Cock Frans
De Gryze Niki
De Lobel Hilde
De Loor Herman
De Maght-Aelbrecht Anny
De Martelaer Ann
De Meyer Jos
De Reuse Herman
De Roo Johan
De Schepper Claudine
De Smet Bart
Decaluwe Carl
Declercq Veerle
Demeester-De Meyer Wivina
Demeulenaere Julien
Demol Johan
Denys André
Devolder Jacques
Dewinter Filip
Feytons Freddy
Gatz Sven
Geysels Jos
Glorieux Eloi
Grouwels Brigitte
Guns Dominique
Gysbrechts Peter
Heeren Veerle
Helsen Koen

Voorzitter

Hermans Margriet
 Holemans Dirk
 Hostekint Patrick
 Huybrechts Pieter
 Janssens-Vanoppen Simonne
 Kenzeler André
 Keulen Marino
 Kindermans Gerald
 Lachaert Patrick
 Laurys Jan
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Librecht Julien
 Logist Marcel
 Loones Jan
 Lootens-Stael Dominiek
 Maes Jacky
 Mahassine Chokri
 Malcorps Johan
 Martens Luc
 Matthijs Erik
 Moreau André
 Peeters Leo
 Penris Jan
 Platteau Stefaan
 Ramon Frans
 Ramoudt Didier
 Sannen Ludo
 Sarens Freddy
 Schepens Cis
 Schuermans Eddy
 Stassen Jos
 Strackx Felix
 Suykens Lucien
 Swennen Guy
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Van Aperen Jul
 Van Baelen Gilbert
 Van Cleuvenbergen Riet
 van den Abeelen Marc
 Van den Brande Luc
 Van den Eynde Marleen
 Van der Poorten Mark
 Van Dijck Kris
 Van Duppen Jan
 Van Eyken Christian
 Van Goethem Roland
 Van Grembergen Paul
 Van Hauthem Joris
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Nieuwerkerke André

Van Overmeire Karim
 Van Rompuy Eric
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Dany
 Vandenbroeke Chris
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Verougstraete Christian
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan
 Wille Paul
 Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt het parlement de motie eenparig aan. Ze zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Dominiek Lootens-Stael en Pieter Huybrechts tot besluit van de op 14 oktober 1999 in commissie gehouden

1° interpellaties door de heren Luc Martens, Chris Vandenbroeke, Walter Vandenbossche en Dominiek Lootens-Stael tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, respectievelijk over recente verklaringen van de minister betreffende het aanbod in het hoger onderwijs, over de hertekening van het universitaire landschap en de toekomst van de Universitaire Ruimte Vlaanderen en over de toekomst van de Katholieke Universiteit Brussel ;

2° interpellatie door de heer Dominiek Lootens-Stael tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden, over de toekomst van de Katholieke Universiteit Brussel

– 73 (1999-2000) – Nr. 1

Intrekking

De voorzitter : Dames en heren, omdat de vorige met redenen omklede motie goedgekeurd werd, is de met redenen omklede motie van de heren Lootens-Stael en Huybrechts tot besluit van de op 14 oktober 1999 in commissie gehouden

1° interpellaties door de heren Martens, Vandenbroeke, Vandenbossche en Lootens-Stael tot mevrouw Vanderpoorten, Vlaams minister van

Voorzitter

Onderwijs en Vorming, respectievelijk over recente verklaringen van de minister betreffende het aanbod in het hoger onderwijs, over de hertekening van het universitaire landschap en de toekomst van de Universitaire Ruimte Vlaanderen en over de toekomst van de Katholieke Universiteit Brussel ;

- 2° interpellatie door de heer Lootens-Stael tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden, over de toekomst van de Katholieke Universiteit Brussel ingetrokken.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Eddy Schuermans en Jan Laurys, mevrouw Trees Merckx-Van Goey en mevrouw Sonja Becq tot besluit van de op 14 oktober 1999 door de heer Eddy Schuermans in commissie gehouden interpellatie tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over het afschaffen van de zogenaamde nepstatuten – 74 (1999-2000) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemmingen

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren Schuermans en Laurys, mevrouw Merckx en mevrouw Becq tot besluit van de op 14 oktober 1999 door de heer Schuermans in commissie gehouden interpellatie tot de heer Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over het afschaffen van de zogenaamde nepstatuten.

Door de heren Laverge, Bogaert, Stassen en Voorhamme werd hierop een amendement ingediend dat luidt als volgt :

Amendement nr. 1

voorgesteld door de heren Jacques Laverge,
André-Emiel Bogaert, Jos Stassen
en Robert Voorhamme

In de vierde streep 2° vervangen door wat volgt :

"2° in zoverre 1° uitgevoerd wordt, de noodzakelijke middelen uit te trekken, via een gefaseerde

werkwijze in functie van de uitkomst van de sectorale doorlichtingen, om de meerkosten die gepaard gaan met de regularisatie te compenseren ;".

De heer Schuermans heeft het woord.

De heer Eddy Schuermans : Mijnheer de voorzitter, aangezien er maar één amendement wordt ingediend op onze motie, ga ik ervan uit dat ook binnen de meerderheid een akkoord bestaat over drie van de vier vragen die we stellen aan de regering.

Zo wordt ingestemd met de overheveling van de federale budgetten die nodig zijn om in de Vlaamse context de tewerkstelling te garanderen die vandaag nog in de nepstatuten is vastgelegd. Dit onderwerp wordt op de agenda geplaatst van de interministeriële conferentie. Er is eveneens een akkoord over onze vraag naar een duidelijke timing en procedure. Tot slot wordt gegarandeerd dat wie vandaag nog in een nepstatuut is tewerkgesteld, morgen in een reguliere tewerkstelling zal terechtkomen.

Op het vierde punt van onze motie waarin we vragen om in de begroting 2000 de noodzakelijke middelen in te schrijven voor de meerkost die gepaard gaat met de omzetting van deze nepstatuten, is een amendement ingediend. De minister heeft bevestigd dat de Vlaamse regering deze meerkost zal dragen. Dit is absoluut noodzakelijk als men wil vermijden dat door de omzetting van nepstatuten naar reguliere tewerkstelling, duizenden werknemers uit deze statuten worden gestoten omdat de werkgever de meerkost niet kan betalen.

Ik begrijp niet dat men de stelling van de minister om reeds in de begroting 2000 in middelen te voorzien, niet volgt. Op 20 september moeten er immers reeds 10.000 DAC-statuten zijn omgezet in reguliere tewerkstelling. Als er vandaag geen budget voorhanden is, blijkt dit een lege doos te zijn.

De voorzitter : De heer Voorhamme heeft het woord.

De heer Robert Voorhamme : Een verstandig man als de heer Schuermans zal begrijpen dat de oorspronkelijke formulering in de motie niet helemaal overeenstemt met de discussie die is gevoerd in de commissie.

Er zijn een aantal voorwaarden gekoppeld aan de omschakeling. Er bestaat een redelijke kans dat de middelen zullen worden getransfereerd. Het is echter nog niet duidelijk volgens welke modaliteiten

Voorhamme

dit moet gebeuren. Bovendien heeft men benadrukt dat de regularisering in verschillende fasen moet gebeuren en dat eerst overleg moet worden gepleegd met de sectoren. In ons amendement willen we daar uitdrukkelijk rekening mee houden. Als een regularisering plaatsvindt, moeten daartoe de nodige meerkosten worden uitgetrokken.

De voorzitter : De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen : Indien we erin slagen de geamendeerde motie uit te voeren, zullen we in deze zittingsperiode veel verder geraken dan de CVP-minister van Tewerkstelling in de vorige regeerperiode.

De voorzitter : De heer Schuermans heeft het woord.

De heer Eddy Schuermans : Het is niet ernstig dat men in de commissie zegt dat men tegen september 2000 10.000 mensen met een DAC-statuut een reguliere job zal geven, terwijl men tegelijkertijd niet in de nodige budgettaire middelen voorziet. Het is het één of het ander.

De voorzitter : De heer Laverge heeft het woord.

De heer Jacques Laverge : Mijnheer de voorzitter, de heer Schuermans is niet correct wanneer hij zegt dat we niet als doelstelling hebben de nepstatuten weg te werken. Het is de eerste keer dat in een regeerakkoord duidelijk werk wordt gemaakt van het afbouwen van die statuten. Men heeft het er al veel over gehad, en nu wordt eindelijk een standpunt ingenomen.

De heer Schuermans weet heel goed dat de start van de afbouw enkel kan worden gegeven na een akkoord met de federale overheid. Indien hij beweert dat men in september beloftes heeft gedaan, dan is hij verkeerd. We streven er naar maar wachten op een federaal akkoord.

De voorzitter : De heer Schuermans heeft het woord.

De heer Eddy Schuermans : Ik blijf er bij dat het niet ernstig is om zich niet te houden aan wat zwart op wit staat in het verslag van de commissievergadering, en dat men niet in de budgettaire kost voorziet die met deze operatie gepaard gaat. Ik betreur dat ten zeerste.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

Wij spreken ons eerst over het amendement uit.

De hoofdelijke stemming wordt gevraagd.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

105 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
66 leden hebben ja geantwoord ;
39 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Bex Jos
Bogaert André-Emiel
Bossuyt Gilbert
Browaeyts Jozef
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
Croes Lisette
De Batselier Norbert
De Cock Dirk
De Cock Frans
De Loor Herman
De Maght-Aelbrecht Anny
De Martelaer Ann
De Schepper Claudine
Declercq Veerle
Demeulenaere Julien
Denys André
Devolder Jacques
Feytons Freddy
Geysels Jos
Glorieux Eloi
Guns Dominique
Gysbrechts Peter
Helsen Koen
Hermans Margriet
Holemans Dirk
Hostekint Patrick
Janssens-Vanoppen Simonne
Kenzeler André
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Lauwers Herman
Laverge Jacques

Voorzitter

Logist Marcel
 Loones Jan
 Maes Jacky
 Mahassine Chokri
 Malcorps Johan
 Moreau André
 Peeters Leo
 Platteau Stefaan
 Ramon Frans
 Ramoudt Didier
 Sannen Ludo
 Schepens Cis
 Stassen Jos
 Suykens Lucien
 Swennen Guy
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Van Aperen Jul
 Van Baelen Gilbert
 van den Abeelen Marc
 Van Dijck Kris
 Van Duppen Jan
 Van Grembergen Paul
 Van Nieuwerkerke André
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Dany
 Vandenbroeke Chris
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert
 Wille Paul

NEEN hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Becq Sonja
 Caluwé Ludwig
 Coens Joachim
 De Gryze Niki
 De Lobel Hilde
 De Meyer Jos
 De Reuse Herman
 De Roo Johan
 De Smet Bart
 Demeester-De Meyer Wivina
 Dewinter Filip
 Heeren Veerle
 Huybrechts Pieter
 Kindermans Gerald
 Laurys Jan
 Librecht Julien
 Martens Luc
 Matthijs Erik

Penris Jan
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Strackx Felix
 Taylor John
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van den Brande Luc
 Van den Eynde Marleen
 Van der Poorten Mark
 Van Eyken Christian
 Van Goethem Roland
 Van Hauthem Joris
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Van Rompuy Eric
 Verougstraete Christian
 Weyts Johan
 Wymeersch Frans

Het amendement is aangenomen.

Wij spreken ons nu uit over de aldus geamendeerde met redenen omklede motie van de heren Schuermans en Laurys, mevrouw Merckx en mevrouw Becq.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

104 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 66 leden hebben ja geantwoord ;
 38 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Bex Jos
 Bogaert André-Emiel
 Bossuyt Gilbert
 Browaeyts Jozef
 Ceysens Patricia
 Cordeel Marc
 Croes Lisette
 De Batselier Norbert
 De Cock Dirk
 De Cock Frans
 De Loor Herman
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Martelaer Ann
 De Schepper Claudine
 Declercq Veerle

Voorzitter

Demeulenaere Julien
 Denys André
 Devolder Jacques
 Feytons Freddy
 Geysels Jos
 Glorieux Eloi
 Guns Dominique
 Gysbrechts Peter
 Helsen Koen
 Hermans Margriet
 Holemans Dirk
 Hostekint Patrick
 Janssens-Vanoppen Simonne
 Kenzeler André
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Logist Marcel
 Loones Jan
 Maes Jacky
 Mahassine Chokri
 Malcorps Johan
 Moreau André
 Peeters Leo
 Platteau Stefaan
 Ramon Frans
 Ramoudt Didier
 Sannen Ludo
 Schepens Cis
 Stassen Jos
 Suykens Lucien
 Swennen Guy
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Van Aperen Jul
 Van Baelen Gilbert
 van den Abeelen Marc
 Van Dijck Kris
 Van Duppen Jan
 Van Goethem Roland
 Van Grembergen Paul
 Van Nieuwerkerke André
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Dany
 Vandenbroeke Chris
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Voorhamme Robert
 Wille Paul

Zich ONTHOUDEN hebben :

Aers Wilfried

Becq Sonja
 Caluwé Ludwig
 Coens Joachim
 De Gryze Niki
 De Lobel Hilde
 De Meyer Jos
 De Reuse Herman
 De Roo Johan
 De Smet Bart
 Demeester-De Meyer Wivina
 Dewinter Filip
 Heeren Veerle
 Huybrechts Pieter
 Kindermans Gerald
 Laurys Jan
 Librecht Julien
 Martens Luc
 Matthijs Erik
 Penris Jan
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Strackx Felix
 Taylor John
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van den Brande Luc
 Van den Eynde Marleen
 Van der Poorten Mark
 Van Eyken Christian
 Van Hauthem Joris
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Van Rompuy Eric
 Verougstraete Christian
 Weys Johan
 Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt het parlement de aldus geamendeerde motie aan. Ze zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Wij komen opnieuw bijeen op dinsdag 9 november 1999 om 14.30 uur voor het wekelijkse vragenuur.

Geen bezwaar ? (*Instemming*)

Voorzitter

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 18.56 uur.*
